

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA
NA ŚRODOWISKO
MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

NA OBSZARZE GMINY ROGOŹNO
„SŁOMOWO”

Opracowanie:
Joanna Dokurno
04 07 2025
Aktualizacja
02 10 2025
03 12 2025

Joanna Dokurno

Spis treści

1. Wstęp.....	3
1.1 Podstawa prawna.....	3
1.2 Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz powiązania opracowania z innymi dokumentami.....	4
a. Główne cele.....	4
b. Synteza ustaleń planu.....	4
c. Powiązania z innymi, w tym nadrzędnymi, dokumentami istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu.....	9
2. Cel, zakres i metody opracowania.....	13
2.1 Cel.....	13
2.2 Zakres.....	13
2.3 Metoda.....	14
3. Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska obszaru objętego projektem mpzp.....	15
3.1 Ogólna charakterystykaterenu.....	15
3.2 Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska.....	17
a. Rzeźba terenu.....	17
b. Warunki geologiczne, glebowe i surowce.....	18
c. Warunki wodne.....	19
d. Warunki klimatyczne, aerosanitarne i akustyczne.....	20
e. Fauna i flora.....	23
f. Walory krajobrazowe i kulturowe.....	26
4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektu planu.....	27
5. Istniejące problemy i cele ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu.....	27
5.1 Istniejące problemy i zagrożenia.....	27
5.2 Formy i cele ochrony przyrody.....	29
a. Obszar Natura 2000.....	29
b. Obszar Chronionego Krajobrazu.....	34
c. Rezerваты przyrody.....	35
d. Park Krajobrazowy.....	36
e. Korytarz ekologiczny i powiązania przyrodnicze.....	37
6. Ocena przewidywanych oddziaływań na obszar Natura 2000 oraz na środowisko, w tym znaczących.....	38
6.1 Określenie rodzaju wpływu oddziaływania oraz określenie jego skali.....	40
a. Wpływ na różnorodność biologiczną, faunę i florę.....	40
b. Wpływ na zdrowie ludzi.....	43
c. Wpływ na wody.....	45
d. Wpływ na jakość powietrza.....	47
e. Wpływ na klimat.....	48
f. Wpływ na powierzchnię terenu.....	49
g. Wpływ na krajobraz.....	49
h. Wpływ na zasoby naturalne.....	50
i. Wpływ na zabytki.....	50
j. Wpływ na dobra materialne.....	50
k. Wpływ na formy ochrony przyrody oraz korytarze migracyjne.....	50
l. Wpływ na obszary Natura 2000.....	51
6.2 Określenie charakteru i czasu trwania oddziaływania.....	53
7. Analiza możliwych rozwiązań alternatywnych.....	54
8. Ograniczanie wpływu i kompensacja działań.....	54

9. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu.....	56
10. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.....	56
11. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.....	56

1. WSTĘP

1.1 Podstawa prawna

Opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko wynika z art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, która jednocześnie ustala zakres merytoryczny opracowania(Dz.U.2024.1112 ze zm.).

Przygotowanie dokumentu odbyło się na podstawie:

- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 54 ze zm.)
- Ustawa z dnia 27 marca 2004r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz.U. z 2024 poz.1130 ze zm.)
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 1478 ze zm.)
- Ustawa z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz.1290)
- Ustawa z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2025r. poz. 960)
- Ustawa z 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 399 ze zm.)
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 82.)
- Ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (t.j. Dz. U. z 2024r., poz. 1361 ze zm.),
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. (Dz.U.2019.1839).
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z 15 października 2013 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014, poz. 112)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r., poz. 2380)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z 12 kwietnia 2021 r., w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2021 r., poz. 845)

1.2 Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz powiązania opracowania z innymi dokumentami

a. Główne cele

Sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru wskazanego na załączniku graficznym wynika z wniosków, które wpłynęły do gminy, a dotyczyły przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w celu przeznaczenia terenów pod projektowane lokalizacje urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii oraz ich stref ochronnych (wyłącznie elektrownie fotowoltaiczne), które zlokalizowane miałyby zostać na działkach o nr ewid. 60/32, 60/3, 60/26, 68, 71, 74/2, 67/1, 67/2, 72, 77/2, 80/2, 83/1, 84, 85/3, 137, 140/1, 87, 66 obręb Słomowo oraz nr 10/1 obręb Szczytno. Podjęcie uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu stanowiło wyraz woli Rady Miejskiej w Rogoźnie względem właściwego kształtowania przestrzeni na terenie gminy przy jednoczesnym zapewnieniu jej właściwego rozwoju gospodarczego i jej mieszkańców oraz dywersyfikacji źródeł energii w systemie krajowym.

b. Synteza ustaleń planu

Przeznaczenia terenów

- 1) teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej – MNW;
- 2) teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług – MN-U;
- 3) teren zabudowy zagrodowej – RZM;
- 4) teren produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych –RZP;
- 5) teren zabudowy zagrodowej lub produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych – RZM-RZP;
- 6) teren elektrowni słonecznej – PEF;
- 7) teren rolnictwa z zakazem zabudowy – RN;
- 8) teren łąk i pastwisk- RNL;
- 9) teren lasu – L;
- 10) teren drogi zbiorczej – KDZ;
- 11) teren komunikacji drogowej wewnętrznej – KR.
- 12)

Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu i ludzi

- 1) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z wyłączeniem inwestycji celu publicznego i elektrowni słonecznych, z zastrzeżeniem pkt 2;
- 2) dopuszcza się lokalizację przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w granicach terenu 1RZM-RZP, 1RZP, 4RZM;
- 3) zakaz lokalizacji zakładów o zwiększonym ryzyku i zakładów o dużym ryzyku wystąpienia awarii;
- 4) zakaz przekształcania istniejących stosunków wodnych, z zastrzeżeniem ust. 11 pkt 6, 7;
- 5) nakaz ochrony istniejących zadrzewień zgodnie z przepisami odrębnymi, za wyjątkiem gatunków nierodzimych;
- 6) w przypadku odkrycia na obszarze objętym planem gatunków roślin, zwierząt i grzybów podlegających ochronie przyrodniczej należy postępować zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 7) dla terenu oznaczonego symbolem 1MNW ustala się dopuszczalny poziom hałasu odpowiednio jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 8) dla terenu oznaczonego symbolem 1MN-U ustala się dopuszczalny poziom hałasu odpowiednio jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 9) w przypadku lokalizacji na terenie oznaczonym symbolem 1MN-U przedszkoli lub placówek edukacyjnych ustala się poziom hałasu dla tego terenu jak do terenów zabudowy związanych ze

- stałym lub czasowym pobycem dzieci i młodzieży, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 10) w przypadku lokalizacji na terenie oznaczonym symbolem 1MN-U domów opieki społecznej ustala się poziom hałasu dla tego terenu jak do terenów domów opieki, zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - 11) dla terenów oznaczonych symbolem 1RZM, 2RZM, 3RZM, 4RZM, 1RZM-RZP ustala się dopuszczalny poziom hałasu odpowiednio jak dla terenów zabudowy zagrodowej zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - 12) nakaz uwzględnienia ograniczeń wynikających z położenia w Obszarze Chronionego Krajobrazu „Dolina Wełny i Rynna Gołaniecko-Wągrowiecka”, którego granice określają przepisy odrębne, poprzez zabudowę i zagospodarowanie terenu objętego niniejszym planem zgodnie z ustaleniami uchwały i przepisami odrębnymi;
 - 13) nakaz uwzględnienia nakazów i zakazów wynikających z położenia w Obszarze Natura 2000 „Buczyna w Długiej Goślinie” PLH300056, którego granice określają przepisy odrębne, poprzez zabudowę i zagospodarowanie terenu objętego niniejszym planem, zgodnie z ustaleniami uchwały i przepisami odrębnymi;
 - 14) nakaz uwzględnienia przebiegu napowietrznej linii elektroenergetycznej SN 15kV wraz z pasami technicznymi o szerokości 14,0m (po 7,0m w obie strony od osi linii), w granicach którego należy uwzględnić ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu terenu zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - 15) nakaz uwzględnienia przebiegu napowietrznej linii elektroenergetycznej WN 110kV wraz z pasami technicznymi o szerokości 22,0m (po 11,0m w obie strony od osi linii), w granicach którego należy uwzględnić ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu terenu zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - 16) nakaz uwzględnienia napowietrznych linii elektroenergetycznych wraz z pasami technicznymi obowiązuje do czasu ich likwidacji;
 - 17) nakaz zachowania odległości przeciwpożarowych od terenu lasu, zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - 18) nakaz zachowania urządzeń melioracji wodnych, dopuszcza się ich przebudowę, odbudowę, rozbudowę, nadbudowę w sposób zapewniający prawidłowe ich funkcjonowanie, zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - 19) dopuszcza się realizację przejść i przejazdów nad urządzeniami melioracji wodnych w sposób zapewniający prawidłowe ich funkcjonowanie, zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - 20) zaopatrzenie w energię elektryczną: z sieci elektroenergetycznej zgodnie z przepisami odrębnymi lub z urządzeń elektroenergetycznych lub z odnawialnych źródeł energii za wyjątkiem turbin wiatrowych;
 - 21) zaopatrzenie w gaz: zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - 22) zaopatrzenie w wodę: z sieci wodociągowej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - 23) nakaz zapewnienia wody i środków gaśniczych do celów p.poż. zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - 24) odprowadzenie wód opadowych i roztopowych: do sieci kanalizacji deszczowej lub na grunt, do urządzeń wodnych, do gruntu z zachowaniem przepisów odrębnych, z uwzględnieniem zrównoważonego gospodarowania wodami opadowymi i roztopowymi;
 - 25) odprowadzanie ścieków: do systemu kanalizacji sanitarnej lub do przydomowych oczyszczalni ścieków;
 - 26) do czasu realizacji systemu kanalizacji sanitarnej dopuszcza się stosowanie szczelnych zbiorników na nieczystości ciekłe;
 - 27) zaopatrzenie w energię cieplną: z sieci lub urządzeń indywidualnych, zgodnie z przepisami odrębnymi lub z odnawialnych źródeł energii za wyjątkiem turbin wiatrowych;
 - 28) nakaz stosowania systemów grzewczych opartych o technologie bezemisyjne lub o rozwiązania oparte na technologiach i paliwach zapewniających minimalne wskaźniki

- emisyjne gazów i pyłów do powietrza, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 29) obsługę telekomunikacyjną: zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - 30) gospodarowanie odpadami zgodnie z przepisami odrębnymi z uwzględnieniem selektywnego gromadzenia i usuwania odpadów;
 - 31) zakaz lokalizacji biogazowni rolniczych;
 - 32) dla terenów 1RZM, 2RZM, 3RZM ustala się maksymalną obsadę zwierząt hodowlanych w gospodarstwie rolnym: 10DJP;
 - 33) zakaz lokalizacji zabudowy i ogrodzeń w korytarzach ekologicznych umożliwiających migrację roślin, zwierząt lub grzybów, zgodnie z częścią graficzną planu.

Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego

- 1) nakaz realizowania obiektów budowlanych zgodnie z wyznaczonymi na części graficznej planu nieprzekraczalnymi liniami zabudowy,
- 2) zakaz stosowania barw jaskrawych, kolor dachów nowoprojektowanych budynków za wyjątkiem dachów płaskich: w odcieniu ceglastoczerwonym, brązowym lub grafitowym na terenach MNW, MN-U, RZM, RZP, RZM-RZP

Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków

- 1) ustala się strefy ochrony archeologicznej „OW”, w których występują zewidencjonowane stanowiska archeologiczne, ob. AZP 46-28;
- 2) dla ochrony archeologicznego dziedzictwa kulturowego inwestycje związane z zagospodarowaniem i zabudowaniem wymagające prac ziemnych należy prowadzić zgodnie z przepisami odrębnymi.

Parametry zabudowy i zagospodarowania terenów

Teren	Pow. biologicznie czynna	Intensywność zabudowy	Pow. zabudowy	Wysokość	Dodatkowe zasady ochrony środowiska
MNW	min. 30%	– max.0,8, – min. 0,01,	max. 0,4	budynków mieszkalnych: 10,0m, budynków gospodarczo-garażowych i wiat: 6,0m, urządzeń infrastruktury: 10,0m,	-
MN-U	min. 0,35	– max. 1,35, – min. 0,01,	max. 0,45	budynków mieszkalnych, mieszkalno-usługowych: 10,0m, budynków usługowych:14,0m budynków gospodarczo-garażowych i wiat: 6,0m, urządzeń infrastruktury: 10,0m,	-
RZM	min. 50%	– max. 0,6, – min. 0,01,	max. 0,3	budynków mieszkalnych: 10,0m, budynków gospodarczo-garażowych i wiat: 6,0m, budowli rolniczych: 15,0m, urządzeń infrastruktury: 10,0m,	zakaz lokalizacji biogazowni rolniczych dla terenów 1RZM, 2RZM, 3RZM ustala się maksymalną obsadę zwierząt hodowlanych w gospodarstwie rolnym: 10DJP
RZP	min.20%	– max. 1,8, – min. 0,01,	max.0,6	budynków obsługi produkcji: 12,0m, budynków gospodarczo-garażowych i wiat: 12,0m, budowli rolniczych: 20,0m, urządzeń infrastruktury: 10,0m,	zakaz lokalizacji biogazowni rolniczych
RZM-RZP	min. 50%	– max. 0,9 – min. 0,01,	max. 0,3	budynków mieszkalnych: 10,0m, budynków obsługi produkcji: 12,0m, budynków gospodarczo-garażowych i wiat: 6,0m, budowli rolniczych: 20,0m, urządzeń infrastruktury: 10,0m,	zakaz lokalizacji biogazowni rolniczych
PEF	min. 20%	– max. 0,2, – min. 0,0,	max.0,2	maksymalna wysokość zabudowy: 4,0m maksymalna wysokość urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii: 4,0m,	maksymalna moc elektrowni słonecznej: – dla terenu 1PEF, 13PEF: 25MW, – dla terenu 2PEF: 70MW, – dla terenu 3PEF, 4PEF, 7PEF, 8PEF: 10MW, – dla terenu 5PEF: 5MW, – dla terenu 6PEF, 9PEF, 11PEF:15MW, – dla terenu 10PEF: 50MW, – dla terenu 12PEF: 6MW, zakaz lokalizacji zabudowy i ogrodzeń w korytarzach ekologicznych umożliwiających

					migrację roślin, zwierząt lub grzybów, zgodnie z częścią graficzną planu
RN	-	-	-	-	zakaz zabudowy kubaturowej
RNL	-	-	-	-	zakaz zabudowy kubaturowej
L	-	-	-	-	prowadzenie gospodarki leśnej zgodnie z przepisami odrębnymi

- c. Powiązania z innymi, w tym nadrzędnymi, dokumentami istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu

Analiza skutków środowiskowych realizacji zapisów planu została przygotowana w powiązaniu i oparciu o poniższe dokumenty:

- Zmiana Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Rogoźno 2019r.
- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego
- Planu Gospodarki Odpadami dla Województwa Wielkopolskiego
- Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza rzeki Odry
- Audyt krajobrazowy województwa wielkopolskiego
- Charakterystyka głównych i lokalnych zbiorników wód podziemnych, 2017
- Objasnienia do mapy geośrodowiskowej 1:50 000, 2010,
- Informacje i raporty o stanie środowiska, GIOŚ
- Matuszkiewicz J.M., 1993, Krajobrazy roślinne i regiony geobotaniczne Polski, Prace Geograficzne IGiPZ PAN
- Matuszkiewicz W., Faliński J.B., Kostrowicki A.S., Matuszkiewicz J.M., Olaczek R., Wojterski T., 1995, Potencjalna roślinność naturalna Polski.
- Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030
- Raport oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na budowie farmy wiatrowej słomowo w obrębie miejscowości Słomowo, Gmina Rogoźno, Enina, 2015

❖ **Dokumenty o znaczeniu międzynarodowym i wspólnotowym:**

- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/35/WE z dnia 21 kwietnia 2004 roku w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu (zapobieganie i zaradzanie szkodom wyrządzonych środowisku naturalnemu rozumianym jako zmianę w gatunkach chronionych i siedliskach przyrodniczych, wodzie i powierzchni ziemi lub mierzalne osłabienie funkcji spełnianych przez gatunki chronione i siedliska przyrodnicze, wodę i powierzchnię ziemi na rzecz innych gatunków chronionych, siedlisk przyrodniczych, wody, powierzchni ziemi bądź obywateli)

ustalenia planu: wprowadzenie nakazu uwzględnienia ograniczeń wynikających z położenia w Obszarze Natura 2000, nakaz ochrony istniejących zadrzewień zgodnie z przepisami odrębnymi, za wyjątkiem gatunków nierodzimych, w przypadku odkrycia na obszarze objętym planem gatunków roślin, zwierząt i grzybów podlegających ochronie przyrodniczej należy postępować zgodnie z przepisami odrębnymi, dopuszczenie uzupełnienie roślinności o składzie gatunkowym zgodnym z warunkami siedliskowymi;

- Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (utworzenie spójnej europejskiej sieci ekologicznej specjalnych obszarów ochrony siedlisk (SOOS) Natura 2000. Sieć ta ma umożliwić zachowanie we właściwym stanie ochrony w ich naturalnym zasięgu lub, w stosownych wypadkach, odtworzenie typów siedlisk przyrodniczych wymienionych w załączniku I Dyrektywy Siedliskowej i siedlisk gatunków wymienionych w załączniku II tej Dyrektywy. Sieć Natura 2000 obejmuje też specjalne obszary ochrony ptaków, sklasyfikowane przez państwa członkowskie zgodnie z Dyrektywą Ptasią)

ustalenia planu: wprowadzenie nakazu uwzględnienia nakazów i zakazów wynikających z położenia w Obszarze Natura 2000

- Dyrektywa nr 2002/49/WE Parlamentu Europy i Rady z 25 czerwca 2002 r. w sprawie oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku (Dz. U. nr 189 z 18 lipca 2002 r.)

ustalenia planu: określenie dopuszczalnych poziomów hałasu dla poszczególnych terenów

- Konwencja o różnorodności biologicznej Rio de Janeiro 1992r. (zarządzania zasobami biologicznymi, ważnymi dla zachowania różnorodności biologicznej)

ustalenia planu: wprowadzenie nakazu uwzględnienia ograniczeń wynikających z położenia w Obszarze Natura 2000, nakaz ochrony istniejących zadrzewień zgodnie z przepisami odrębnymi, za wyjątkiem gatunków nierodzimych, w przypadku odkrycia na obszarze objętym planem gatunków roślin, zwierząt i grzybów podlegających ochronie przyrodniczej należy postępować zgodnie z przepisami odrębnymi, określenie minimalnych powierzchni biologicznie czynnej

- Konwencja Bońska (ochrona gatunku wędrownego poprzez zapewnienie ciągłości korytarzy ekologicznych)

ustalenia planu: ustalenie terenów rolnych, zapewnienie możliwości przemieszczania się zwierząt,

- Konwencja Berneńska o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk, sporządzona w Bernie 1979 roku (ochrona gatunków dzikiej fauny i flory oraz ich siedlisk naturalnych, zwłaszcza tych, których ochrona wymaga współdziałania kilku państw, gatunków zagrożonych i ginących, włączając w to gatunki wędrowne)

ustalenia planu: wprowadzenie nakazu uwzględnienia nakazów i zakazów wynikających z położenia w Obszarze Natura 2000, w przypadku odkrycia na obszarze objętym planem gatunków roślin, zwierząt i grzybów podlegających ochronie przyrodniczej należy postępować zgodnie z przepisami odrębnymi

- Europejska Konwencja Krajobrazowa we Florencji 2000 r. (utrzymanie i poprawa jakości krajobrazu, jak również doprowadzenie do prawnego uznania wartości i znaczenia krajobrazów jako istotnego komponentu otoczenia ludzi)

ustalenia planu: nakaz uwzględnienia ograniczeń wynikających z położenia w Obszarze Chronionego Krajobrazu oraz Obszarze Natura 2000, wprowadzenie zasad ochrony ładu przestrzennego oraz określenie parametrów zabudowy i zagospodarowania terenu

❖ Dokumenty o znaczeniu krajowym:

- Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego 2030.
Główne cele środowiskowe: Zwiększenie spójności rozwoju kraju w wymiarze społecznym, gospodarczym, środowiskowym i przestrzennym. Plan realizuje założenia strategii poprzez tworzenie podstaw do zrównoważonego rozwoju.
- Strategia energetyczna Polski do 2040 roku
 - poprawa efektywności energetycznej
 - wzrost bezpieczeństwa dostaw paliw i energii
 - rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii, w tym biopaliw
 - ograniczenie oddziaływania energetyki na środowisko

Plan realizuje politykę poprzez zmianę struktury wytwarzania energii w kierunku technologii bezemisyjnych z wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii.

- Polityka ekologiczna Polski do 2030
 - Poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego
 - Zrównoważone gospodarowanie zasobami środowiska
 - Łagodzenie zmian klimatu i adaptacja do nich oraz zarządzanie ryzykiem klęsk żywiołowych
 - Rozwijanie kompetencji (wiedzy, umiejętności i postaw) ekologicznych społeczeństwa
 - Poprawa efektywności funkcjonowania instrumentów ochrony środowiska

Plan realizuje politykę poprzez określenie działań mających na celu łagodzenie zmian klimatu oraz adaptacji do zmian klimatu. Wprowadza się minimalne powierzchnie biologicznie czynne, określa zasady ochrony wód i powietrza. Prognoza zaleca wprowadzenie działań mających na celu zmniejszenie ryzyka suszą i katastrofalnymi zjawiskami.

❖ Dokumenty o znaczeniu regionalnym:

- Strategia rozwoju województwa wielkopolskiego

Celem generalnym SRWW 2030 jest „Efektywne wykorzystanie potencjałów rozwojowych na rzecz wzrostu konkurencyjności województwa służące poprawie jakości życia mieszkańców w warunkach zrównoważonego rozwoju”. Na potrzeby realizacji SRWW 2023 przyjęto następujące cele strategiczne:

- Zwiększenie innowacyjności i konkurencyjności gospodarki regionu
- Wzrost aktywności zawodowej i utrzymanie wysokiej jakości zatrudnienia
- Wzrost i poprawa wykorzystania kapitału ludzkiego na rynku pracy
- Rozwój Wielkopolski świadomy demograficznie
- Przeciwdziałanie marginalizacji i wykluczeniom
- Rozwój kapitału społecznego i kulturowego regionu
- Poprawa dostępności i spójności komunikacyjnej województwa
- Poprawa stanu oraz ochrona środowiska przyrodniczego Wielkopolski
- Zwiększenie bezpieczeństwa i efektywności energetycznej
- Rozwój zdolności zarządczych i świadczenia usług
- Wzmocnienie mechanizmów koordynacji i rozwoju

- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa Wielkopolskiego 2020+.

W ramach PZPW ustalono cele:

- KSZTAŁTOWANIE SPÓJNEJ PRZESTRZENI OSADNICZEJ
 - Podnoszenie konkurencyjności ośrodków miejskich i ich najbliższego otoczenia
 - Kształtowanie przestrzeni osadniczej
- OCHRONA WALORÓW PRZYRODNICZYCH
 - Ochrona różnorodności biologicznej
 - Ochrona obszarów o najwyższych walorach przyrodniczych
 - Zapewnienie trwałości i ciągłości systemu przyrodniczego województwa
- KSZTAŁTOWANIE I RACJONALNE GOSPODAROWANIE ZASOBAMI ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO
 - Ochrona zasobów leśnych
 - Ochrona zasobów wód
 - Ochrona powierzchni ziemi
 - Ochrona złóż kopalin

- OCHRONA POTENCJAŁU KULTUROWEGO I KRAJOBRAZU ORAZ ROZWÓJ KONKURENCYJNYCH FORM TURYSTYKI I REKREACJI
 - Wzmacnianie tożsamości narodowej i regionalnej
 - Rozwój zróżnicowanych form turystyki i rekreacji
- ZRÓWNOWAŻONY ROZWÓJ ROLNICTWA
 - Kształtowanie rolniczej przestrzeni produkcyjnej
 - Rozwój innowacyjnego sektora rolno-spożywczego i sieci obsługi rolnictwa
 - Rozwój odnawialnych źródeł energii pochodzenia rolniczego
- POPRAWA DOSTĘPNOŚCI KOMUNIKACYJNEJ WOJEWÓDZTWA
 - Kształtowanie spójnego systemu komunikacyjnego województwa
- ROZWÓJ EFEKTYWNEJ I INNOWACYJNEJ INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ
 - Poprawa bezpieczeństwa energetycznego
 - Rozwój infrastruktury komunalnej
 - Poprawa dostępności do infrastruktury teleinformatycznej
 - Rozwój produkcji i wykorzystanie odnawialnych źródeł energii
- ZAPEWNIENIE BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO I PRZECIWDZIAŁANIE ZAGROŻENIOM
 - Zapewnienie bezpieczeństwa ludzi i mienia
 - Przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska

Omówione dokumenty stanowią dokumenty nadrzędne względem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Polityka przestrzenna gminy zakłada realizowanie celów i zadań zawartych w dokumentach o znaczeniu międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym i regionalnym. Projekt planu realizuje te cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu regionalnym, m.in. wprowadzanie zasad korzystania i odprowadzania wód i ścieków, określenie maksymalnej powierzchni zabudowy, rozwój produkcji energii z odnawialnych źródeł energii, określenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej oraz właściwe gospodarowanie odpadami wytworzonymi na terenie objętym projektem planu miejscowego. Szczegółowe sposoby realizowania celów ochrony środowiska ustalonych przez dokumenty nadrzędne omawiane są w dalszej części opracowania.

– Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rogoźno

Plan miejscowy projektowany jest w powiązaniu z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Rogoźno, które określa politykę przestrzenną gminy oraz lokalne zasady zagospodarowania przestrzennego. Dla obszaru objętego planem miejscowym ustala się:

- tereny zabudowy zagrodowej,
- tereny rolnicze niższych klas bonitacyjnych,
- tereny rolnicze wyższych klas bonitacyjnych,
- tereny trwałych użytków zielonych, zadrzewień i dolin rzecznych,
- tereny leśne,
- drogi powiatowe,
- tereny lokalizacji elektrowni wiatrowych o mocy przekraczającej 100kW,
- teren lokalizacji elektrowni fotowoltaicznych o mocy przekraczającej 100kW/500kW.

Zgodnie z nowelizacją ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 7 lipca 2023r. nie występuje obowiązek badania czy ustalenia planu nie naruszają zapisów Studium w zakresie lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii oraz ich stref ochronnych.

2. CEL, ZAKRES I METODY OPRACOWANIA

2.1 Cel

Celem opracowania jest określenie potencjalnych skutków środowiskowych realizacji ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania. Prognoza obejmuje również wskazanie rozwiązań alternatywnych oraz działań mających na celu eliminację, ograniczenie lub kompensację negatywnego wpływu na środowisko.

2.2 Zakres

Zakres opracowania obejmuje elementy ujęte w art. 51 i 52 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko:

a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,

b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,

c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,

d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,

e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,

f) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów - kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy,

g) datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów - imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów;

Prognoza określa, analizuje i ocenia:

a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,

b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,

c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,

d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,

e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na:

– różnorodność biologiczną, - ludzi,

– zwierzęta,

– rośliny,

- wodę,
 - powietrze,
 - powierzchnię ziemi,
 - krajobraz,
 - klimat,
 - zasoby naturalne,
 - zabytki,
 - dobra materialne
- z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

Prognoza przedstawia:

a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,

b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru - rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

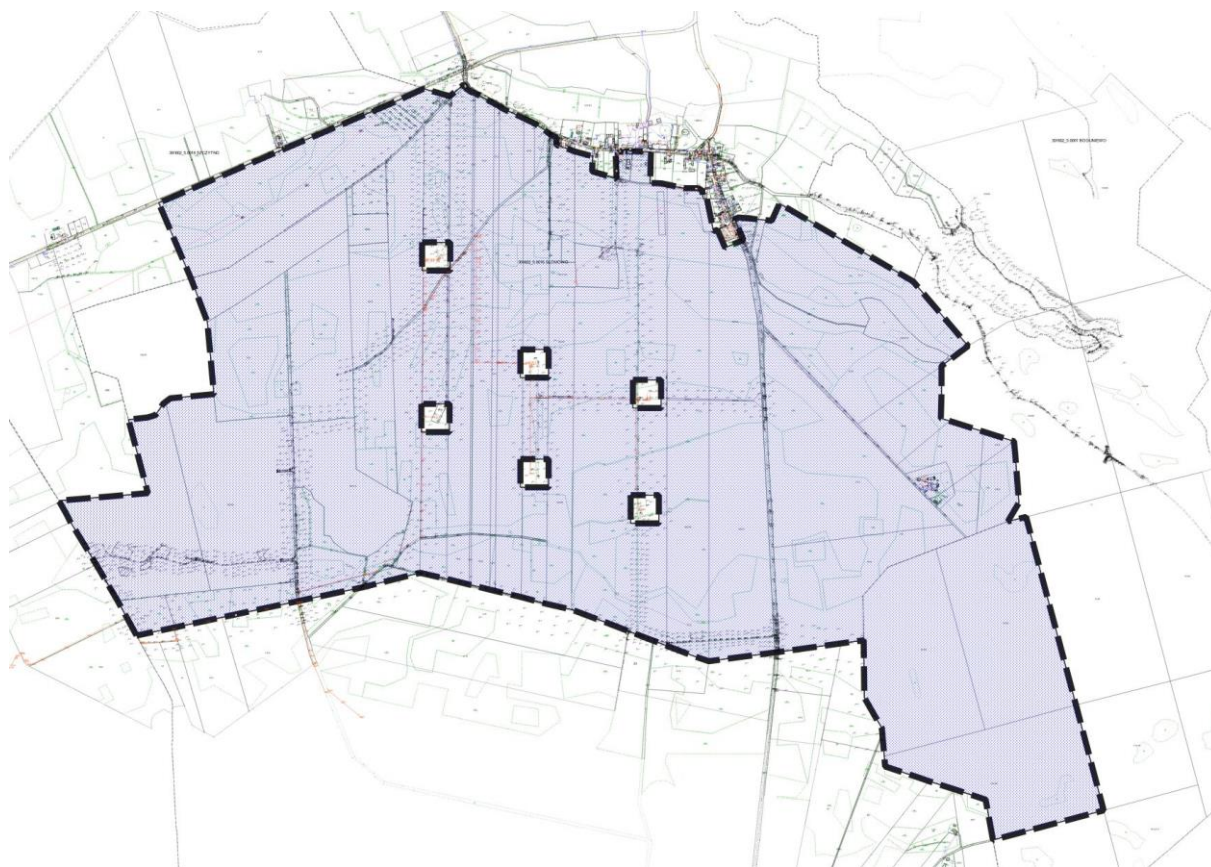
Poniższe opracowanie analizuje i prognozuje stan środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń planu oraz możliwość i wielkość oddziaływania na środowisko realizacji zapisów. Analizie poddano wpływ ustaleń na poszczególne komponenty środowiska: powietrze, klimat, wodę, powierzchnię terenu, faunę i florę, warunki akustyczne oraz pod kątem wpływu na bioróżnorodność, ludzi, krajobraz dobra materialne, zasoby naturalne oraz zabytki. Zbadano także oddziaływanie na obszary Natura 2000 oraz określono inne uwarunkowania z zakresu fizjografii, ochrony środowiska i innych barier. Określono również przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe. W opracowaniu uwzględniono problemy i cele ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji planu, a także przedstawiono alternatywne rozwiązania dotyczące sposobu zagospodarowania terenu.

2.3 Metoda

Prognozę przygotowano w oparciu o metody polegające na szczegółowej analizie potencjalnego wpływu poszczególnych zapisów planu na środowisko. Analizowano zapisy dotyczące projektowanego przeznaczenia terenów, sposobu zagospodarowania i zasad ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego z uwzględnieniem stanu i zagrożeń dla środowiska oraz uwarunkowań fizjograficznych terenu. Ocena przewidywanego oddziaływania na środowisko, wynikająca z wyżej wymienionych zapisów, została dokonana poprzez prognozowanie zmian w poszczególnych elementach środowiska. W prognozie dokonano określenia rodzaju, okresu trwania i znaczenia oddziaływania. W opracowaniu bazowano na raporcie oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na budowie farmy wiatrowej słomowo w obrębie miejscowości Słomowo, Gmina Rogoźno. Ww. raport wykonano w oparciu o dane uzyskane od Inwestora, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, dane z monitoringu ornitologicznego, chiropterologicznego, wyniki analizy akustycznej, a także dostępne dane literaturowe dotyczące całego terenu gminy Rogoźno.

3. CHARAKTERYSTYKA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA OBSZARU OBJĘTEGO PROJEKTEM MPZP

3.1 Ogólna charakterystyka terenu

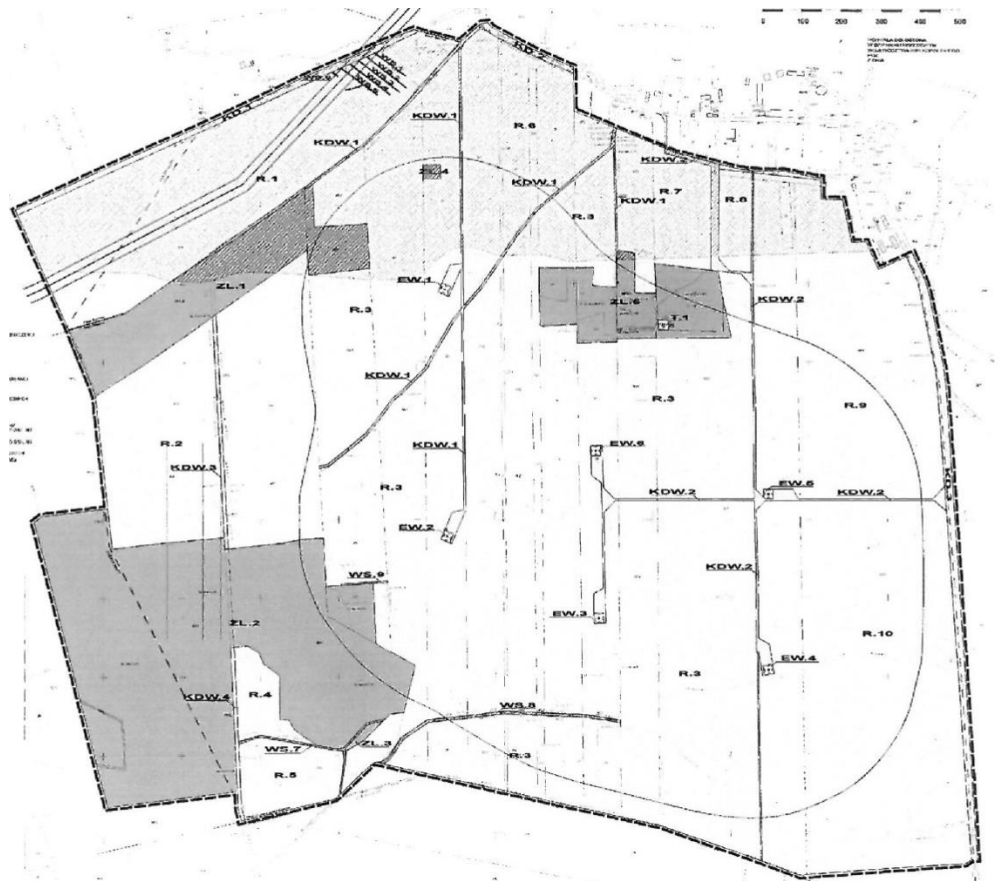

Rysunek 1 Lokalizacja obszaru objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, oprac. wł.

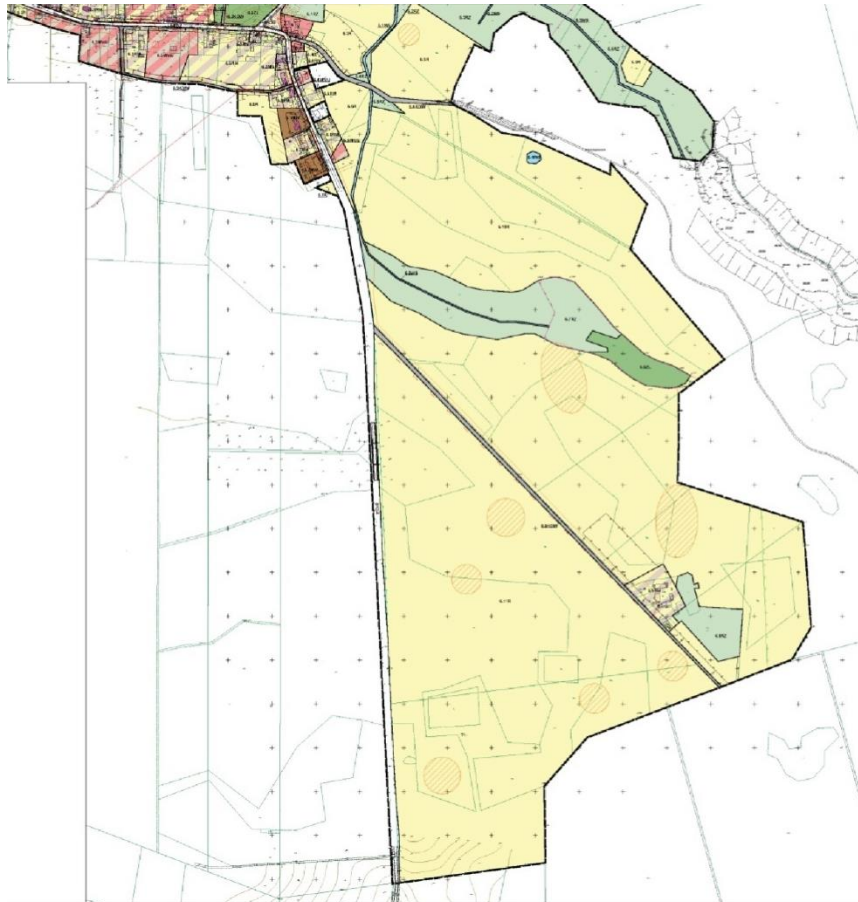
Analizowany teren znajduje się w południowej części gminy Rogoźno, w powiecie obornickim, województwie wielkopolskim. Obszar objęty planem miejscowym obejmuje teren o powierzchni ok. 611ha w obrębie Słomowo oraz Szczytno. Zgodnie z danymi ewidencyjnymi obszar objęty planem stanowią grunty orne, pastwiska i łąki trwałe, grunty pod rowami, drogi, lasy i grunty zadrzewione, tereny mieszkaniowe, grunty rolne zabudowane. Większość zabudowań skupiona jest w północnej części opracowania wzdłuż drogi powiatowej. Pojedyncze siedlisko rolne zlokalizowane jest we wschodniej części opracowania. Z opracowania zostały wyłączone tereny przeznaczone pod elektrownie wiatrowe. Sąsiedztwo terenu stanowią grunty rolne, lasy stanowiące część terenów objętych ochroną przyrody, zabudowania wsi Słomowo.

Na obszarze obowiązują dwa miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego:

- przyjęty uchwałą Nr XXII/163/2012 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 30 maja 2012r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze części wsi Słomowo (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego poz. 3387 z dnia 25.07.2012 r.)
- przyjęty uchwałą Nr LXVIII/642/2022 z dnia 14 czerwca 2022r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w obrębach ewidencyjnych Słomowo, Szczytno, Parkowo i Jaracz na obszarze gminy Rogoźno (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego poz. 4776 z dnia 22.06.2022)

Rysunek 2 Miejsowy plan zagospodarowania przestrzennego na obszarze części wsi Słomowo

Rysunek 3 Miejsowy plan zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w obrębach ewidencyjnych Słomowo, Szczytno, Parkowo i Jaracz na obszarze gminy Rogoźno

3.2 Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska

a. Rzeźba terenu

Teren gminy Rogoźno, wg podziału Polski na jednostki fizyczno-geograficzne (Kondracki J., 1994), leży na styku trzech mezoregionów. Północna i północno-wschodnia część gminy należy do Pojezierza Chodzieskiego, wchodzącego w skład Pojezierza Wielkopolskiego. Część południowa należy do Pojezierza Gnieźnieńskiego, będącego częścią tego samego makroregionu. Natomiast niewielki, południowo-zachodni fragment gminy to skraj Kotliny Gorzowskiej, wchodzącej w skład makroregionu Pradolina Toruńsko- Eberswaldzka. Oba makroregiony są częścią podprovincji Pojezierza Południowobałtyckie. Teren objęty opracowaniem znajduje się w granicach Pojezierza Gnieźnieńskiego. Ukształtowanie powierzchni terenu gminy jest dosyć zróżnicowane, na co zasadniczy wpływ miało zlodowacenie bałtyckie. Jest to bowiem strefa marginalna tego zlodowacenia (faza poznańska). Rzeźba terenu jest wynikiem intensywnego rozcięcia wysoczyzny morenowej przez rynny lodowcowe oraz doliny wód roztopowych. W krajobrazie zaznacza się wyraźny podział na obszary pagórkowate i płaskie, bądź charakterystycznie zorientowane elewacje oraz depresje, wyznaczające główne jednostki orograficzne. Deniwelacje terenu są znaczne. Różnica wysokości pomiędzy najniższym położonym punktem terenu, dnem doliny rz. Wełny w południowo-zachodniej części gminy (55.2 m n.p.m.) a kulminacją pagórkowatej strefy marginalnej w rejonie Słomowa (przekraczającą nieznacznie 120 m n.p.m.) wynosi ponad 60 m.

Rzeźba terenu objętego planu charakteryzuje się umiarkowanym urozmaiceniem. Obszar objęty opracowaniem ma charakter falisty i pagórkowaty z lokalnie występującymi większymi spadkami terenu. Teren wznosi się na wysokości ok. 80-120m n.p.m. Największe przewyższenia występują w części centralnej opracowania. W granicach planu nie występują udokumentowane złoża surowców. Teraz nie jest narażony na występowanie ruchów masowych.

b. Warunki geologiczne, glebowe i surowce

Obszar gminy Rogoźno leży w obrębie Niecki Szczecińsko-Łódzkiej. Głębokie podłoże tworzy tzw. platforma paleozoiczna, na której zalega młodsza pokrywa mezozoicznych skał osadowych z okresu triasu, jury i kredy. Na sfałowanej powierzchni kredowej osadzone zostały utwory trzeciorzędowe, reprezentowane przez osady pliocenu, miocenu, oligocenu oraz cienką warstwę eocenu (paleocen nie występuje na tym obszarze). Z informacji zawartych w profilach wierceń hydrogeologicznych i geologicznych wynika, że:

- osady oligoceńskie występują w postaci kilkunastometrowej warstwy piasków glaukonitowych i ilów przewarstwionych mułkami,
- osady miocenijskie to głównie piaski kwarcowe oraz ropy i mułki (z detrytusem roślinnym bądź przerostami węgla brunatnego) osiągające w rejonie Rogoźna miąższości 85-90 m,
- osady pliocenijskie to zaburzone glaciektonicznie ropy, występujące jedynie we wschodniej i północno-wschodniej gminy.

Występujące od powierzchni terenu utwory czwartorzędowe, plejstocenijskie zlodowacenia środkowopolskiego i bałtyckiego oraz holocenijskie charakteryzuje zróżnicowana miąższość. Reprezentowane są one przez utwory akumulacji lodowcowej, wodnolodowcowej, rzecznej i eolicznej. Wśród osadów plejstocenijskich dominuje glina zwałowa budująca powierzchnię wysoczyzny morenowej w północnej, południowej i wschodniej części gminy. Ich otoczenie stanowią obszary występowania piasków akumulacji wodnolodowcowej – równiny sandrowe i poziomy terasowe. Są to piaski drobnoziarniste, często zapyłone o niewielkiej miąższości. U schyłku plejstocenu, w obrębie strefy peryglacialnej na skutek wzmożonych procesów eolicznych powstały liczne wydmy, skupione głównie w rejonie jezior: Budziszewskiego i Czarnego oraz w zachodniej części gminy – w dolinie Wełny. Zbudowane są z piasków drobnoziarnistych, dobrze obtoczonych i wysortowanych. W dolinie Wełny i obniżeniach terenu tworzą się współczesne (holocenijskie) osady aluwialne – mułki i piaski. Z zagłębieniami bezodpływowymi oraz z brzeżnymi partiami zarastających jezior związane jest występowanie torfów i gytii, o miąższościach ok. 4 m.

Obszar objęty opracowaniem budują gliny zwałowe, piaski, żwiry i głązy moren czołowych (centralna część obszaru), gliny zwałowe piaski i gliny deluwialne na glinach zwałowych (północna część obszaru), namuły torfiaste (fragmentarycznie we wschodniej i zachodniej części obszaru), piaski i żwiry wodnolodowcowe na glinach zwałowych (południowa część obszaru).

Obszar Gminy Rogoźno jest mało zasobny w surowce mineralne. Na terenie gminy Rogoźno zlokalizowane są kopalnie odkrywkowe surowców naturalnych. Na terenie gminy czynna eksploatacja piasków na skalę przemysłową prowadzona jest na złożach „Jaracz” i „Jaracz II”. Na obszarze objętym planem nie występują udokumentowane złoża surowców naturalnych. Obszar opracowania obejmuje koncesja nr 3/2019/Ł z dnia 12.04.2019 r. na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego oraz wydobywanie ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż w obszarze

“Szamotuły- Poznań Północ”, ważna od dnia 12.04.2029 r., udzielona przez Ministra Środowiska na rzecz PGNiG S.A. w Warszawie (obecnie Orlen S.A. z siedzibą w Płocku).

c. Warunki wodne

Wody powierzchniowe

Sieć wód powierzchniowych na terenie gminy jest dobrze rozwinięta. Gmina Rogoźno należy do dorzecza Warty. Bogatą sieć hydrograficzną tworzą: rz. Wełna z wypełnionymi wodą starorzeczami i licznymi dopływami, osiem jezior oraz drobne, naturalne i sztuczne zbiorniki wodne. Silnie meandrująca i malownicza Wełna przyjmuje wody swych prawobrzeżnych dopływów: Flinty, Strugi Sokołowskiej i Rudki oraz lewobrzeżnej Małej Wełny. Cechą charakterystyczną Wełny jest niewielki spadek podłużny i stąd w jej dolinie liczne, niezwykle malownicze zakola i starorzecza. Znacznie mniej urozmaicone są koryta pozostałych rzek i cieków, ich przebiegi bowiem w znacznej części zostały poddane zabiegom hydrotechnicznym co nadało im charakter rowów melioracyjnych.

Teren znajduje się w zlewni JCWP oznaczonej kodem RW600009186949 „Zaganka”. JCWP badana była w punkcie pomiarowym Zaganka-Rożnowo. Rzeka posiada status potoku lub strumienia nizinnego i stanowi naturalną część wód.

Stan wód badano w 2023r. („Klasyfikacja wskaźników i grup wskaźników w jednolitych częściach wód powierzchniowych rzek i zbiorników zaporowych za rok 2023”, GIOŚ):

- Klasa elementów biologicznych- 3,
- Klasa elementów fizykochemicznych ->2,

Stan chemiczny wód i ocenę stanu dokonano w 2017r., 2020r., 2021r. („Ocena stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w latach 2016-2021 na podstawie monitoringu” GIOŚ):

- Klasyfikacja stanu ekologicznego- umiarkowany,
- Klasyfikacja stanu chemicznego- poniżej dobrego,
- Ocena stanu jcwp- zły stan wód

Osiągnięcie celów środowiskowych jest zagrożone. W granicach zlewni występuje presja związana z nawożeniem i depozycją oraz źródłami bytowymi i komunalnymi, eutrofizacją oraz presja hydromorfologiczna związana z regulowaniem rzeki. Presje rozproszone związane są z rozwojem obszarów zurbanizowanych. Celem środowiskowym dla JCWP jest uzyskanie dobrego stanu ekologicznego, zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny oraz dobrego stanu chemicznego. Dla JCWP zostało ustanowione odstępstwo z art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Analizowany teren nie jest położony w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią i podtopień.

Wody podziemne

Głównym Zbiornikiem Wód Podziemnych, objętym reżimem wysokiej ochrony (OWO) jest czwartorzędowy GZWP nr 144, Wielkopolskiej Doliny Kopalnej. Jego potencjalne zasoby dyspozycyjne szacuje się na około 480 tys. m³/d. Strop warstwy wodonośnej zalega na głębokości ok. 20 do 40 m a jej miąższość dochodzi do około 20 m. Analizowany teren znajduje się poza wyznaczonym GZWP.

Woda pitna ujmowana jest głównie z dwóch pięter wodonośnych: trzeciorzędowego (poziom mioceński) i czwartorzędowego (poziom plejstoceniński). Ujęcia wód: kredowych w Parkowie i jurajskich w Jaraczu-Młyn są nieczynne. Mioceński poziom wodonośny występuje na obszarze całej zlewni Wełny i jest powszechnie eksploatowany (26 ujęć o różnej wydajności - ok. 10-74 m³/h, czerpiących wodę z głębokości około 80-130 m p.p.t.). Poziom ten tworzą warstwy piasków drobnych i mułkowatych, rzadziej grubszych frakcji o sumarycznej miąższości do około 50 m. Podobne parametry filtracyjne i zasobowe ma poziom oligoceński. Ze względu na kontakt hydrauliczny obu ww. poziomów,

zalegających pod ciągłą pokrywą ilów poznańskich, tworzą one jeden zbiornik wód podziemnych o podobnych warunkach krążenia oraz jakości wód. Wody poziomu trzeciorzędowego są wodami twardymi, o mineralizacji 0.3-0.8 g/l. Do picia i potrzeb gospodarczych wymagają jedynie redukcji związków żelaza i manganu występujących w ilościach ponadnormatywnych.

Wody piętra czwartorzędowego występują w kilku poziomach: poziom gruntowy, międzymorenowy górny, międzymorenowy środkowy i międzymorenowy dolny (podglinowy) - eksploatowane są przez 20 ujęć, czerpiących wodę z głębokości kilkunastu- kilkudziesięciu m. Pierwszy z poziomów wykazuje największą zmienność chemizmu wód, będącą m.in. skutkiem zanieczyszczenia środowiska. W większości są to wody twarde i bardzo twarde. Wody poziomów międzymorenowych: górnego i środkowego są wodami średnio twardymi, charakteryzującymi się ponadnormatywną ilością związków żelaza i manganu. Wymagają zatem uzdatnienia. Redukcji związków żelaza i manganu wymagają również twarde wody podglinowe. Wody czwartorzędowe ujmowane są głównie na obszarze miasta (ujęcia komunalne, przemysłowe, studnie obiektów użyteczności publicznej itp.) oraz we wschodniej i południowej części gminy, gdzie były głównie (i są) ujęciami większych gospodarstw rolnych oraz ośrodków wypoczynkowych. Zatwierdzone zasoby eksploatacyjne wszystkich (48) ujęć wód podziemnych na obszarze gminy wynoszą ponad 1 120 m³/h, przy czym z utworów czwartorzędowych – około 580 m³/h a z trzeciorzędowych – ok. 540 m³/h.

Jedynie komunalne ujęcie wody w Rogoźnie ma wyznaczoną strefę ochrony pośredniej. Inne ujęcia komunalne stref takich nie mają. Czerpią bowiem wodę ze znacznej głębokości albo w podłożu (niekiedy bezpośrednio od powierzchni terenu) znajduje się warstwa izolacyjna z gruntów spoistych. Gmina położona jest w dużej mierze poza zasięgiem, wyznaczonych głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP), jednak miąższość trzeciorzędowych struktur wodonośnych oraz osiągnięte wydajności są tu równie duże. Nadto, znacznymi zasobami wody słodkiej charakteryzują się lokalne zbiorniki wód gruntowych i naporowych (LZWP), występujące w osadach czwartorzędowych.

Najbliżej zlokalizowane otwory eksploatacyjne znajdują się w odległości ok. 500m w kierunku północnym od granic planu, na działce nr 3/3 i 3/4 obr. Słomowo. Jak wynika z mapy hydrogeologicznej obszaru objętego planem, główny poziom użytkowy poziomu wodonośnego występuje na głębokości 65-75m n.p.m. i charakteryzuje się wysoką odpornością na zagrożenia. Przepływ wód odbywa się w kierunku zachodnim.

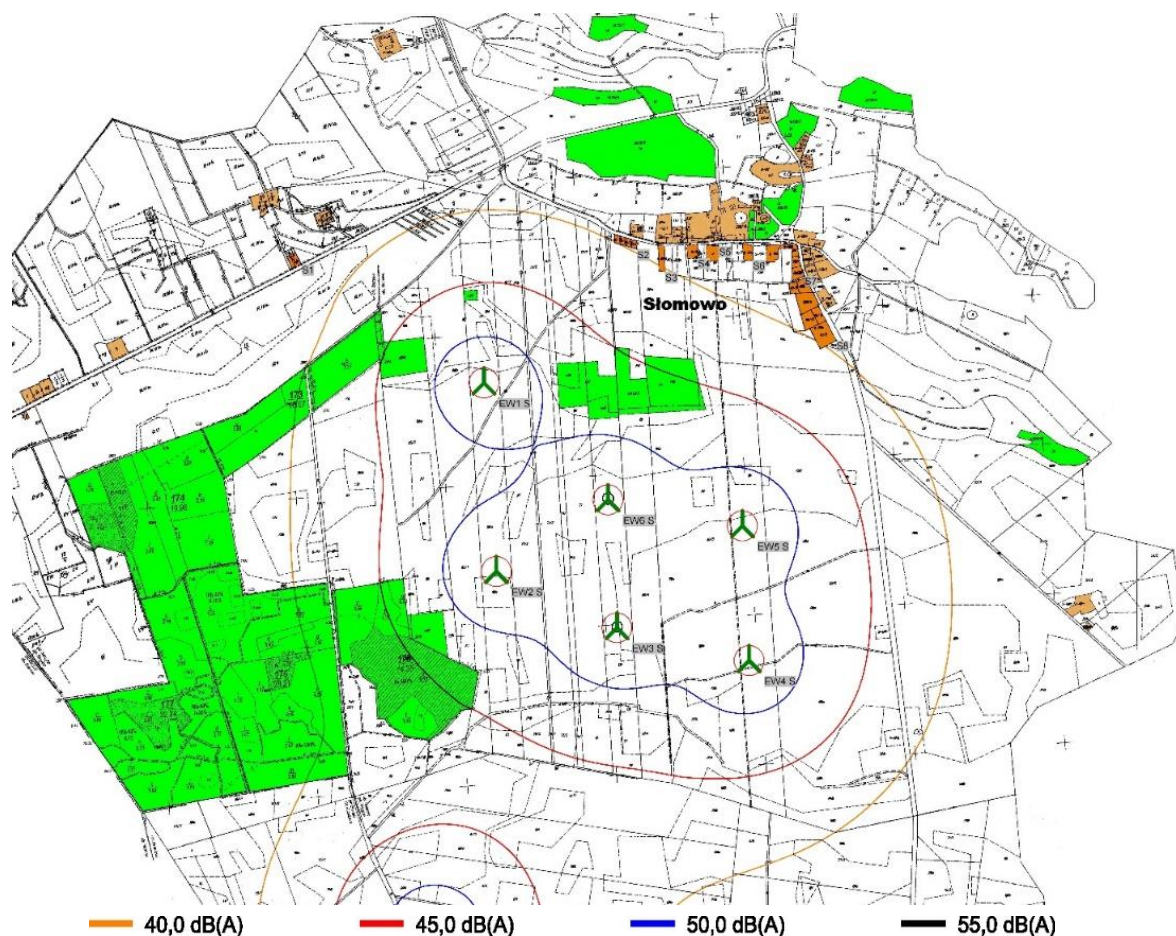
Obszar objęty zmianą planu znajduje się w Jednolitej Części Wód Podziemnych nr 42 (PLGW600042). Wyniki monitoringu diagnostycznego stanu chemicznego z roku 2022 w punkcie pomiarowym Kobylec wskazują na dobry stan wód ww. JCWP (III klasa). Zgodnie z ustaleniami Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry w latach 2016-2021 przedmiotowa JCWPd charakteryzuje się dobrym stanem chemicznym i ilościowym oraz niezagrażona jest ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla przedmiotowej JCWPd jest utrzymanie dobrego stanu chemicznego i ilościowego. Dla wód podziemnych określono następujące cele środowiskowe: zapobieganie dopływowi lub ograniczenie dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych, zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych, zapewnienie równowagi pomiędzy poborem a zasilaniem wód podziemnych, wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego w skutek działalności człowieka.

d. Warunki klimatyczne, aerosanitarne i akustyczne

Klimat okolic Rogoźna związany jest z ogólną cyrkulacją mas powietrza napływającego głównie z nad północnego Atlantyku i basenu Morza Śródziemnego. Według regionalizacji klimatycznej W. Okołowicza gmina położona jest na pograniczu regionu śląsko- wielkopolskiego, reprezentującego obszar słabnących wpływów oceanicznych i pomorskiego – o niewielkim, modyfikującym wpływie Bałtyku. Amplitudy temperatur są tutaj mniejsze od przeciętnych w Polsce, wiosna i lato wczesne oraz długie, zima łagodna i krótka, z nietrwałą pokrywą śnieżną. Długość okresu wegetacyjnego wynosi około 220 dni. Roczna suma opadów wynosi ok. 500-550 mm. Podobnie jak na większości

terytorium kraju, również w rejonie Rogoźna przeważają wiatry zachodnie. Średnia miesięczna temperatura powietrza wynosi $+7.8^{\circ}\text{C}$., średnia najzimniejszego miesiąca (stycznia) -3.4°C a najcieplejszego (lipca) $+17.9^{\circ}\text{C}$. Wilgotność względna kształtuje się w podobny sposób jak na całym obszarze kraju. Wartości najwyższe notuje się w okresie od października do lutego (średnia miesięczna 86- 91%), minimum przypada w czerwcu (70%). Również w przypadku zachmurzenia najwyższe wartości obserwuje się w okresie jesiennozimowym (z maksimum 7.8 w skali 11-stopniowej, w listopadzie). Najniższym zachmurzeniem charakteryzuje się czerwiec. Maksimum opadów przypada w sierpniu (średnio 73 mm), najniższe sumy charakteryzują miesiące zimowe (styczeń-marzec, od 27-33 mm). Dni z pokrywą śnieżną jest średnio 56.5 w roku. Przeważają wiatry zachodnie. Ich udział (z szeroko pojmowanego sektora zachodniego NW-SW) wynosi blisko 45%. Zimą i wiosną zwiększa się udział wiatrów wschodnich a z kolei latem i jesienią wzrasta odsetek ciszy, które stanowią wówczas około 10-13% ogółu wiatrów.

Stan akustyczny analizowanych terenów związany jest przede wszystkim z działalnością rolniczą, której największa intensywność występuje w okresie miesięcy wiosennych i letnich, kiedy trwają wzmoczone prace polowe. W związku ze zmiennym charakterem takiego źródła emisji hałasu trudno jest oszacować jego zasięg, pozwalającego na odniesienie do wartości dopuszczalnych. Oddziaływaniem ciągłym charakteryzuje się praca elektrowni wiatrowych zlokalizowanych w części centralnej opracowania (poza nią) oraz w najbliższym sąsiedztwie (obr. Pacholewo). Zakres oddziaływania obrazuje symulacja dokonana w ramach sporządzania raportu oddziaływania na środowisko dla elektrowni wiatrowych (ENINA).

Rysunek 4 Oddziaływanie akustyczne elektrowni wiatrowych, źródło: raport oddziaływania na środowisko, ENINA.

W analizowanym obszarze oraz bezpośrednim sąsiedztwie nie stwierdzono żadnych innych znaczących źródeł hałasu, które powinny zostać uwzględnione w ocenie skumulowanego oddziaływania na środowisko. Na terenach tych dominuje hałas bytowy związany z funkcjonowaniem ludzi oraz z prowadzoną przez nich działalnością rolniczą, a także hałas związany z transportem drogowym.

W granicach planu znajdują się tereny objęte ochroną akustyczną, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Są to tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej.

Tabela 1 Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami LAeq D

L p .	Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w [dB]			
		Drogi lub linie kolejowe ¹⁾		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		LAeq D przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	LAeq N przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	LAeq D przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	LAeq N przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a) Strefa ochronna "A" uzdrowiska b) Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży ²⁾ c) Tereny domów opieki społecznej d) Tereny szpitali w miastach	61	56	50	40
3	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny zabudowy zagrodowej c) Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe ²⁾ d) Tereny mieszkaniowo-usługowe	65	56	55	45
4	Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ³⁾	68	60	55	45

na podstawie: 1Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 112).

Analizowany teren charakteryzuje się korzystnymi warunkami termiczno-wilgotnościowymi i dobrym przewietrzaniem. Zgodnie z regionalnymi badaniami Rogoźno (Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim. Raport wojewódzki za rok 2024) zostało zaliczone do

klasy A, w odniesieniu do badanych stężeń dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenków azotu, tlenku węgla, benzenu oraz zawartego w pyłe ołowiu, kadmu, arsenu i niklu. Rok 2024 charakteryzował się również brakiem przekroczeń poziomów dopuszczalnych dla pyłów zawieszonych PM_{2,5} i PM₁₀. Ocena zawartości benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM₁₀ zadecydowała o zaliczeniu strefy do klasy C. Dla poziomu celu długoterminowego ozonu wskazano klasę D2. Jako główną przyczynę przekroczeń wskazuje się tzw. niską emisję pochodzącą z indywidualnego ogrzewania budynków.

Na lokalne warunki sanitarne wpływ mają głównie zanieczyszczenia energetyczne pochodzące z ogrzewania domostw, komunikacyjne pochodzące z dróg oraz związane z prowadzoną działalnością rolniczą. Zanieczyszczenia te gromadzą się wokół miejsc ich powstawania. Na poprawę warunków wpływa obecność kompleksów leśnych pochłaniających zanieczyszczenia lotne.

e. Fauna i flora

Potencjalną roślinność naturalną na większości terenu stanowi żyzna buczyna niżowa *Galio odorati-Fagetum* (= *Melico-Fagetum*). W części północno-zachodniej i północnej występują fragmenty ubogiej buczyny niżowej *Luzulopilosae-Fagetum*. Zgodnie z regionalizacją geobotaniczną J. M. Matuszkiewicza (Matuszkiewicz J.M., Wolski J., 2023, Potencjalna roślinność naturalna Polski (wersja wektorowa), IGiPZ PAN, Warszawa) obszar opracowania pod względem regionów geobotanicznych należy do Podprowincji Środkowoeuropejskiej Właściwej, Dział Brandenbursko-Wielkopolski, Kraina Notecko-Lubuska, Okręg Poznański, podokręg Gośliński.

Obszar użytkowany jest obecnie głównie jako pola uprawne, łąki i pastwiska oraz tereny leśne. W okolicy dominują pola zajęte przede wszystkim przez zboża (głównie pszenica, żyto, rzadziej kukurydzą), a także przez uprawy rzepaku. W siedliskach takich występują pospolite zbiorowiska roślin segetalnych ze zw. *Scleranthionannui*. Wysoka kultura uprawy sprawia, że na badanym terenie zbiorowiska roślinne i flora segetalna w znacznej mierze zepchnięta jest na obrzeża pól uprawnych. Do gatunków występujących na badanych pola należały m.in.: palusznik nitkowaty *Digitaliaischaemum*, żóltlica drobnokwiatowa *Galinsogaparviflora*, tasznik pospolity *Capsella bursa-pastoris*, mak polny *Papaverrhoeas*, chaber bławatek *Centaureacyanus*, fiołek polny *Viola arvensis*, nawrot polny *Lithospermum arvense*, kurzyślak polny *Anagalis arvensis*, wyka drobnokwiatowa *Vicia hirsuta*, miotła zbożowa *Aperaspica-venti*, przetacznik bluszczokowaty *Veronica hederifolia*, perz właściwy *Elymus repens*.

Przy drogach znajdują się luźne zadrzewienie jednorzędowe, budowane m.in. przez jesiony wyniosłe *Fraxinus excelsior*. Jej przydroże, a także obrzeża dróg gruntowych i rowów porasta roślinność nawiązująca do łąk rajgrasowych *Arrhenatherum elatius*. W regionie układy te są typowe dla przydroży na siedliskach świeżych, związanych z potencjalnymi siedliskami grądu, a fizjonomię i skład gatunkowy zawdzięczają wykasaniu i jednocześnie sąsiedztwu z polami uprawnymi. Do gatunków stanowiących o ich fizjonomii należały tu np.: bylica pospolita *Artemisia vulgaris*, krwawnik pospolity *Achillea millefolium*, kupkówka pospolita *Dactylis glomerata*, wrotycz pospolity *Tanacetum vulgare*, trzcinnik piaskowy *Calamagrostis epigejos*, perz *Elymus repens*, rajgras wyniosły *Arrhenatherum elatius*, pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica*. Przy drogach gruntowych i rowach obecne były także nieliczne krzewy jak bez czarny *Sambucus nigra*, róża psia *Rosa canina* i tarnina *Prunus spinosa*, a także olsze czarne *Alnus glutinosa* i brzozy brodawkowate *Betula pendula* i wierzby kruche *Salix fragilis*, tworzące zadrzewienia liniowe lub rosnące pojedynczo, czy w małych kępach.

W granicach opracowania występują również grunty leśne. Siedliska są przestrzennie zróżnicowane. W części zachodniej dominują lasy mieszane, lasy świeże i lasy wilgotne, w tym zespoły roślinne jesionowo-wiązowe *Ficario-Ulmetum minoris* oraz grąd środkowoeuropejski *Galio sylvatici-Carpinetum*. Część wydzieleń leśnych pełni funkcje wodochronne. W lasach mieszanych

dominuje dąb bezszypułkowy *Quercus robur*, z domieszką wiązu pospolitego *Ulmus minor*, buku zwyczajny *Fagussylvatica*, oraz olszy czarnej *Alnusglutinosa*. W podszyciu występuje kruszyna pospolita *Rhamnusfrangula*, dereń biały *Cornus alba*, brzoza brodawkowata *Betulapendula*. Lasy wilgotne budują olsza czarna *Alnusglutinosa*, jesion wyniosły *Fraxinusexcelsior*, brzoza brodawkowata *Betulapendula*, buk zwyczajny *Fagussylvatica* z domieszką lipy drobnolistnej *Tiliacordata*, kruszyny pospolitej *Rhamnusfrangula*, derenia białego *Cornus alba*, czeremchy pospolitej *Padusavium*, głogu jednoszyjkowego *Crataegusmonogyna* oraz bzu czarnego *Sambucusnigra*. Pojawiają się również okazy topoli osiki *Populustremula*, świerka zwyczajnego *Piceaabies*, jabłoni dzikiej *Malussylvestris*, wiązu zwyczajnego *Ulmus minor*, modrzewia europejskiego *Larixdecidua* oraz daglezi zielonej *Pseudotsugamenziesii*, tarniny śliwy *Prunusspinosa*. W lesie świeżym, pełniącym funkcje gospodarcze dominuje dąb szypułkowy *Quercus robur*. Pojawiają się również gatunki wiązu pospolitego *Ulmus minor*, klonu jawora *Acerpseudoplatanus*, sosny zwyczajnej *Pinussylvestris* i buku zwyczajnego *Fagussylvatica*. W części centralnej, niewielką enklawę stanowi bór mieszany świeży zdominowany przez sosnę zwyczajną *Pinussylvestris*. Roślinność uzupełnia modrzew europejski, brzoza brodawkowata *Betulapendula* i buk zwyczajny *Fagussylvatica*. W podszyciu występuje czeremcha późna *Prunusserotina*, jarząb pospolity *Sorbusaucuparia* i dąb szypułkowy *Quercus robur*. Równie niewielkie zbiorowiska leśne występuje na wschodzie w sąsiedztwie siedliska rolnego. Występuje tam ols jesionowo *Fraxino-Alneteum*, zdominowany przez okaz olchy czarnej *Alnusglutinosa*. Domieszkę stanowi jesion wyniosły *Fraxinusexcelsior*, wierzba biała *Salix alba*, topola osika *Populustremula*. Występuje również klon jawor *Acerpseudoplatanus*. Największym zbiorowiskiem leśnym jest kompleks występujący we wschodnio-południowej części opracowania, stanowiący część większego kompleksu leśnego. Występuje tam las świeży, żyzna buczyna niżowa *Galio odorati-fagetum*, reprezentujące siedlisko 9130-C. Roślinność stanowi dąb szypułkowy *Quercus robur*, buk zwyczajny *Fagussylvatica*, modrzew europejski *Larixdecidua* i daglezia zielona *Pseudotsugamenziesii*. W niższych piętrach występuje olsza czarna *Alnusglutinosa*, sosna zwyczajna *Pinussylvestris*, jarząb brekinia *Sorbustorminalis* i jodła pospolita *Abies alba*. W śródleśnych enklawach występowały płatymozgitrzcinowatej *Phalarisarundinaceae* i siturozpierzchłego *Juncuseffusus*. W części zachodniej występuje również niewielki fragment lasu łęgowego reprezentującego siedlisko 91E0. Część terenu stanowią tereny bagniste i nadmiernie uwilgotnione, na których zidentyfikowano siedlisko olsu porzeczkowego *Ribesonigri-Alteneum*, reprezentowane przez wierzbę białą *Salix alba* i bez czarny *Sambucusnigra*. Wymienione siedliska stanowią przedmiot ochrony przyrody.

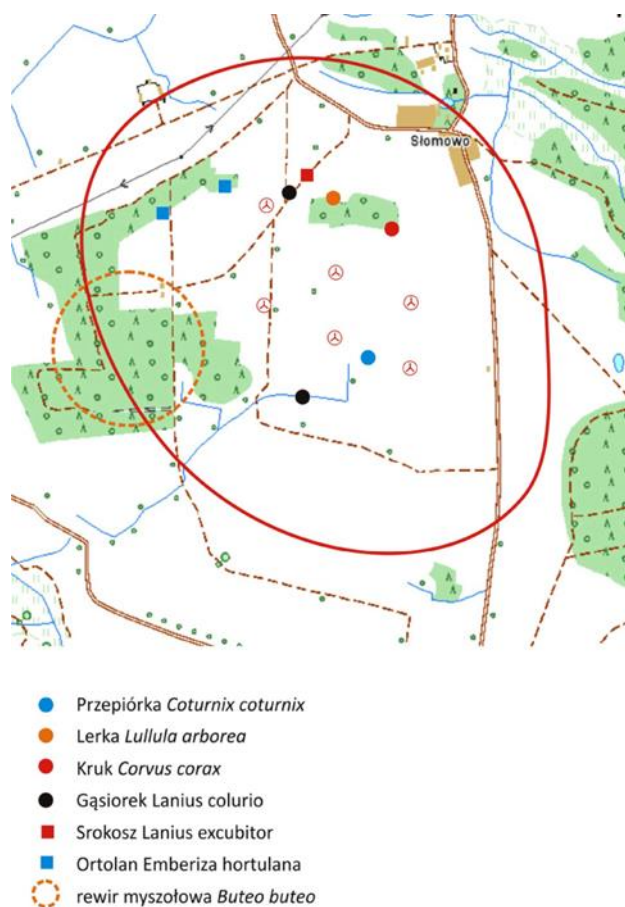

Rysunek 5 Grunty leśne i zadrzewione roślinnością leśną, oprac. wł.

Świat zwierzęcy gminy Rogoźno jest typowy dla nizinnych obszarów kraju. W lasach żyją jelenie, daniel, sarny i dziki. Wody gminy Rogoźno zasiedlone zostały przez bobry, pozostawiające coraz liczniejsze ślady swej obecności w postaci ścietych i objedzonych kory drzew oraz mniej licznych wydry. Z drapieżników występują m.in. lisy, borsuki, jenoty i kuny. Spośród innych ssaków najczęściej spotykanymi są: zając, dziki królik, jeż, ryjówka, kret. Spośród chronionych gatunków kręgowców występują na obszarze gminy trzy gatunki gadów: jaszczurka winka, padalec i żółta skrzek. Dostatecznie bogata jest fauna płazów, reprezentowaną m.in. przez ropuchy, żaby i trzaskaki. Fauna ryb ogranicza się do gatunków w pospolitych (kleń, ukleja, kielb, brzana, jelec, płociokoń) i w dużej mierze traciła właściwości jeckie. W wielu zbiornikach wodnych faunę ryb kształtowaną jest przez działalność gospodarczą człowieka. W rzekach, duży wpływ ma ilość i jakość ryb, a także czystość i ich wód. W efekcie, połowiła tu siedemdziesiąt czupak i żółtych, nie odbywają żółta i trójbarwny, pstrąg potokowy, znikł je siem i trzaskacz. Znacznie lepsze warunki rozwoju mają liczni przedstawiciele świata owadów. W rejonie Rogoźna występują m.in. trzy chronione gatunki motyli (paź królowej, mieniak strużnik i mieniak tęczowiec). Bogata i różnorodna jest populacja chrząszczy. Są wśród nich: rohatyniec nosorożec, dyląg garbarz, kruszczyca żółta, pływak żółto-błękitny, kałużnic czarnozielony.

W wyniku prowadzonych badań w ramach sporządzania raportu oddziaływania na środowisko elektrowni wiatrowych na analizowanym terenie odnotowano 69 gatunków ptaków. Stwierdzono 10 gatunków z załącznika I Dyrektywy Ptasiej: bielik, bocian biały, błotniak stawowy, błotniak zbożowy, dzięcioł czarny, gąsiorek, kania ruda, lerka, ortolan, żuraw oraz 7 gatunków z Czerwonej listy gatunków ginących i zagrożonych: bielik, błotniak zbożowy, czeczotka, dzierlatka, kania ruda, przepiórka, turkawka.

W okresie jesiennych migracji oraz zimowania (wrzesień-luty), stwierdzono 36 gatunków ptaków. W zgrupowaniu dominowały gęsi zbożowe (22,3%), kwiczoł (22,1%) i trznadel (12,4%). Stwierdzono 3 gatunki ptaków szponiastych (myszołów, jastrząb, bielik). W okresie wiosennych migracji oraz lęgowych (marzec-czerwiec) stwierdzono 42 gatunki ptaków. W zgrupowaniu dominowały gatunki Wróblowe (skowronek – 40,2% i szpak - 17,6%). Stwierdzono 6 gatunków z załącznika I Dyrektywy Ptasiej (błotniak zbożowy, kania ruda, żuraw, dzięcioł czarny, lerka, gąsiorek, ortolan). Na badanej powierzchni stwierdzono tylko 4 gatunki ptaków szponiastych (myszołów, kania ruda, błotniak stawowy, pustułka). Z ptaków drapieżnych najliczniej notowano: myszołowa (62 osobniki). W granicach badanego obszaru nie stwierdzono miejsc intensywnie wykorzystywanych jako żerowiska, bądź miejsca odpoczynku dla migrujących ptaków, zwłaszcza dużych i średniej wielkości gatunków tworzących skupiska żerowiskowe w otwartym krajobrazie rolniczym – gęsi, łabędzi, żurawi, czajek czy siewek złotych (gatunków silnie narażonych na kolizje z turbinami).

Podczas nasłuchów detektorowych, przeprowadzonych w ramach niniejszego monitoringu, stwierdzono obecność co najmniej, 8 gatunków nietoperzy: nocek duży, nocek sp., mroczek późny, karlik mały, karlik większy, borowiec wielki, gacek sp., mopek.

W trakcie inwentaryzacji terenowej dokonanej w styczniu 2025r. odnotowano obecność sarny europejskiej.

f. Walory krajobrazowe i kulturowe

Obszar opracowania charakteryzuje się krajobrazem rolniczym. Prezentuje umiarkowane walory krajobrazowe typowe dla pól uprawnych. Elementem zaburzającym są elektrownie wiatrowe. W granicach opracowania nie występują obiekty ujęte w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków, Gminnej

Ewidencji Zabytków. Nie występują również obiekty ujęte w Rejestrze Zabytków. Teren nie znajduje się w granicach krajobrazów priorytetowych wyznaczonych przez Audyt Krajobrazowy Województwa Wielkopolskiego. Część południowo-wschodnia charakteryzuje się krajobrazem leśnym. Pozostała część obszaru charakteryzuje się typem wiejskim z przewagą użytków rolnych tworzących pola średniej wielkości uzupełnionych enklawami leśnymi. Teren częściowo znajduje się w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Dolina Wełny i Rynny Gołaniecko-Wągrowieckiej oraz Obszarze Natura 2000 „Buczyna w Długiej Goślinie”. Na części terenu zlokalizowane są zewidencjonowane stanowiska archeologiczne ob. AZP 46-28.

4. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

Pozostawienie terenu bez realizacji planu nie przyczyniłoby się do negatywnego oddziaływania. Wstępna prognoza dalszych zmian, które może powodować dotychczasowe użytkowanie i zagospodarowanie wskazuje, iż zmiany nie będą się nasilać. Zmiany w środowisku prowadzą do utwardzenia części terenu pod drogi oraz prowadzenia upraw rolnych. W przypadku pozostania przy obecnym zagospodarowaniu nie należy spodziewać się zwiększenia oddziaływania na środowisko. Nieodpowiednie stosowanie środków ochrony roślin oraz nawozów będzie wpływać na jakość wód i gleb. Należy zakładać jednak, iż zmniejszą się ilości wprowadzanych do środowiska zanieczyszczeń w związku z unowocześnianiem technologii w zakresie rolnictwa. Ze względu na niewielką powierzchnię pokrytą roślinnością śródpolną i rozległość terenów otwartych zagrożeniem jest wywiewanie cząsteczek materiału wskutek erozji wietrznej.

5. ISTNIEJĄCE PROBLEMY I CELE OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

5.1 Istniejące problemy i zagrożenia

Zanieczyszczenie powietrza i klimat akustyczny

Obszar znajduje się w strefie dla której zostały przekroczone normy dla substancji benzo(a)pirenu w ujęciu rocznym. Obecnie na stan powietrza w niewielkim stopniu wpływa emisja zanieczyszczeń związanych z ogrzewaniem budynków oraz ruchem komunikacyjnym. Do atmosfery emitowane są związki dwutlenku siarki i pyłu zawieszonego. Teren znajduje się w oddaleniu od zwartych skupisk ludzkich. W granicach obszaru objętego planem oraz terenach sąsiednich zlokalizowane są elektrownie wiatrowe. Ruch śmigieł powoduje skumulowanie hałasu i oddziaływanie na stan akustyczny teren. Zagrożeniem dla stanu aerosanitranego jest zwiększenie ruchu na drogach lub pogorszenie ich stanu technicznego, rozwój gospodarstw rolnych w kierunku przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które generowałyby znaczne ilości zanieczyszczeń lotnych, odór oraz hałas.

Zanieczyszczenie wód oraz skażenie gleb

Obszar objęty planem znajduje się w zlewni JCWP dla której stwierdzono zły stan wód. Zanieczyszczenie wód oraz skażenie gleb wiąże się przede wszystkim z niedostatecznym skanalizowaniem obszarów wiejskich oraz prowadzeniem działalności rolniczej. Korzystanie z nieszczelnego szamba grozi skażeniem bakteriologicznym gleby oraz wody wokół posesji, a zanieczyszczenia chemiczne są wchłaniane przez rośliny, w tym warzywa i zboża. Szkodliwe związki chemiczne rozprzestrzeniają się także na większe odległości, skażając wody podziemne. Istotny jest spływ substancji azotowych i środków ochrony roślin do wód powierzchniowych i gruntowych. Dla obszaru objętego opracowaniem wyznaczono cele ochrony dla jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 RDW celem dla wód powierzchniowych jest:

- nie pogarszanie się stanu wód powierzchniowych oraz ochrona i przywrócenie dobrego stanu JCW;
- osiągnięcie, co najmniej dobrego stanu lub potencjału ekologicznego wód powierzchniowych;
- stopniowe eliminowanie, a w rezultacie zaprzestanie zrzutów do wód powierzchniowych substancji priorytetowych i niebezpiecznych, a także zapobieganie dopływowi zanieczyszczeń do wód podziemnych;
- odwrócenie każdej znaczącej i ciągłej tendencji wzrostu stężenia każdego zanieczyszczenia wynikającego z wpływu działalności człowieka w celu stopniowej redukcji zanieczyszczenia wód podziemnych;
- osiągnięcie zgodności ze wszystkimi normami i celami określonymi w ustawodawstwie wspólnotowym dla obszarów chronionych.

Zgodnie z art. 59 Prawo Wodne celem środowiskowym dla JCWPd jest:

- zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń;
- zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu;
- ich ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

Zanieczyszczenia pochodzące z powszechnie stosowanych nawozów (naturalnych i mineralnych) oraz hodowli zwierząt, które mogą dostawać się do wód powierzchniowych poprzez spływ powierzchniowy, erozję gleby, system melioracji szczegółowych i podstawowych oraz wymywanie. Może to w dalszej kolejności skutkować eutrofizacją wód powierzchniowych. Tereny objęte planem znajdują się w obszarach wyznaczonych jako tereny wrażliwe na mocy dyrektywy 91/271/EWG - obszary wrażliwe na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych rozumianą jako wzbogacanie wód biogenami, w szczególności związkami azotu lub fosforu, powodującymi przyspieszony wzrost glonów oraz wyższych form życia roślinnego, w wyniku którego następują niepożądane zakłócenia biologicznych stosunków w środowisku wodnym oraz pogorszenie jakości tych wód.

Zagrożenia dla gleb

Zagrożeniem dla stanu i jakości gleb w obszarze opracowania jest nieodpowiednie prowadzenie zabiegów agrotechnicznych skutkujące wywiewaniem cząstek materii, przesuszaniem gruntów, zakwaszaniem gleby, nadmierne nawożenie. Nieodpowiednie zabiegi agrarne mogą powodować, iż do gleb i ziemi przedostaną się zanieczyszczenia pochodzące z użytych w nadmiarze nawozów mineralnych i organicznych, które zakwaszają gleby. Ponadto szkody w glebie związane są ze składowaniem odpadów w miejscach do tego nieprzeznaczonych, wypalaniem traw, odprowadzaniem ścieków nieoczyszczonych do środowiska oraz nieuszczelnienie szamba.

Zagrożenie dla bioróżnorodności

Zagrożeniem dla bioróżnorodności jest ograniczenie przestrzeni upraw rolnych, łąk i pastwisk stanowiących miejsce żerowania zwierząt. Nadmierne lub brak koszenia wpływa negatywnie na skład roślinności trawiastej i zaroślawej stanowiącej miejsce bytowania i rozrodu wielu gatunków zwierząt. Zagrożeniem jest przerywanie lokalnych i ponadlokalnych szlaków migracyjnych oraz systemów przyrodniczych poprzez wprowadzanie barier fizycznych i behawioralnych w graniach szlaków lub bezpośrednim sąsiedztwie. Zagrożenie stanowi również degradacja terenów leśnych, wprowadzanie

obcych gatunków roślin skutkujące zmianą struktury siedliskowej lub pojawienie się szkodników. Zagrożeniem z punktu widzenia terenu objętego opracowaniem jest nieodpowiednio prowadzone prace melioracyjne lub zła konserwacja urządzeń melioracji powodujące zmiany stosunków wodnych.

Zagrożenie klimatyczne i zjawiska katastroficzne

Zagrożenie związane jest z globalnymi zmianami klimatu, które mają wpływ na całokształt funkcjonowania środowiska. Prognozowany jest znaczący przyrost średniej temperatury powietrza w regionie, co będzie skutkowało znaczącym wydłużeniem okresu wegetacyjnego roślin, regionalnym obniżaniem zasobów wód powierzchniowych. Obniżanie poziomu wód gruntowych oraz przedłużające się okresy bezdeszczowe wpływają na degradację ekosystemów hydrogenicznych- olsów. Zagrożeniem związanym ze zmianami klimatycznymi jest wzrost ekstremalnych zdarzeń pogodowych jak fale upałów, powodzie, ulewne opady, huragany, susze. Teren znajduje się w strefie występowania gleb bardzo podatnych na suszę.

5.2 Formy i cele ochrony przyrody

Na obszarze gminy Rogoźno zostały wyznaczone różne formy ochrony przyrody określone w ustawie o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004r.

a. Obszar Natura 2000

Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Natura 2000 „Buczyna w Długiej Goślinie” PLH300056

Dominującym typem roślinności leśnej są lasy bukowe występujące przeważnie na glebach brunatnych właściwych wylugowanych, płowych brunatnych i płowych chropadowo-glejowych. murszowo-mineralne. Dominującym typem roślinności leśnej są lasy bukowe. Omawiany obiekt obejmuje najcenniejszą część buczyn występujących na odosobnionym stanowisku przy wschodniej granicy zasięgu bukaw Środkowej Wielkopolsce. W większości są to żyzne lasy bukowe występujące przeważnie na glebach brunatnych właściwych wylugowanych, płowych brunatnych i płowych chropadowo-glejowych. Mimoprowadzone tu gospodarstwo leśne jest strukturą drzewostanów jest na ogół zbliżone do stanów naturalnego, skład florystyczny- typowy dla żyznych buczyn nizinnych, niekiedy nawiązujących do grądów. Zbiorowiska lasów dębowo-grabowych zajmują podobne siedliska, zwykle na terenach o małym zróżnicowaniu i rzędzie terenu. Na glebach mniej zasobnych występują kwaśne buczyny i acydofilne dąbrowy, a w lokalnych obniżeniach z ruchomą wodą powierzchniową, na przykład przy źródłiskach- łągijesionowo-olszowe oraz wiązowo-jesionowe. Wszystkie zbiorowiska leśne (buczyny, grądy, kwaśne dąbrowy, łągi i olsy) występujące na omawianym terenie należą do zagrożonych w tym regionie.

Tabela 2 Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk

KOD	NAZWASIEDLISKA	Pokrycie ha	Stopień Reprezen.	Względna powierzch.	Stan zachow.	Ogólna ocena
6510	Niżoweigórskie świeża łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	7,04	D			
9110	Kwaśne buczyny (<i>Luzulo-Fagenion</i>)	7,04	B	C	B	C
9130	Żyzne buczyny (<i>Dentarioglandulosae-Fagenion</i> , <i>Galioodorati-Fagenion</i>)	211,05	A		A	A
9170	Grąd środkowo-europejski i subkontynentalny (<i>Galio-Carpinetum</i> , <i>Tilio-Carpinetum</i>)	119,6	A	C	A	A

9190	Pomorski kwaśny las brzoźowo-dębowy (Betulo-Quercetum)	21,11	B	C	B	B
91E0	Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (Salicetum albo-fragilis, Populetum albae, Alnetum)	7,04	B	C	B	C
91F0	Łęgi w lasach dębowo-wiązowo-jesionowych (Ficario-Ulmetum)	7,04	B	C	B	C

Tabela 3 Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

KOD	NAZWA NAUKOWA	GATUNEK	POPULACJA			OCENA ZNACZENIA OBSZARU				
			OSIADŁA	MIGRUJĄCA		Populacja	Stan zach.	Izolacja	Ogólnie	
				Rozrodcza	Zimująca					Przelotna
SSAKI										
1337	<i>Castor fiber</i>	Bóbr europejski	C				C	B	C	C
PŁAZY										
1188	<i>Bombina orientalis</i>	kumak	C				C	B	C	C

Najważniejsze zagrożenie pośrednio oddziałujące na ekosystemy leśne to spadek poziomu wód gruntowych, co skutkuje przede wszystkim przesuszeniem siedlisk wilgotnych i degeneracją białokorywisk i borowisk łąkowych.

Bezpośredni, negatywny wpływ na lasy w przeszłości zabił w gospodarstwie leśnym, w wyniku którego część naturalnych drzewostanów bukowych została przekształcona w monokultury sosnowe lub dębowe. Obecnie ten typ presji gospodarczej niewywołuje takich zmian, albowiem dzisiaj sposób zagospodarowania lasu przywraca właściwości ekosystemów buczynicoraz bardziej stwarza warunki dla spontanicznej regeneracji fitocenozy.

Źródłem bardziej znaczących zagrożeń jest penetracja lasów (na przykład przez grzyby) i ich wydeptywanie oraz zaśmiecanie.

Część południowo-wschodnia znajduje się w granicach SOOS Natura 2000.

Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Natura 2000 „Biedrusko” PLH300016

Charakterystyczną cechą terenu jest ślisko z chrowów z okolicznych wód, a także jeziora i stawy oraz liczne oczka wodne bezodpływowe z gałęziami pochodzenia wytopiskowego. Ostoje porastają rozległe murawy sarmacko-śliskowe, zarośla wrzosowiska oraz łąki i łąki łąkowe. Na zachodnich obrzeżach poligonu przeważają kompleksy leśne: grądów, kwaśnych dąbrów z udziałem dąbrów świetlistych oraz białokorywisk i olsowisk. Z uwzględnieniem bogactwa przyrodniczego, zwłaszcza roślinnego, ostoja w Biedrusku ma charakter unikatowy w skali regionu. Stwierdzono występowanie 18 rodzajów siedlisk chronionych dyrektywą siedliskową. Ostoja odgrywa szczególnie ważną rolę w ochronie bioróżnorodności, a to właśnie sprawą znaczącego udziału w ważnych siedliskach i gromadzeniu stanowisk roślin in zagrożonych. W wysokich walorach różnorodności decyduje przede wszystkim występowanie łąki muraw, jak: żółtocyflicowa i florystyczna murawy sarmacko-śliskiej i ziemnowilgotnej łąki trzęślicowej. Łąki trzęślicowe występują w kompleksie przestrzennym z białokorywką i murawami ciepłolubnymi, następują z których znaleziono gatunek znany z wymarły w Polsce - storczyk cuchnący. Na łąkach murawach rozwija się także ciekawa fauna motyli, wśród których czerwończyk większy i przelatka aurinia mają osiadłe i dosyć liczne populacje na tych terenach. Do innych, cennych walorów ostoja należy zachowany kompleks starorzeczyn nadwarciańskich okolicy Gołębowa oraz śródleśne Jezioro

Gogulec przyległy torfowiskiem przejściowym. Ciekawostką tych siedlisk jest występowanie (w rezerwacie Gogulec) rzadkiego i zanikającego skalnego sutorfowcowego, a wokolicach Gołębowastwierdzonego wielkiepoaciegającego w regionie zespołu sosialoosowej oraz liczne, sędziwe okazy dębuszy pułkowego. Na poligonie Biedrusko występuje 30 gatunków roślin zagrożonych w Wielkopolsce, w tym 9 ginących w skali kraju. Głównymi zagrożeniami dla ostoi jest groźba ewentualnego rozwoju aglomeracji miejskiej Poznania w kierunku północnym, jak planowane rozbudowanie sieci drogowej wokolicach Poznania. Poważne zagrożenie stanowi również ogromne, szpecące krajobraz wysypisko śmieci w Morasku, które znajduje się na granicy Poznania i Obszaru Chronionego Krajobrazu Biedrusko. W wyniku rozkładu śmieci powstają toksyczne substancje, które mogą służyć do pobliskiego jeziora Glinnowieckiego zanieczyszczając wodę. Innym zagrożeniem dla poligonu to: wypalanie oraz niekontrolowane zalesianie łąk i muraw. Łąki kościelne pastwisk w większości są opuszczone, stąd należałoby jak najszybciej wznowić osienienie łąk, aby zapobiec ich postępującemu zarastaniu.

Teren objęty opracowaniem oddalony jest o ok. 4,1 km.

Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Natura 2000 „Dolina Wełny” PLH300043

Dolina Wełny porośnięta jest lasami sosnowymi i zająta jest częścią owoprzeczużytki rolnej. Wzdłuż samej rzeki znajdują się fragmenty łąk, łąk i łąk wzniesionych w użytku łąk. Wełna należy do rzeki silnie eutroficznej, o niewielkiej przejrzystości wody (0,2-0,5 m) i cechuje się wysokim stężeniem chlorofilu "a" w związku z oddziaływaniem eutroficznych jezior położonych w środkowym i górnym jej biegu. Rzeką tradycyjnie wykorzystywaną jest przez młyni i elektrownie wodne. W obszarze ostoi charakteryzuje się dużymi spadkami terenu i silnym nurtem, co sprawia, że występują tutaj florafauna jest charakterystyczna dla krajiny brzozy (według typologii i rybackiej). Dno jest zregulowane, piaszczyste lub kamieniste, utworzone progi piętrzące wodę nadając im charakter potoku górskiego. W niewielkich zakolach oraz bezpośrednio przy brzegach nagromadzone osady sprzyjają wzrostowi roślinności. W korzyce rzeki występują głównie takie zbiorowiska jak: *Ceratophyllum demersum*, *Nuphar*-*Nymphetum albaei* *Potamogeton pectinatus*. W częściach szybkopłynących rzeki wykształcają się zbiorowiska z związku *Ranunculus fluitans*. Interesujące są zbiorowiska mchów wodnych głównie z dominacją *Fontinalis antipyretica* i *Leptodictyum riparium*. Miejsca piaszczyste i kamieniste porastają zielenicami nitkowate, licznymi występuje *Hildebrandia rivularis*. W Dolinie występują niewielkie eutroficzne starorzecza. W granicach ostoi znajdują się również łąki i szosowe łąki. Obszar chroni także przy ujściu fragmenty rzek Strugi Sokołowskiej, Flinty i Zaganki.

Dolina Wełny ma istotne znaczenie dla ochrony ichtiofauny siedlisk związanych z regulowaną w niewielkim stopniu rzeką o średniej wielkości. W ostoi swoje siedlisko znajduje istotna skala i ponadregionalnej populacji karpów i grubszych korupowej; jest to bardzo liczny i dominujący małżwrzece. Nasze szczególne podkreślenie zasługuje o obecność populacji gatunków ryb chronionych i zagrożonych w Polsce, w tym z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: głowacz biało-płewy (*Cottus gobio*), kozy (*Cobitis taenia*) i piskorza (*Misgurnus fossilis*) oraz dwóch gatunków niezwykle cennej ichtiofauny: troci wędrowej (*Salmo trutta*) i brzozy (*Barbus barbus*). Rzeką jest ważną ostoją bobra

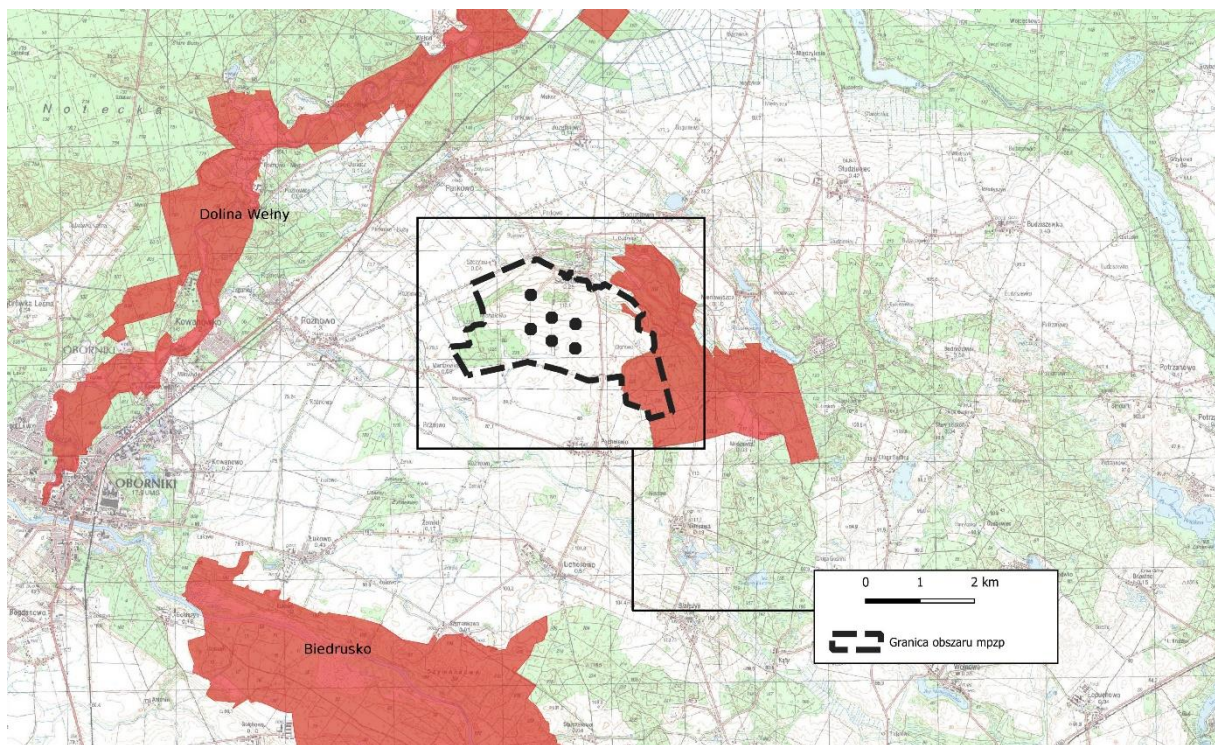
(*Castor fiber*) w Wielkopolsce. Obszar wyróżnia się obecnością 9 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Jest szczególnie istotnym dla ochrony siedlisk, występujących w rozproszonym terenie takich jak: zbiorowiska włośniczników i niżowe rośliny nad rzecznymi. Ostoją jest także ważnym miejscem występowania zbiorowisk rzadkich ginących na terenie Wielkopolski. np. *Berula submersa*, *Sparganium*-*Potamogeton interruptus* i *Hottonia palustris*. Na kamieniach w nurcie Wełny licznymi występuje krasnorost *Hildebrandia rivularis*. W latach 30-

tych i biegłego wieku, na korupach małżów kamienistych i rzek jest stwierdzony krasnorost *Thoreamosisma* (Krawiec 1935). Stanowisko to byłoby skazywane jako jedyny w kraju. Podczas prowadzonych w późniejszym

W toku badań oraz inwentaryzacji w 2008 r. nie odnaleziono T.
ramosissima w Wełnie. Gatunek ten ma krajowy status wymarłego (Siemiński i in. 2006). W ostoi należy zaszczepić gujarównie dobrze zachowane różnicowane łągi olszowe, łągi dębowo-wiązowo-jesionowe oraz grądy.

Podstawowym zagrożeniem dla walorów przyrodniczych obszaru jest wysoka trophy rzeki Wełny i niski jej stan sanitarny (wg danych WIOŚ Poznań za 2005). Tym samym uregulowanie wymaga gospodarką wodno-ściekową w zlewni rzeki, z szczególnością na uwagę na odcinakach przepływurzeki przez miasta Rogoźno i Oborniki Wielkopolskie. W okresie letnim obserwuje się spadki poziomu wody rzeki Wełny, co ma negatywny charakter naturalny, faktycznie skutkują redukcją rozpuszczalnych substancji zanieczyszczeń. W tym kontekście jest szczególnie istotna potrzeba redukcji zanieczyszczeń wnoszonych do rzeki. Ważnym zagrożeniem jest postępująca rozbudowa sieci elektrowni wodnych, związane z tym powstawanie piętrzeń. Postępowanie takie ogranicza ciągłość ekologiczną rzeki i stanowić będzie poważne zagrożenie dla rozwoju ich fauny. Postuluje się wprowadzenie akwizycji powstawania nowych elektrowni wodnych poza historycznymi miejscami, a istniejące obiekty powinny zostać wyposażone w profesjonalne przepławki z rozbudowanymi korytami oziennymi przepływów wody. Okresowo obserwuje się bardzo duży ruch kajakowy na rzece, który wymaga inwestycji w infrastrukturę turystyczną zlokalizowaną punktowo (najlepiej przystających obecnie łynach/elektrowniach) oraz zachowanie rygorów i ostrzeżeń sanitarnych i zanieczyszczenia rzeki. Sam przepływ kajaków stanowi istotne zagrożenie dla ekosystemu rzecznej. Pozostała najważniejsza zagrożenia to inwestycje przemysłowe (powstawanie zakładów) i zabudowa mieszkaniowa w niewielkim oddaleniu od rzeki, a także wzrost presji związanej z wydeptywaniem roślinności brzegowej. Rzekę należy w sposób intensywny wykorzystywać w edukacji o należytym prowadzić zakaz stosowania narzędzi w prowadzeniu obcych gatunków ryb.

Teren objęty opracowaniem oddalony jest o ok. 4,3 km.

Rysunek 6 Obszar objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego na tle obszarów chronionych- Obszary Natura 2000- specjalne obszary ochrony siedlisk. Oprac. własne na podstawie <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 „Puszcza Notecka” PLB300015

Jest to największy w Polsce obszar wydm śródlądowych, głównie o wysokości 20-30 m, maksymalnie do 98 m n.p.m. Na terenie ostoi znajduje się ponad 50 jezior, raczej płytkich, pochodzenia w

opiskowego, zwykle grubą warstwą mułu i żwiru z kamieniami. W zagłębieniach terenu lub na brzegach jezior utrudniają się torfowiska, na ogół w pewnym stopniu przekształcone.

Natęenie obszaru Natura 2000 stwierdzono występowanie co najmniej 30 lęgowych gatunków ptaków w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej, 11 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). W okresie lęgowym obszar zasiedla powyżej 2% populacji krajowej (C6) bielika (PCK), kaniczarnej (PCK) i kanirudej (PCK), co najmniej 1% populacji krajowej (C3 i C6) następujących gatunków ptaków: bąk (PCK), podgorzałka (PCK), puchacz (PCK), rybołów (PCK), trzmielojad, gągoł, nurogęś; w stosunku do wysokiej liczebności (C7) występuje bocian czarny, błotniak stawowy, ortolan żuraw. W okresie zimowym występuje co najmniej 1% populacji szlaku wędrówki (C2) bielika.

Zagrożenia spowodowane są głównie przez wypalanie roślinności, zaniechanie dotychczasowego użytkowania rolnego, wylwanie ścieków, czyszczenie stawów i usuwanie mułowego, składowanie odpadów organicznych, gradacja szkodników w pożary, wyrąb drzew, usuwanie martwego drewna z lasu, lokalizacja eksploatacji składowisk odpadów niekomunalnych, płoszenie ptaków, niszczenie gniazd, penetrowanie siedlisk, polowanie w terminach niedozwolonych.

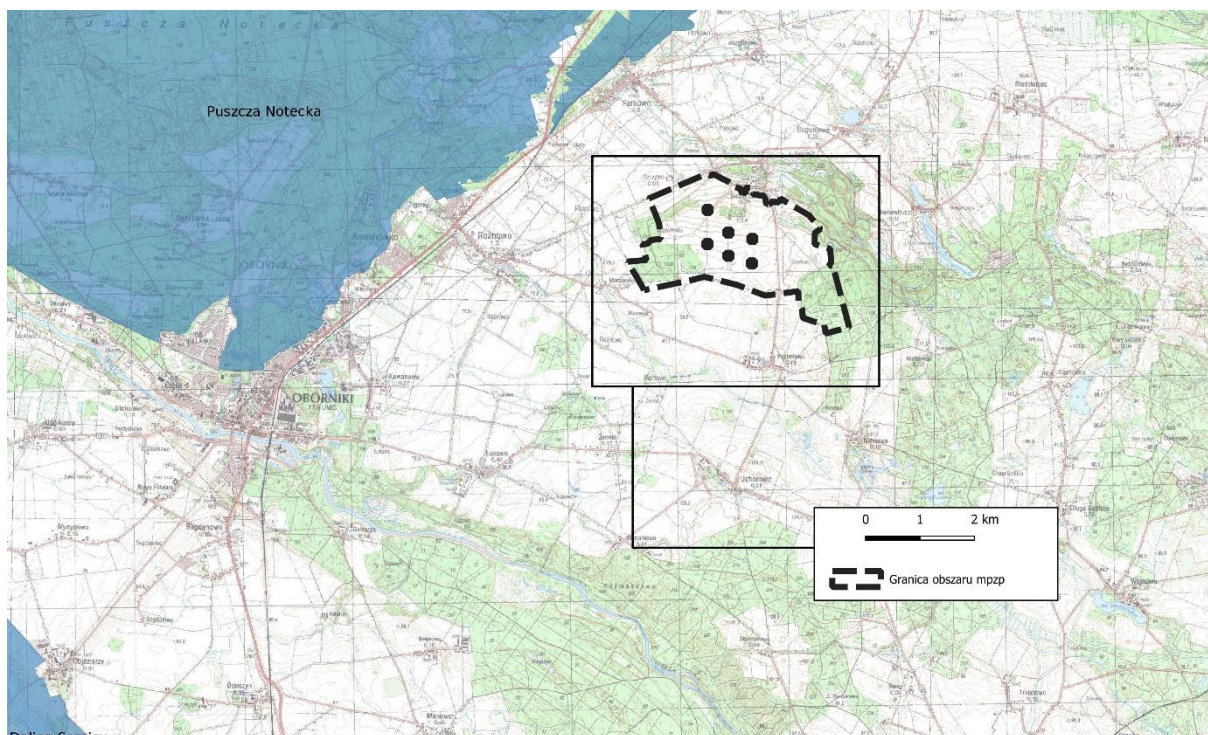
Teren objęty opracowaniem oddalony jest o ok. 2,1 km.

Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 „Dolina Samicy” PLB300013

Ostoja Dolina Samicy obejmuje górny i środkowy biegi rzeki Samicy, która jest lewym dopływem Warty. Dominującym elementem krajobrazu są pola uprawne. Jedynym bezpośrednim sąsiedztwem rzeki znajdują się wilgotne łąki, trzcinowiska oraz naturalne i sztuczne oczka wodne. Występują tutaj również niewielkie kompleksy leśne, głównie w postaci borów mieszanych, a także fragmenty dąbrów, grądów i olsów. W ostoi Dolina Samicy stwierdzono występowanie co najmniej 19 lęgowych gatunków ptaków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej. Liczebność 1 gatunku lęgowego (bączka) oraz dwóch migrujących (gęsi zbożowej i gęsi białoczelnej) mieszczą się w kryteriach wyznaczania ostoi ptaków wprowadzonych przez BirdLife International. Ponadto 5 gatunków zostało wymienionych w Polskiej czerwonej księdze zwierząt. Dolina Samicy jest jedną z 10 najważniejszych w Polsce ostoi bączka.

Zagrożeniem dla ostoi jest zaniechanie dotychczasowego użytkowania rolnego, intensyfikacja gospodarki stawowej (usuwanie roślinności z brzegów i stawów, zmiany tradycyjnego rytmu napełniania stawów, usuwanie krzewów i drzew z brzegów, budowanie nowych stawów) jak również niedostosowanie do biologii i potrzeb ptaków w terminy prowadzenia zabiegów, zabudowywanie terenów nie zabudowanych, penetrowanie siedlisk przez ludzi i zwierzęta domowe oraz zabudowa osiedli turystycznych.

Teren objęty opracowaniem oddalony jest o ok. 13,0 km.

Rysunek 7 Obszar objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego na tle obszarów chronionych- Obszary Natura 2000- obszary specjalnej ochrony ptaków. Oprac. własne na podstawie <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

b. Obszar Chronionego Krajobrazu

„Dolina Wełny i Rynna Gołaniecko-Wągrowiecka”

Utworzony na podstawie Uchwały Wojewódzkiej Rady Narodowej w Pile z dnia 31 maja 1989 roku Nr IX/54/89. Zajmuje on powierzchnię 6.071 ha. Obszar ten obejmuje dolinę Wełny, rynny Małej Wełny i Strugi Gołanieckiej oraz ujściowy odcinek Flinty o ogólnej powierzchni 22 640 ha, z czego na lasy przypada 10 950 ha (lesistość 31,2 %). Przedmiotem ochrony jest malowniczy krajobraz dolin rzecznych, rynien polodowcowych z licznymi jeziorami, wciętych w równiny morenowe. Rzeka Wełna w dolnym biegu meandrując po kamienistym dnie tworzy liczne przełomy i miejscami wykazuje charakter potoku górskiego (z obecnymi tu krasnorostami np. *Hildebrandiarivularis*). Doliny rzeczne obszaru chronionego mają bogatą i unikalną florę i faunę. Ciekawe są tu m.in. stanowiska bobra nad Wełną i Flintą czy miejsca lęgowe rzadkich ptaków – m.in. bączka, rybitwy białowąsej, zausznika i kokoszki. W rejonie tym żyją także m.in. bąki i perkozki, a w okresie jesiennych wędrówek ptaków na obszarze tym spotkać można także duże stada m.in. gęgaw, gęsi zbożowych i łysek.

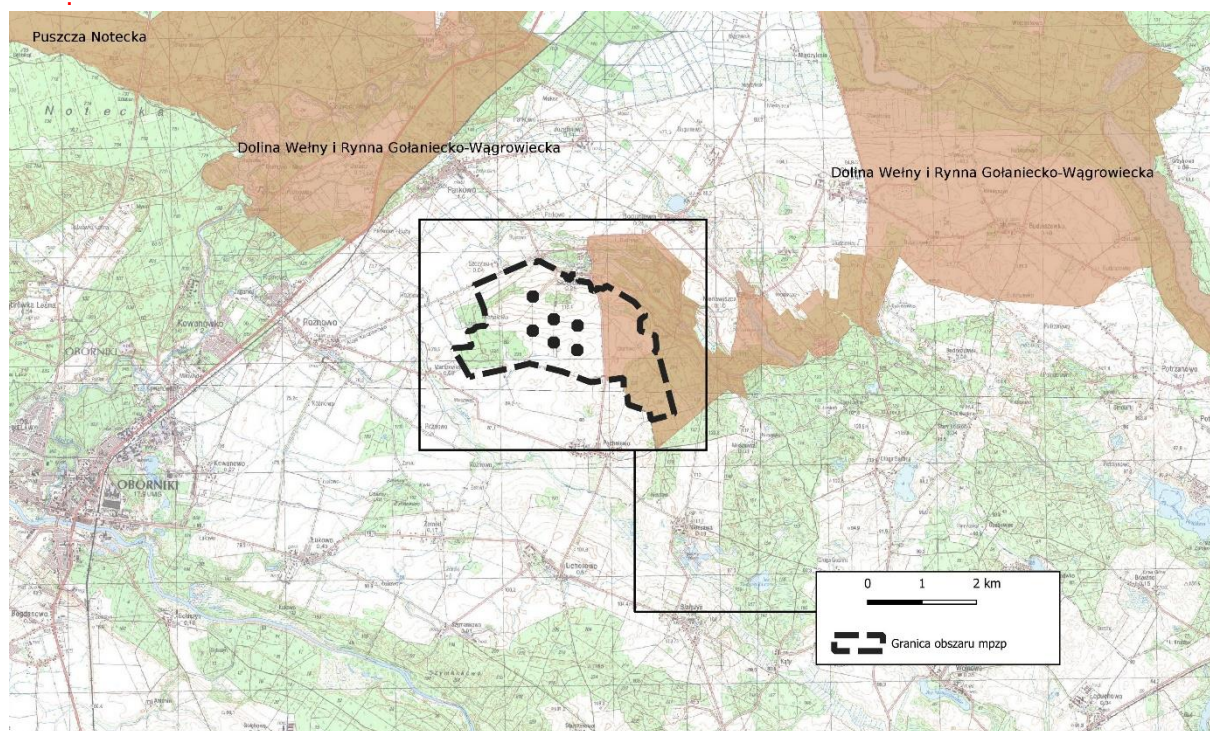
Część wschodnia obszaru opracowania znajduje się w granicach OCHK.

Obszar Chronionego Krajobrazu Puszcza Notecka

Utworzony został na mocy Rozporządzenia nr 5/98 Wojewody Pilskiego z dnia 15.05.1998 roku. Zajmuje powierzchnię 58 170 ha i rozciąga się na terenie gmin: Wronki (powiat szamotulski), Drawsko, Wieleń, Lubasz, Połajewo (powiat czarnkowsko – trzcianiecki) i Ryczywół (powiat obornicki). Udział lasów w ogólnej powierzchni osiąga poziom 82,2%, udział wód – zaledwie 2,8%. Obejmuje on część Pojezierza Poznańskiego i Kotliny Gorzowskiej; w skład obszaru wchodzi znaczna część Puszczy Noteckiej z doliną rzeki Miały. W systemie obszarów przyrodniczych regionu teren Puszczy Noteckiej łączy ze sobą dwa korytarze o znaczeniu między narodowym: Dolinę Noteci i Dolinę Warty. Obszar Chronionego Krajobrazu „Puszcza Notecka” wyróżnia się krajobrazem leśnym, sztucznie

wprowadzonym na rozległych polach wydmych. Puszcza jest zaliczana do regionów intensywnego rozwoju gospodarki leśnej. Najciekawsze elementy przyrodniczo-krajobrazowe tego obszaru stanowią: kompleks wydm śródlądowych, jeden z największych w Europie, rynnowa dolina rzeki Miały z licznymi jeziorami, duża powierzchnia borów sosnowych, bogata fauna z rzadkimi gatunkami zwierząt, m.in. wilk, bóbr, żuraw i rybołów.

Teren objęty opracowaniem oddalony jest o ok. 5,3km.

Rysunek 8 Obszar objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego na tle obszarów chronionych- Obszar Chronionego Krajobrazu. Oprac. własne na podstawie <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

c. Rezerваты przyrody

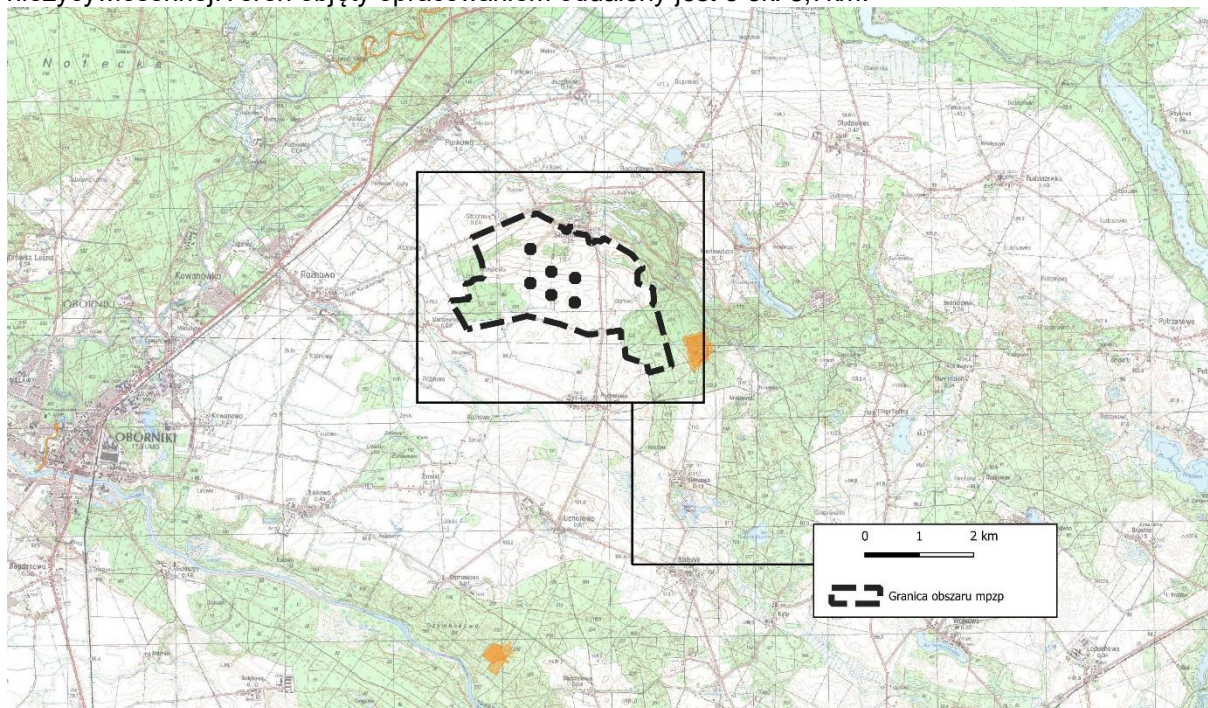
„Buczyna”

Rezerwat położony w kompleksie lasów bukowych, 1,5 km na południe od Nienawiszcza. Występują tu: buk, dąb szypułkowy i grab. Na terenie obniżeń występuje olcha. Charakterystyczne dla buczyny to także rośliny unaleśnego: perłówka jednokwiatowa, marzanka wonna i czartawa pospolita. Na granicy zabagnień występują estorczyk – buławik czerwony. Teren objęty opracowaniem oddalony jest o ok. 0,3 km.

„Śnieżycowy Jar”

Rezerwat florystyczny utworzony w 1975 r. Leży w gminie Murowana Goślina, 3 km na południowy zachód od wsi Uchorowo (powiat poznański). Zajmuje zbocz jaru schodzącego w kierunku doliny Warty. Popowiekszeni obejmuje obecnie obszar 9,27 ha i otoczony jest tu liną o powierzchni 8,84 ha. Utworzono godla ochrony występującej tu masowo śnieżycy wiosennej, rośliny objętej w Polsce ochroną gatunkową. Gatunek ten rozpowszechniony jest w południowej części Polski, natomiast na niżu występuje rzadko. W rezerwie śnieżycy znajdują się lasy białe przyjąca warunki – kwitnie, owocuje, a także wykazuje ekspansję na sąsiednie tereny. Towarzyszy jej bogate i różnicowane runo,

charakterystycznych dla lasów gradowych. Rezerwat najlepiej wiedzać wczesną wiosną, w okresie kwitnienia niż w cywilizacji. Teren objęty opracowaniem oddalony jest o ok. 5,7 km.

Rysunek 9 Obszar objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego na tle obszarów chronionych-rezerwat przyrody. Oprac. własne na podstawie <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

d. Park Krajobrazowy

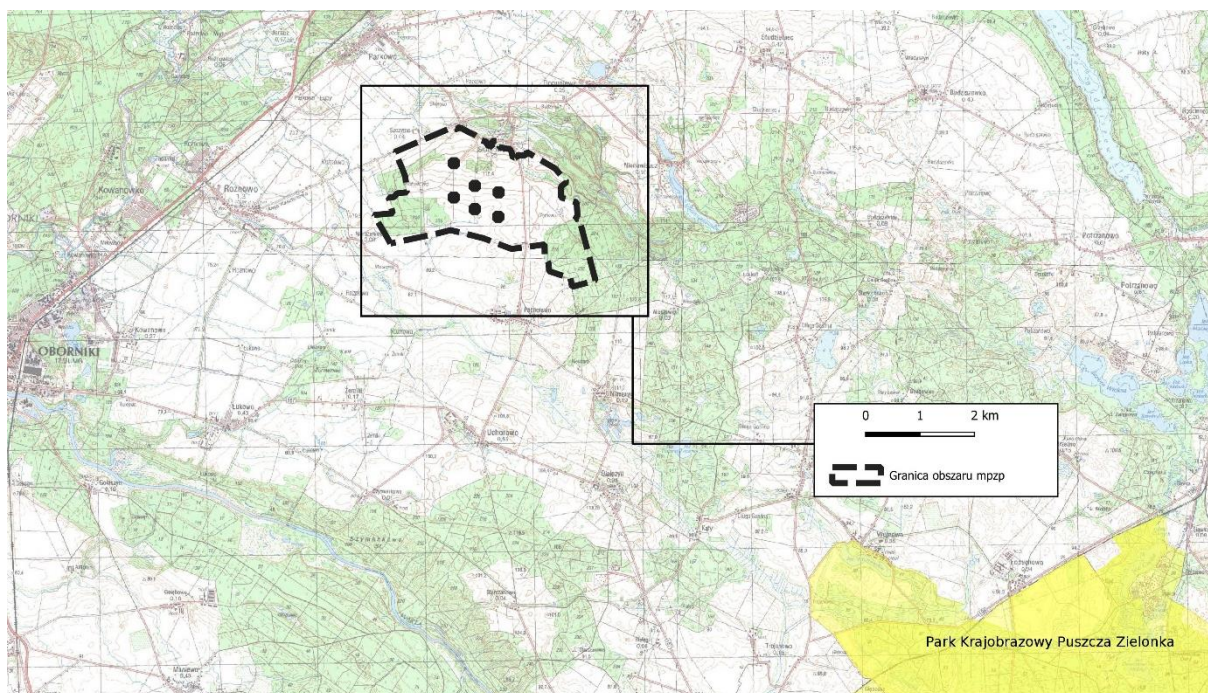
Park Krajobrazowy Puszcza Zielonka

Utworzony został na mocy rozporządzenia nr 5/93 Wojewody Poznańskiego z 20 września 1993 r. w celu ochrony, ochrony i odnowy największego i najbardziej bliznego do naturalnego kompleksu leśnego środkowej Wielkopolski, o dużej wartościach przyrodniczych, krajobrazowych i naukowo-dydaktycznych. Dla skutecznějších ochrony walorów Parku wyznaczona została wokół niego strefa ochronna, tzw. -

otulina. Cechą charakterystyczną jest bardzo wysoki udział terenów leśnych, zajmujących 78% powierzchni Parku (w elemencie jest to nie tak wielki kompleks leśny w pobliżu dużej aglomeracji, jak jest Poznań). Słabą cechą tego terenu porastają lasy zaliczone do 12 typów siedliskowych, od borów sosnowych do lasów mieszanych. Najcenniejsze przyrodnicze fragmenty Parku obejmują pięć rezerwatów: trzy z nich chronią rzadkie gatunki roślin („Żywiec Dziewięcioletny”, „Jezioro Czarne”, „Jezioro Pławno”), a dwa pozostałe – zbiorowiska leśne („Klasztorne Modrzewie koło Dąbrówki Kościelnej”, „Las Mieszany w Nadleśnictwie Łopuchówko”).

Zrzedkich gatunków roślin można wymienić: brekinię, lilię żłotogłów, orlik pospolity, wawrzyn kawilczy i kosa, rosiczki – okrągłolistną i długolistną, kłocwie chowata, a zwłaszcza żywcadzie dziewięcioletnego – górska roślinę zielną, którą można spotkać w Polsce w wysuniętej na północ. Również fauna Parku jest interesująca składając się z takich gatunków, jak: jeleń, sarna, dzik, borsuk, lis, zając, bóbr, wydra, bocian czarny, żuraw, ptak drapieżny (kaniaruda, kobuz, jastrząb). Na terenie Parku stwierdzono występowanie 134 lęgowych gatunków ptaków, niewystępujących tutaj jednak gatunki wibitnierządkie. Stare drzewostany sprzyjają występowaniu dzięciołów średnich, dzięciołów czarnych, dzięciołów dużych, czy dzięciołów zielonych. W starych buczynach gniazdują także rzadkie gatunki ptaków: muchołówka mała i siniak.

Teren objęty opracowaniem oddalony jest o ok. 8,0 km.

Rysunek 10 Obszar objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego na tle obszarów chronionych-park krajobrazowy. Oprac. własne na podstawie <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

e. Korytarz ekologiczni powiązania przyrodnicze

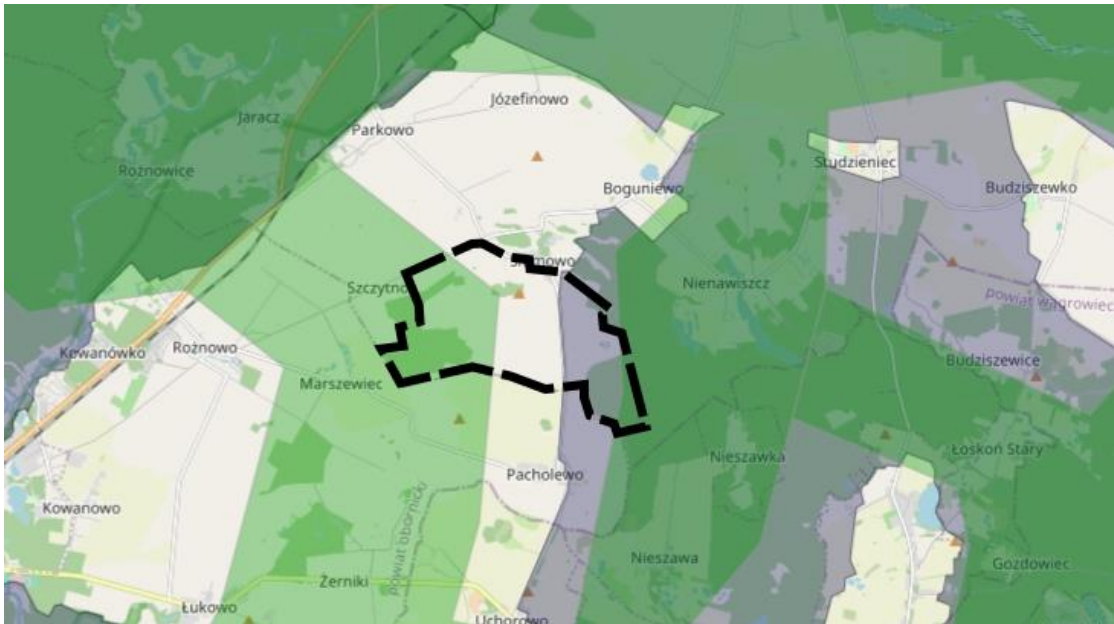
Powiązania przyrodnicze

Za główne komponenty sieci ekologicznej całego województwa wielkopolskiego, a tym samym również gminy Rogoźno oraz terenu przeznaczonego pod planowaną inwestycję, należy uznać wszystkie parki krajobrazowe, obszary Natura 2000, rezerваты przyrody i obszary chronionego krajobrazu. Spójność pomiędzy nimi zapewniają korytarze ekologiczne, z których do szczególnie istotnych dla funkcjonowania ww. sieci należą korytarze dolinne i wodne, a dla awifauny także korytarze powietrzne, nawiązujące do rzek i ich dolin, gdyż przeloty ptaków nawiązują do przebiegu cieków wodnych. W dużej części są to obszary leśne.

Wysokie walory przyrodniczo-krajobrazowe występujące na terenie gminy zaowocowały włączeniem ich do sieci obszarów ECONET-POLSKA, która obejmuje swym zasięgiem najmniej przekształcone pod względem przyrodniczym obszary i odzwierciedla specyfikę zróżnicowania przyrodniczego. Gmina jest położona w obrębie korytarza ekologicznego o znaczeniu krajowym obejmującego dolinę Wełny oraz rozbudowaną sieć rynien jeziornych, rozdzielającego dwa duże obszary węzłowe o znaczeniu krajowym Obszar Puszczy Noteckiej – 3K oraz Pojezierze Gnieźnieńskie – 6K.

Korytarze ekologiczne wyznaczył również Instytut Biologii Ssaków Polskiej Akademii Nauk w Białowieży. Obszar opracowania znalazł się w granicach dwóch korytarzy migracyjnych:

- Lasy Poznańskie KPnC-24B
- Dolina Warty KPnC-8

Rysunek 11 Przebieg korytarzy migracyjnych wyznaczonych przez Instytut Biologii Ssaków PAN w Białowieży, źródło: mapa.korytarze.pl

Przewidziano również rozszerzenie sieci korytarzy ekologicznych, poprzez wyznaczenie projektowanych korytarzy.

Rysunek 12 Projektowane korytarze ekologiczne, źródło: geoserwis GDOŚ

6. OCENA PRZEWIDYWANYCH ODDZIAŁYWAŃ NA OBSZAR NATURA 2000 ORAZ NA ŚRODOWISKO, W TYM ZNACZĄCYCH

W ramach oceniania możliwego oddziaływania na środowisko należało rozważyć wpływ realizacji poszczególnych ustaleń projektu planu na środowisko. Wprowadzenie zmian wpłynie na: różnorodność biologiczną, zdrowie ludzi, zwierzęta, rośliny, jakość wód, jakość powietrza,

powierzchnię terenu, krajobraz, zasoby naturalne, zabytki i dobra materialne oraz obszary Natura 2000.

Analizę i ocenę oddziaływań przeprowadzono określając skalę wpływu. Wyróżniono wpływ negatywny mały (-1), średni (-2) i znaczący (-3), wpływ pozytywny (1) lub brak wpływu (0). Poprzez wpływ negatywny mały należy rozumieć typowe, nieznaczące w skali lokalnej przekształcenia badanych komponentów środowiska. Poprzez wpływ negatywny średni należy rozumieć zagrożenie, które wpłynie na pogorszenie komponentów środowiska i wiązać się będzie z dość znacznymi przekształceniami w terenie. Znaczący wpływ spowoduje radykalne zmiany w środowisku, które wiązać się będą z istotnym pogorszeniem środowiska. Wpływ pozytywny oznaczać będzie poprawę warunków środowiskowych, natomiast brak wpływu oznacza, iż zapisy planu nie spowodują zmian w elementach środowiska.

Przeznaczenie terenu w planie miejscowym	Elementy środowiska												
	Natura 2000	Różnorodność biologiczna	Ludzie	Zwierzęta	Rośliny	Woda	Powietrze	Powierzchnia ziemi	Krajobraz	Klimat	Zasoby naturalne	Zabytki	Dobra materialne
MNW, MN-U	0	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	0	0	0	0	0
PEF	0	0/1	0	-1	-1	0	0/1	0	-2	0/1	0	1	0
RZM, RZM-RZP	0	-1	-2	-1	-1	-1	-1	-1	0	0	0	0	0
RZP	0	-1	-2	-1	-1	-1	-1	-1	0	0	0	0	0
RN	1	0	0	1	1	-2	-1	-1	0	0	1	1	0
L	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0
KDZ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
KR	0	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	0	0	0	0	0

Analizując zanotowane w tabeli wyniki przeprowadzonej oceny wpływu realizacji projektu zmiany planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego należy stwierdzić, że planowane zmiany funkcji i zagospodarowania terenu na obszarze objętym projektem planu spowodują niewielką ingerencję w środowisko przyrodnicze, zmieniające dotychczasowe użytkowanie terenu w niewielkim stopniu, głównie w zakresie lokalizacji instalacji źródeł energii odnawialnej- instalacji fotowoltaicznych. Na wniosek inwestora uzupełnia się również zabudowę zagrodową i związaną z produkcją rolną wzdłuż drogi powiatowej. Nie będzie to oddziaływanie mogące znacząco zaburzyć równowagę przyrodniczą lub znacząco negatywnie wpływające na zabudowania mieszkalne skupiające się w północnej części opracowania.

Z przeprowadzonej oceny wynika, że planowane zmiany będą mieć niewielki wpływ na różne komponenty środowiska, lecz nie będzie to oddziaływanie znaczące. Negatywne oddziaływanie będzie głównie związane z budową obiektów związanych z instalacjami fotowoltaicznymi oraz projektowanej zabudowy mieszkaniowej, mieszkaniowo-usługowej jako uzupełnienie istniejącej struktury osadniczej wsi Słomowo oraz zagrodowej i produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych w pasie wzdłuż drogi powiatowej. Dla większości terenów plan zachowuje obecnie użytkowanie- grunty rolne, lasy i drogi.

W czasie eksploatacji terenów zabudowanych budynkami oraz w drogach może występować presja na stan powietrza, klimatu akustycznego i wód, co jest związane z emisją zanieczyszczeń i hałasu. Utrzymanie terenów rolnictwa może również wpływać na stan wód i powierzchni ziemi z uwagi na prowadzenie prac polowych lub hodowli oraz wprowadzanie do gleb nawozów i środków ochrony roślin. Negatywny wpływ na środowisko będzie związany z częściowym zajęciem terenu, utwardzeniem lub grodzeniem nieruchomości. Negatywne oddziaływanie wynikające z realizacji elektrowni słonecznej ogranicza się do wpływu na lokalną faunę i florę poprzez ograniczenie przestrzeni rolniczej, tworzenie barier fizycznych dla lokalnej fauny oraz tworzenie „efektu tafli” przez panele fotowoltaiczne. Wpływ na wody będzie związany ze zmniejszeniem terenów swobodnego odpływu wód. Zmianie ulegnie krajobraz. Pozytywnego oddziaływania należy się spodziewać w związku z tworzeniem nowych siedlisk dla lokalnej fauny oraz zwiększeniem produkcji energii pochodzącej ze słońca przyczynia się do spadku emisji do atmosfery CO₂, SO₂, NO_x i pyłów. Wprowadzane funkcje związane z produkcją rolniczą przyczynią się do wzmocnienia gospodarki rolnej i umożliwią tworzenie miejsc pracy dla mieszkańców gminy.

6.1 Określenie rodzaju wpływu oddziaływania oraz określenie jego skali

a. Wpływ na różnorodność biologiczną, faunę i florę

Teren charakteryzuje się zróżnicowaną bioróżnorodnością. Najbardziej przekształcone są tereny zabudowane, a towarzysząca im roślinność nie posiada cech naturalności. Umiarkowanie bogate pod względem bioróżnorodnością są grunty orne. Na obniżenie wartości terenu wpływa brak roślinności śródpolnej. Największą naturalnością cechują się tereny leśne, łąki i pastwiska. Tereny te wyodrębnia się jako tereny L lasy, RNL łąki i pastwiska. Powierzchnie zadrzewione i zakrzewione stanowią w krajobrazie rolniczym swoiste wyspy środowiskowe. Zadrzewienia potencjalnie stanowią ostoje dla wielu gatunków roślin, grzybów i zwierząt, wśród których są gatunki prawnie chronionych, cenne lub zagrożone wyginięciem. Zróżnicowanie drzew i krzewów zwiększa stabilność krajobrazu rolniczego. Plan wprowadza nakaz ochrony istniejących zadrzewień zgodnie z przepisami odrębnymi, za wyjątkiem gatunków nierodzimych. Zachowuje się również trwałe użytki zielone w użytkowaniu rolniczym (łąk i pastwisk). Szczególną uwagę należy przyłożyć do ochrony drzew na poszczególnych etapach inwestycji. Nie należy dopuścić do niszczenia bryły korzeniowej lub zmiany poziomu gruntu lub jego zwartości pod drzewami. Należy zabezpieczyć drzewa przed zmianą właściwości chemicznych gleb przez zanieczyszczenie wodą używaną na budowie. Podczas prowadzenia prac budowlanych należy odpowiednio zabezpieczyć drzewa poprzez wyznaczenie stref ochrony drzew – zastosowanie ogrodzenia tymczasowego, murków oporowych i zabezpieczanie konarów i pni. Inwestor jest zobowiązany do przestrzegania Prawa ochrony środowiska w zakresie oszczędnego korzystania z terenu, ochrony gleb, zieleni, naturalnego ukształtowania i stosunków wodnych.

Dopuszcza się uzupełnienie roślinności o składzie gatunkowym zgodnym z warunkami siedliskowymi. Należy unikać wprowadzania gatunków obcych i inwazyjnych, które w przyszłości mogą stać się gatunkiem zagrażającym rodzimej bioróżnorodności. W przypadku obsadzania terenów wskazane jest wprowadzanie zieleni charakteryzującej się odpowiednim doбором i zróżnicowaniem gatunkowym oraz gęstością nasadzeń. W odniesieniu do drzew status inwazyjnych zyskały m.in. jesion pensylwański, dąb czerwony, bożodrzew gruczołowaty, wiązowiec zachodni czy orzech włoski. Mając na uwadze powyższe, zagospodarowując tereny zieleni na obszarze opracowania należy uwzględnić rodzime gatunki kwitnące i owocujące, np. głóg, bez czarny, dzika róża, śliwa tarnina, kalina koralowa, trzmielina zwyczajna, ligustr, szakłak, a wśród drzew - jabłonie, grusze, śliwy, lipy drobnolistne i szerokolistne, klony zwyczajne, klony polne, jawory, dęby szypułkowe i bezszypułkowe.

Negatywne oddziaływanie na roślinność związane będzie przede wszystkim z zabudowaniem i utwardzeniem części terenu. Plan określa minimalne powierzchnie biologicznie czynne, które gwarantować będą utrzymanie zieleni i sprzyjać mikrofaunie oraz owadom. Dla większości terenów wyznacza się wysoki wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej – 100% dla terenów z zakazem realizacji zabudowy, 50%- 30% dla terenów z zabudową mieszkaniową lub zagrodową. Dla terenów elektrowni słonecznych określa się min. 20% powierzchni biologicznie czynnej, przy czym jako aktywne pozostaną również przestrzenie pod panelami, które będą zapewniać możliwość odpływu wód opadowych oraz wegetację roślinności. Najmniejsze powierzchnie wyznacza się dla obszarów obsługi produkcji w gospodarstwach, co jest wyrazem polityki przestrzennej wyrażonej w Studium oraz odpowiedzią na wnioski inwestorów.

Za negatywne oddziaływanie należy uznać ograniczenie terenów rolnych, które stanowią miejsce bytowania i żerowania lokalnej fauny oraz gromadzenie nieruchomości. Realizacja zabudowy mieszkaniowej, mieszkaniowo-usługowej, zagrodowej i produkcji w gospodarstwach rolnych przyczyni się do przekształcenia niewielkiego obszaru, przy czym część terenów została już zabudowana, a plan jedynie uwzględni te zabudowania. Nie prognozuje się, by ustalenia odnoszące się do uzupełnienia zabudowy w terenach MNW, MN-U, RZM, RZP, RZM-RZP miały znacząco wpływać na degradację warunków środowiska przyrodniczego. Znaczenie będzie miało ograniczenie terenów biologicznie aktywnych i potencjalne gromadzenie nieruchomości. Realizacja elektrowni słonecznych oraz towarzyszącej im infrastruktury technicznej, dojazdów i parkingów oraz elementów związanych z funkcjonowaniem elektrowni przyczyni się do zmniejszenia powierzchni biologicznie czynnej oraz zmiany gatunkowej występującej roślinności. Zakłada się, że przestrzeń pod panelami pozostanie biologicznie czynna z roślinnością trawiastą i zielną. Będzie ona mogła pełnić funkcję przestrzeni życiowej dla mniejszych gatunków fauny, w tym ptactwa. Możliwości swobodnego przemieszczania się będą pozbawione większe gatunki zwierząt ze względu na możliwość wprowadzenia ogrodzenia na znacznej części terenu. W celu zapewnienia możliwości migracji zwierząt, roślin i grzybów wprowadza się korytarze ekologiczne oznaczone na części graficznej planu. W korytarzach ekologicznych zabrania się lokalizacji zabudowy i ogrodzeń. Przyjęte rozwiązanie zapobiegnie powstawaniu zamkniętych enklaw gruntów leśnych. Rolę korytarzy pełnić również będą drogi serwisowe wyznaczone wokół terenów leśnych. W celu umożliwienia migracji zwierząt ogrodzenia nowych inwestycji powinny być ażurowe lub realizowane z przepustami. Wpływ na mniejsze zwierzęta (w tym płazy) może mieć natomiast budowa linii kablowych biegnących po obszarze inwestycji czy też łącząca inwestycje z miejscem przyłącza do sieci elektroenergetycznej. Linia kablowa powinna być budowana w taki sposób, by wykopy jeszcze tego samego dnia zostały zasypane. W przypadku braku technicznej możliwości zasypania wykopu tego samego dnia co wykonania tego wykopu, obszar niezasypany powinien zostać ogrodzony siatką do wysokości 0,5 m uniemożliwiając tym samym wpadanie do wykopu małym ssakom czy też płazom i gadom. Należy podkreślić konieczność dochowania obowiązku zapewnienia ochrony dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów i ich siedlisk zgodnie z przepisami o ochronie przyrody. W przypadku zauważenia gatunków objętych ochroną należy przerwać prace i zabezpieczyć siedlisko. Dla ochrony roślinności i korytarzy migracyjnych nieprzekraczalną linię zabudowy na terenach PEF odsuwa się na odległość 20,0m od terenów lasu. Działanie to przyczyni się do ochrony warunków wodnych w obrębie siedlisk leśnych i ochronę miejsc schronienia i bytowania lokalnej zwierzyny.

W trakcie prowadzenia robót budowlanych może nastąpić oddziaływanie na faunę związane z hałasem. Będzie to jednak oddziaływanie czasowe i ustanie po zakończeniu prac. Eksploatacja projektowanych terenów mieszkalnych i mieszkalno-usługowych wiąże się z niewielką emisją hałasu. Biorąc jednak pod uwagę, iż projektowane tereny stanowią uzupełnienie istniejącej zabudowy,

skupionej wzdłuż drogi powiatowej, należy przyjąć, że wzrost emisji hałasu będzie na poziomie tła i nie będzie stanowił uciążliwości dla zwierząt. Eksploatacja elektrowni słonecznej nie wiąże się z generowaniem hałasu ani zanieczyszczeń mogących w sposób znaczący wpływać na faunę i florę. Nie przewiduje się również znaczącego wzrostu ruchu komunikacyjnego na projektowanych drogach, ze względu na ich marginalne znaczenie w powiązaniach komunikacyjnych gminy. Projektowane drogi służyć będą głównie obsłudze istniejących elektrowni wiatrowych i projektowanych elektrowni słonecznych. Nie prognozuje się zwiększenia ruchu komunikacyjnego na drodze powiatowej w związku z realizacją projektowanej zabudowy.

Realizacja paneli fotowoltaicznych może mieć negatywny wpływ na ptactwo tworząc efekt tafli oraz ograniczając miejsce ich żerowania. Dla zminimalizowania negatywnego oddziaływania farm fotowoltaicznych należy stosować panele posiadające białe granice i białe paski podziału oraz warstwę antyrefleksyjną, pokrywającą szklaną warstwę panelu. Zapobiegnie to ryzyku kolizji ptactwa z panelami oraz ograniczy oślepiający odbłask. Inwestycja może mieć wpływ na kilka pospolitych gatunków ptaków lęgowych – np. skowronka, ale powstanie farmy z układem roślinności trawiastej, z ogrodzeniem, spowoduje powstanie nowych siedlisk, m.in. dla silnie znikających ptaków krajobrazu rolniczego, np. gąsiora, trznadli, pokląskwy. Ponadto plan określa minimalne powierzchnie biologicznie czynne, które gwarantować będą utrzymanie zieleni i sprzyjać mikrofaunie oraz owadom.

Za pozytywne oddziaływanie można uznać wyznaczenie terenów lasu, łąk i pastwisk, zgodnie z istniejącymi wydzieleniami gruntów leśnych, łąk i pastwisk lub obecnym użytkowaniem. Lasy i trwałe użytki zielone w analizowanym obszarze stanowią element krajobrazu chronionego oraz Obszaru Natura 2000 i stanowią chronione siedliska. Zachowanie łąk i pastwisk oraz terenów leśnych, z dopuszczeniem jedynie prowadzenia gospodarki leśnej, przyczyni się do ochrony bogactwa gatunkowego oraz warunków siedliskowych. Zapewnią również schronienie i bazę żywieniową oraz miejsce przemieszczania się lokalnej fauny. Szczególnie istotna jest ochrona siedlisk lęgowych, które cechują się naturalnością i pełnią funkcję wodochronną.

Zgodnie z Prawem ochrony środowiska inwestor jest zobowiązany do uwzględnienia ochrony środowiska w trakcie prowadzenia prac budowlanych oraz do oszczędnego korzystania z terenu w trakcie przygotowania i realizacji inwestycji, ochrony gleby, zieleni, naturalnego ukształtowania terenu i stosunków wodnych. Plan nie zakłada ingerencji w siedliska dziko występujących roślin i grzybów oraz dziko żyjących zwierząt, w tym gniazd i lęgówisk. Istotą utrzymania równowagi przyrodniczej jest regulowanie relacji pomiędzy uwarunkowaniami przyrodniczymi a rozwiązaniami urbanistycznymi. Ingerencja nie może jednak przekraczać zdolności do samooczyszczania się i regeneracji środowiska.

Zgodnie z danymi pozyskanymi z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa część obszaru położona jest na trwałych użytkach zielonych (TUZ). W przypadku kwalifikacji trwałych użytków zielonych jako wrażliwe pod względem środowiskowym (tzw. cenne) rolnicy mają obowiązek utrzymywania tych powierzchni na niezmienionym poziomie w stosunku do powierzchni ustalonej w roku referencyjnym. Rolnik, który wbrew zakazowi określonymu w ramach normy GAEC 9, o której mowa w załączniku III do rozporządzenia 2021/2115, przekształcił lub zaorał trwałe użytki zielone położone na obszarach Natura 2000 objęte tą normą, jest obowiązany do ponownego przekształcenia tego obszaru w trwałe użytki zielone. W przypadku stwierdzenia zmniejszenia udziału trwałych użytków zielonych w powierzchni użytków rolnych w skali całego kraju o więcej niż wielkość określoną w normie GAEC 1, o której mowa w załączniku III do rozporządzenia 2021/2115, w stosunku do wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w art. 48 ust. 1 rozporządzenia 2022/126, przekształcanie trwałych użytków zielonych jest niedopuszczalne, a rolnicy, którzy są w posiadaniu gruntów, które powstały w wyniku takiego przekształcenia trwałych użytków zielonych, są obowiązani do

przywrócenia określonego odsetka tych przekształconych trwałych użytków zielonych lub ustanowienia innego obszaru odpowiadającego temu odsetkowi jako trwałych użytków zielonych. Trwałe użytki zielone znajdujące się w granicach obszaru objętego planem nie zostały zakwalifikowane do cennych. Większość trwałych użytków zielonych wraz z nieużytkami zostało przeznaczone w planie jako tereny RNL tereny łąk i pastwisk. Wyjątek stanowią tereny już przekształcone pod uprawę roli, które nie pełnią funkcji łąk i pastwisk lub zostały ujęte w Uproszczonym Planie Urządzenia Lasu. Dla terenów RNL ustala się nakaz zachowania stosunków wodnych za wyjątkiem prac budowlanych związanych z utrzymaniem i przebudową urządzeń melioracji wodnych o zakaz zabudowy kubaturowej. Wprowadzone ograniczenia oraz przeznaczenie zagwarantuje zachowanie trwałych użytków zielonych oraz zapewni ochronę różnorodności biologicznej, roślin i zwierząt. Jedyną ingerencją dopuszczoną w planie wiąże się z realizacją niezbędnych inwestycji infrastruktury technicznej. W przypadku realizacji inwestycji niezbędne będzie podjęcie działań mających na celu ochronę warunków gruntowo-wodnych, ochronę roślinności chronionej w przypadku jej identyfikacji lub kompensację przyrodniczą oraz zabezpieczenie ewentualnych wykopów stanowiących potencjalne zagrożenie dla zwierząt.

b. Wpływ na zdrowie ludzi

W zakresie akustyki

Zakłada się, że zakres zmian nie będzie mieć wpływu na stan akustyczny. W przypadku budowy obiektów budowlanych na etapie prac budowlanych należy spodziewać się emisji hałasu, związanej z pracą urządzeń technicznych oraz zwiększonym ruchem pojazdów dowożących materiały budowlane. Będzie to jednak oddziaływanie czasowe, oddziaływujące na teren i sąsiednie budynki. Dopuszczenie w terenie MN-U funkcji usługowej jest potencjalnie źródłem hałasu. Prognozuje się jednak, że projektowane przeznaczenie usługowe nie będą stanowiły uciążliwości dla zabudowy objętej ochroną akustyczną a oddziaływanie zamknie się w granicach działki budowlanej. Wprowadza się zapis dotyczący ograniczania uciążliwości poprzez ustalenie dopuszczalnego poziomu hałasu- jak dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej. Terenami, które mogą stanowić potencjalne źródło hałasu są tereny zabudowy produkcji w gospodarstwach rolnych. A obecnym etapie nie można określić dokładnie skali przedsięwzięcia. W przypadku lokalizowania przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko konieczne uzyskanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych. Tereny te znajdują się w znacznej odległości od zwartej zabudowy mieszkaniowej. Powstanie nowych zabudowań prawdopodobnie ze względu na ograniczoną przestrzeń nie przyczyni się do znaczącego zwiększenia ruchu komunikacyjnego. Niewielki wzrost ruchu skutkować będzie emisją hałasu i zanieczyszczeń lotnych. Dla dróg otaczających teren nie prowadzono pomiarów akustycznych. Ruch komunikacyjny jest jednak umiarkowany, zatem oddziaływanie też będzie niewielkie. Analizując wyniki pomiaru akustycznego dla dróg o podobnym natężeniu ruchu (mapahalasu.torun.pl), należy stwierdzić, że przekroczenia norm będą obecne jedynie w pasie drogowym oraz w odległości mniejszej niż 3 metry od pasa. Dla terenów, dla których możliwe jest lokalizowanie budynku objętego ochroną akustyczną, w związku z wyznaczeniem linii zabudowy, nie będą występowały przekroczenia norm akustycznych dla pory dnia i nocy. W przypadku zanotowania przekroczeń hałasu dla zabudowy objętej ochroną akustyczną zaleca się wprowadzanie rozwiązań technicznych i organizacyjnych obniżających uciążliwość jak ograniczenie prędkości poruszania się pojazdów, nasadzenia zieleni o charakterze izolacyjnym oraz odsuwanie budynków od linii rozgraniczającej teren dróg. Projektowane tereny mieszkaniowe znajdują się w sąsiedztwie elektrowni wiatrowych. Jak wynika z analiz akustycznych, nie znajdują się one w zasięgu oddziaływania turbin wiatrowych. Ich odległość od granic terenów wyznaczonych w obowiązującym planie miejscowym do realizacji elektrowni wiatrowych jest większa niż 700m. Projektowane tereny elektrowni słonecznej nie

będą generować hałasu. Jedynym oddziaływaniem na etapie eksploatacji będzie ruch pojazdów obsługujących elektrownie, który będzie sporadyczny.

W zakresie jakości powietrza i wód

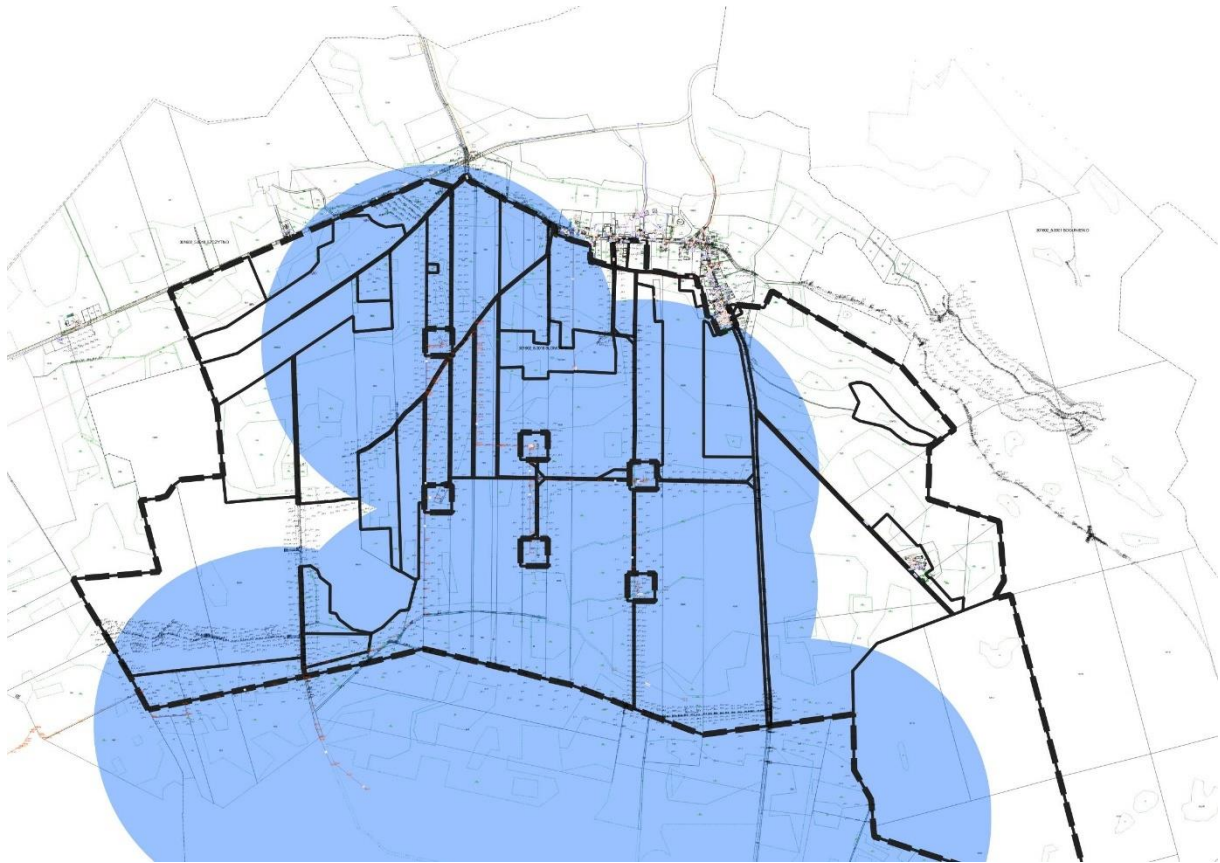
Źródłem zanieczyszczeń lotnych jest projektowana zabudowa. Prognozuje się jednak, iż nie będą to ilości, które mogłyby zagrażać bezpieczeństwu i zdrowiu ludzi, przy założeniu stosowania rozwiązań proekologicznych. Plan nakazuje odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej lub na grunt, do urządzeń wodnych, do gruntu z zachowaniem przepisów odrębnych, z uwzględnieniem zrównoważonego gospodarowania wodami opadowymi i roztopowymi. Odprowadzanie ścieków bytowych i innych niż bytowe do systemu będzie następować do kanalizacji sanitarnej lub przydomowych oczyszczalni ścieków. Jako rozwiązania tymczasowe do czasu wybudowania sieci kanalizacji sanitarnej w miejscach, gdzie obecnie jej nie ma, dopuszcza się realizację szczelnych zbiorników wybieralnych. Zapobiegnie to ryzyku skażenia gleb i wód bakteriami, które mogłyby zagrażać zdrowiu ludzi.

W zakresie konfliktu funkcji

Nie zakłada się występowania konfliktów społecznych ze względu na funkcję spójną z otoczeniem i niski poziom uciążliwości tych funkcji. W celu zminimalizowania ryzyka wystąpienia negatywnego oddziaływania na ludzi w zagospodarowaniu terenów należy uwzględnić wymagania i ograniczenia techniczne wynikające z przebiegów sieci infrastruktury technicznej, zgodnie z przepisami odrębnymi, tj. rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. z 2003 r. nr 47 poz. 401), rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1225 ze zm.), rozporządzeniem Ministra Cyfryzacji z dnia 26 maja 2023 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać telekomunikacyjne obiekty budowlane i ich usytuowanie (Dz. U. z 2023 r. poz. 1040) oraz normami branżowymi.

W planie dopuszczono możliwość realizacji urządzeń do wykorzystywania odnawialnych źródeł energii, z wyłączeniem elektrowni wiatrowych. Należy to rozumieć jako dopuszczenie korzystania z energii słonecznej w postaci paneli fotowoltaicznych oraz z energii aerotermalnej w postaci pomp ciepła. Ze względu na niską uciążliwość w przypadku lokalizowania ich na niewielkiej powierzchni, nie stwierdza się negatywnego oddziaływania tych urządzeń na środowisko.

W obrębie Słomowo zlokalizowane są elektrownie wiatrowe (wyłączone z granic opracowania). Projektowana zabudowa objęta ochroną akustyczną znajduje się poza strefą oddziaływania – ponad 700m od granic terenów wyznaczonych w obowiązującym planie miejscowym do realizacji elektrowni wiatrowych.

Rysunek 13 Strefa ochronna 700m od terenów przeznaczonych w obowiązujących planach miejscowych dla elektrowni wiatrowych, oprac. wł.

c. Wpływ na wody

Plan nie wprowadza ustaleń mogących przyczynić się do zmiany stosunków wodnych, co mogłoby doprowadzić do przeobrażenia środowisk wodnych. Odprowadzenie wód opadowych i roztopowych będzie się odbywać do sieci kanalizacji deszczowej lub na grunt do urządzeń wodnych, do gruntu z zachowaniem przepisów odrębnych, z uwzględnieniem zrównoważonego gospodarowania wodami opadowymi i roztopowymi. Poprzez zrównoważone gospodarowanie wodami opadowymi i roztopowymi należy rozumieć wykorzystanie wód opadowych i roztopowych do nawadniania terenów zieleni, zasilania oczek wodnych, infiltrację do gruntu, magazynowanie w zbiornikach retencyjnych lub stosowanie w zagospodarowaniu powierzchni przepuszczalnych lub półprzepuszczalnych lub spowolnienie spływu wód opadowych i roztopowych do odbiornika w przypadku odprowadzenia ich do sieci kanalizacji deszczowej. Utwardzenie części terenu spowoduje zmniejszenie retencyjności obszaru i przyspieszenie spływu powierzchniowego. Stosunkowo niewielka powierzchnia zostanie przekształcona pod drogi, budynki i urządzenia techniczne. Część terenu pod projektowane elektrownie słoneczne pozostanie aktywna biologicznie pomimo instalacji fotowoltaicznych i nie będzie miało wpływu na zatrzymywanie wody z opadów oraz pozwoli na niezakłóconą infiltrację wody.

Nie prognozuje się, by realizacja planu miała spowodować znaczące zwiększenie zapotrzebowania na wodę. Zaopatrzenie w wodę będzie realizowane z miejskiej sieci wodociągowej. Ustalenia planu pozwalają w pełni spełnić wymagania ustawowe regulowane przez Prawo Wodne art. 83 w zakresie realizacji infrastruktury ściekowej. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, działka budowlana, na której sytuowane są budynki, powinna być wyposażona w kanalizację umożliwiającą odprowadzenie wód opadowych do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej. W przypadku budynków niskich lub budynków, dla których nie ma możliwości

przyłączenia do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych. Jako budynki niskie ustawodawca rozumie budynek do 12m włącznie nad poziomem terenu lub budynek do 4 kondygnacji włącznie. W granicach opracowania dopuszcza się jedynie budynki usługowe o wysokości przekraczającej 12,0m. Część terenów w północnej części opracowania posiada możliwość odprowadzania wód opadowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej. Nie wyklucza się również możliwości rozbudowy ww. sieci, wobec czego wskazane było dopuszczenie możliwości odprowadzania wód opadowych i roztopowych do sieci. Zgodnie z art. 35 Ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 960) „Usługi wodne polegają na zapewnieniu gospodarstwom domowym, podmiotom publicznym oraz podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą możliwości korzystania z wód w zakresie wykraczającym poza zakres powszechnego korzystania z wód, zwykłego korzystania z wód oraz szczególnego korzystania z wód. Usługi wodne obejmują: (...) odprowadzanie do wód lub do urządzeń wodnych - wód opadowych lub roztopowych, ujętych w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacji deszczowej służące do odprowadzania opadów atmosferycznych albo w systemy kanalizacji zbiorczej w granicach administracyjnych miast”. W ustaleniach planu dopuszcza się jednak odprowadzanie wód na grunt, do urządzeń wodnych, do gruntu, co potencjalnie będzie sprzyjać infiltracji wód opadowych i roztopowych do ziemi przy jednoczesnym zasilaniu poziomu wód gruntowych i zapobieganiu przesuszaniu gruntu. Uchwała podkreśla również obowiązek uwzględnienia zrównoważonego gospodarowania wodami opadowymi i roztopowymi, co zostało opisane wyżej. Przyjmuje się, że skala, funkcję i parametr dopuszczonej zabudowy przy zachowaniu określonych w uchwale sposobów odprowadzania wód nie przyczyni się do znaczącego wpływu na zasoby jakościowe i ilościowe wód podziemnych i powierzchniowych. Dla projektowanej zabudowy plan określa sposób odprowadzania ścieków do sieci kanalizacji sanitarnej lub przydomowych oczyszczalni ścieków. W przypadku podjęcia przez Gminę prac nad rozbudową sieci kanalizacji sanitarnej możliwe jest podłączenie wszystkich terenów objętych planem infrastrukturą ściekową. Z punktu widzenia ochrony środowiska jest to rozwiązanie optymalne, gwarantujące zapewnienie odpowiedniego poziomu zabezpieczeń przed zanieczyszczeniami. Do czasu rozbudowy plan dopuszcza możliwość stosowania szczelnych zbiorników. Założeniem tego rozwiązania jest stosowanie szczelnych zbiorników, które są okresowo wybierane przed odpowiednie jednostki, z którymi podpisane są umowy o wywóz nieczystości. Zbiorniki bezodpływowe, zgodnie z przepisami, powinny mieć nieprzepuszczalne dno i ściany, szczelne przykrycie z zamykanym otworem, odpowietrzenie. Bezodpływowe zbiorniki powinny być opróżniane przy pomocy wozów asenizacyjnych, a ich zawartość dowożona do oczyszczalni ścieków.

Nadzór nad umowami i szczelnym zbiornikiem pełni gmina poprzez prowadzenie ewidencji i okresowych kontroli nad prawidłowym pozbywaniem się ścieków. Następstwem awarii w postaci nieszczelności szamba są zanieczyszczenia bakteriologiczne i toksykologiczne gleb i wód. Konsekwencje środowiskowe są ciężkie do oszacowania ze względu na możliwe przemieszczanie się zanieczyszczeń na duże odległości i brak widocznych oznak rozszczelnienia zbiornika. W przypadku awarii do gleb i wód dostają się wirusy, bakterie, pasożyty oraz związki chemiczne w tym azotyny, deterenty, metale ciężkie, kwasy. Konsekwencje środowiskowe są ciężkie do oszacowania ze względu na możliwe przemieszczanie się zanieczyszczeń na duże odległości i brak widocznych oznak rozszczelnienia zbiornika.

Potencjalnym źródłem zanieczyszczenia wód jest etap budowy inwestycji wynikający z ryzyka awarii sprzętu budowlanego i przedostawania się substancji ropopochodnych do gruntu. W celu ograniczenia ryzyka degradacji środowiska wodnego w czasie prac budowlanych prace należy prowadzić przy użyciu sprawnego sprzętu, izolując wody oraz ograniczając możliwość zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi. Bezpieczeństwo zależne jest również od odpowiedniego zorganizowania zaplecza budowy. W przypadku konieczności oczyszczania paneli

fotowoltaicznych sugeruje się stosowanie wody lub wody z dodatkiem detergentów obojętnych dla środowiska.

Plan uwzględnia rowy melioracyjne poprzez określenie nakazu zachowania urządzeń melioracji wodnych. Dopuszcza się ich przebudowę, odbudowę, rozbudowę, nadbudowę w sposób zapewniający prawidłowe ich funkcjonowanie. Dopuszcza się również realizację przejść i przejazdów nad urządzeniami melioracji wodnych w sposób zapewniający prawidłowe ich funkcjonowanie, zgodnie z przepisami odrębnymi. Plan ustala zakaz przekształcania istniejących stosunków wodnych z zastrzeżeniem ww. opisanych prac przy urządzeniach melioracji.

Należy wziąć pod uwagę, że zmiana sposobu gospodarowania terenem poprzez ograniczenie prowadzenia roli może mieć pozytywny wpływ na czystość wód wskutek ograniczenia przedostawania się substancji azotowych do wód. Realizacja projektu planu nie stanowi zagrożenia dla spełnienia celów środowiskowych jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych.

d. Wpływ na jakość powietrza

Czynnikiem mającym wpływ na jakość powietrza będą zanieczyszczenia pochodzące z ogrzewania domostw oraz ruchu komunikacyjnego. W granicach opracowania ani w najbliższym sąsiedztwie nie ma stacji pomiarowych stanu powietrza. Biorąc pod uwagę stosunkowo rozproszoną zabudowę, możliwość przewietrzania obszaru oraz obecność kompleksów leśnych w sąsiedztwie, należy przypuszczać, że stan powietrza jest dobry, a przekroczenia występują w okresie zimowym, na poziomie podobnym do danych dla strefy, dla której GIOŚ prowadzi badania. W trakcie prowadzenia prac budowlanych emisja zanieczyszczeń będzie związana z pracą urządzeń i pojazdów oraz ewentualną emisją substancji stosowanych przy budowie. Będzie to jednak oddziaływanie niewielkie i czasowe. Na etapie eksploatacji nie przewiduje się znacznych emisji zanieczyszczeń. Ponadto plan wprowadza nakaz stosowania systemów grzewczych opartych o technologie bezemisyjne lub o rozwiązania oparte na technologiach i paliwach zapewniających minimalne wskaźniki emisyjne gazów i pyłów do powietrza. Dla projektowanych dróg wewnętrznych nie prognozuje się znaczącej emisji zanieczyszczeń lotnych ze względu na marginalne znaczenie tych dróg w systemie komunikacyjnym gminy. W przypadku braku utwardzenia dróg, w czasie przejazdu pojazdów związanych z obsługą elektrowni będzie występowało pylenie.

Kolejnym czynnikiem mającym wpływ na jakość powietrza będzie prowadzenie gospodarstw rolnych. Poziomy emisji z budynków gospodarskich są bardzo trudne do oszacowania, ze względu na dużą zmienność zależną od takich czynników jak m.in. gatunek zwierząt, system utrzymywania zwierząt, skład paszy i jej struktura, technika żywienia, pobór wody, warunki klimatyczne oraz poziom techniczny wyposażenia budynków. Na etapie wyznaczania przeznaczenia terenów nie jest możliwe ocenienie i prognozowanie dokładnych poziomów emisji substancji złoonych. Jako wyjściową należy uznać, iż dopuszczona liczba DJP może stanowić uciążliwość z powodu emisji ja zanieczyszczeń do powietrza metanu (CH₄), amoniaku (NH₃), siarkowodoru (H₂S) i dwutlenku węgla (CO₂), podtlenku azotu (N₂O) oraz pyłów i substancji złoonych.

W ramach analizy ustalono, iż substancje wonny pochodzące z produkcji zwierzęcej wiążą się z negatywnymi odczuciami, mogą być postrzegane wręcz jako skrajnie nieprzyjemne. Intensywność zapachu jest trudna do oszacowania, ale w dużej mierze zależy od liczby DJP, podejmowanych środków technicznych i technologicznych. W granicach opracowania dopuszcza się realizowanie przedsięwzięć mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko, co przekłada się na maksymalną obsadę zwierząt hodowlanych. Ww. przedsięwzięcia dopuszczono w terenach znacznie oddalonym od innych zabudowań, szczególnie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Dla terenów zlokalizowanych w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej ograniczono maksymalną obsadę zwierząt do 10 DJP. Obok źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza z budynków inwentarskich, często dominująca bywa emisja wtórna z płyt obornikowych oraz zbiorników magazynowanych odchodów

plynnych, powstających w gospodarstwie. Zasady postępowania z nawozami naturalnymi reguluje ustawa o nawozach i nawożeniu. Zbiorniki i magazyny odchodów zwierzęcych podobnie jak obiekty inwentarskie są źródłem emisji amoniaku, siarkowodoru i odorantów. Wskazane metody organizacyjne i techniczne (BAT) mające na celu ograniczenie uciążliwości to m.in.: optymalizacja składu pasz, optymalizacja mikroklimatu pomieszczeń inwentarskich, poprawa jakości ściółki, promieniowanie ultrafioletowe, ozonowanie powietrza, jonizacja powietrza, stosowanie wentylacji mechanicznej z recyrkulacją, stosowanie biofiltrów, stosowanie kurtyn wodnych przy wentylacji budynków inwentarskich, metody zoohigieniczne.

Prognozuje się, iż przestrzeganie przepisów odrębnych oraz stosowanie dobrej praktyki rolniczej przy ograniczonej obsadzie zwierząt może wpłynąć na ograniczenie zanieczyszczania powietrza i uciążliwość dla ludzi. W celu minimalizacji wpływu na sąsiednie tereny zabudowy zagrodowej zaleca się stosowanie substancji i materiałów o zmniejszonej uciążliwości zapachowej, hermetyzację procesu produkcyjnego, dezodoryzację oraz stosowanie najlepszych dostępnych technik (m.in. systemu oczyszczania i filtrowania powietrza).

W czasie eksploatacji elektrownia słoneczna nie będzie generować zanieczyszczeń. Produkcja energii pochodzącej ze słońca przyczynia się do spadku emisji do atmosfery CO₂, SO₂, NO_x i pyłów, co powoduje korzystne skutki środowiskowe.

Na stan powietrza pozytywnie będzie wpływać obecność zwartych kompleksów leśnych, który pełni funkcję filtra dla zanieczyszczeń oraz przyczynia się do produkcji tlenu.

e. Wpływ na klimat

Skala zmian pozwala stwierdzić, że realizacja ustaleń planu nie wprowadzi negatywnego oddziaływania na klimat. Nie przewiduje się, by inwestycja spowodowała obniżenie poziomu wód w rzekach lub wyższą temperaturę. Realizacja planu spowoduje jednak niewielką emisję do atmosfery zanieczyszczeń energetycznych i zmniejszy zdolność retencji powierzchniowej i przyśpieszenie spływu powierzchniowego w obszarach zabudowanych. Zwraca się jednak uwagę, że zdecydowana większość terenu pozostaje w obecnym użytkowaniu – rolniczym. Adaptacja do zmian klimatu będzie przede wszystkim realizowana poprzez określenie w planie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej, wskaźnika intensywności zabudowy oraz wysokości obiektów. W ramach adaptacji do zmian klimatu wskazuje się potrzebę wykorzystania alternatywnych źródeł energii bezpiecznych dla środowiska. Realizacja elektrowni słonecznej ograniczy emisję zanieczyszczeń do atmosfery (CO₂, SO₂, NO_x i pyłów) związanych z tradycyjnym pozyskiwaniem energii, co powoduje korzystne skutki środowiskowe.

Projektowana zabudowa może wymagać przystosowania do zmieniających się warunków klimatycznych tj: wzrostu średniej temperatury powietrza, wzrostu opadów, wzrostu intensywności wiatrów, wzrostu częstotliwości występowania temperatur ekstremalnych (wysokich i niskich).

Zmiany klimatu mogą mieć wpływ na tereny objęte opracowaniem. Tereny leśne są wrażliwe na możliwość wystąpienia suszy oraz gwałtownych zjawisk atmosferycznych, skutkujących pożarami oraz zniszczeniami w drzewostanie. Dla ochrony przed skutkami atmosferycznymi istotne jest zachowanie różnorodności gatunkowej w obrębie lasów. Tereny rolnicze również są wrażliwe na skutki suszy atmosferycznej i glebowej, mającej wpływ na jakość plonów. Zwiększone ryzyko występowania silnych, gwałtownych opadów oraz wiatrów grozi wywiewaniem/wymywaniem cząstek materii z obszaru pól uprawnych oraz strat w plonach. W celu minimalizacji skutków zmiany klimatu zaleca się stosowanie odpowiednich taktyk agrotechnicznych, właściwe gospodarowanie nawozami oraz wprowadzenie agroróżnorodności. Najbardziej jednak wrażliwe na zmiany klimatyczne są tereny występowania olsów i łąk oraz miejsca występowania gleb torfowo- murszowych. Zmiany warunków wilgotności prowadzić może do zmian w składzie gatunkowym oraz utraty warunków siedliskowych

danych ekosystemów. Istotne jest zachowanie miejsc naturalnej retencji wody, ograniczenie ingerencji w stosunki wodno-gruntowe.

f. Wpływ na powierzchnię terenu

Planowane zmiany przeznaczenia terenów, zwłaszcza budowa dróg, dojazdów, parkingów, infrastruktury technicznej wywołają trwałe przekształcenia powierzchni ziemi. Zmiany te nie będą miały wpływu na stabilność gruntu. W trakcie realizacji inwestycji, nastąpi naruszenie i częściowe zniszczenie fizycznej i biologicznej struktury powierzchniowej warstwy gleby. Konieczna może okazać się wymiana gruntu, zdjęcie próchnicznej warstwy gruntu. Powstały odpad należy zagospodarować w granicach działki lub zdeponować jako odpad. Prace ziemne należy wykonywać w okresach o niskich opadach, a powierzchnie zabezpieczyć przed osuwaniem, przemieszczaniem lub wywiewaniem wskutek działania wód i wiatrów.

g. Wpływ na krajobraz

Realizacja ustaleń projektu planu przyczyni się do zmian w krajobrazie. W ramach krajobrazu wiejskiego pojawią się panele fotowoltaiczne, które mogą być odbierane jako dysharmonizujące. Obecnie teren jest w większej części niezabudowany, stanowi tereny rolne i leśne. Niewielką powierzchnię zajmuje zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna oraz zabudowa zagrodowa, która skupiona jest wzdłuż dróg. W sąsiedztwie występuje zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i zabudowa zagrodowa. W ramach krajobrazu wiejskiego pojawią się panele fotowoltaiczne, które mogą być odbierane jako dysharmonizujące. Z uwagi na odmienne funkcje terenu elektrowni słonecznej i istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej nie można wprost odnosić się do kontynuacji parametrów zabudowy i wskaźników zagospodarowania terenu. Przyjmuje się, że przyjęte rozwiązania dotyczące określenia nieprzekraczalnej linii zabudowy oraz minimalnej powierzchni biologicznie czynnej zagwarantują odpowiednie dostosowanie projektowej zabudowy do warunków urbanistycznych terenów sąsiednich. Ze względu na brak istotnych elementów krajobrazów naturalnych oraz położenie poza obszarami objętymi formami ochrony krajobrazu nie stwierdza się, by realizacja elektrowni słonecznych miała w sposób znaczący wpływać na degradację krajobrazu. Realizacja zabudowy zagrodowej, produkcji w rolnictwie oraz mieszkaniowej jednorodzinnej będzie stanowiła uzupełnienie istniejącej struktury urbanistycznej wsi. Ustalone parametry zabudowy nawiązują do istniejącej zabudowy oraz optymalizacji warunków dla realizacji zamierzeń. Teren położony jest również poza krajobrazami priorytetowymi wyznaczonymi przez Audyt krajobrazowy województwa wielkopolskiego. Dla ochrony aspektu wizualnego elektrowni plan ustala parametry dla zabudowy i zagospodarowania terenu, w tym wysokość zabudowy i powierzchnię zabudowy oraz nakaz stosowania stonowanej, ujednoliconej kolorystyki obiektów budowlanych, zakaz stosowania barw jaskrawych oraz określenie kolorystyki dachów. Dla zabudowy występującej w granicach terenów MNW, MN-U, RZM, RZM-RZP, RZP plan wprowadza nakaz stosowania stonowanej, ujednoliconej kolorystyki obiektów budowlanych, zakaz stosowania barw jaskrawych, co przyczyni się do ochrony aspektu wizualnego wsi Słomowo.

Ze względu na położenie wyznaczonych terenów elektrowni słonecznych poza obszarami objętymi formami ochrony krajobrazu nie stwierdza się, by realizacja planu miała w sposób znaczący wpływać na degradację krajobrazu. Teren położony jest również poza krajobrazami priorytetowymi wyznaczonymi przez Audyt krajobrazowy województwa wielkopolskiego.

Część terenu znajduje się w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Welny i Rynna Gołaniecko-Wągrowiecka”. Przedmiotem ochrony jest malowniczy krajobraz dolin rzecznych, rynien polodowcowych z licznymi jeziorami wciętych w równiny morenowe. Dla terenów znajdujących się w

granicach tej formy ochrony przyrody ustala się przeznaczenie terenów zgodne z obecnym użytkowaniem – tereny rolnicze, zabudowę zagrodową oraz lasy, co pozwoli zachować walory wpływające na atrakcyjność krajobrazu.

h. Wpływ na zasoby naturalne

W analizowanym obszarze występują obiekty podlegające ochronie, ustalone na podstawie przepisów odrębnych tj. grunty rolne klasy RIII oraz grunty leśne. Plan uwzględnia ich występowanie i ustala dla nich przeznaczenie rolne. W granicach nie występują tereny górnicze. Plan ustala nakaz uwzględnienia uwarunkowań wynikających z położenia w granicach koncesji nr 3/2019/Ł z dnia 12.04.2019 r. na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego oraz wydobywanie ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż w obszarze „Szamotuły- Poznań Północ”, ważna od dnia 12.04.2029 r., udzielona przez Ministra Środowiska na rzecz PGNiG S.A. w Warszawie (obecnie Orlen S.A. z siedzibą w Płocku).

i. Wpływ na zabytki

W granicach opracowania występują zewidencjonowane stanowiska archeologiczne, ob. AZP 46-28, dla których wyznacza się strefę ochrony archeologicznej „OW”. Dla ochrony archeologicznego dziedzictwa kulturowego inwestycje związane z zagospodarowaniem i zabudowaniem wymagające prac ziemnych należy prowadzić zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu ochrony zabytków.

j. Wpływ na dobra materialne

Plan uwzględnia występujące w granicach opracowania obiekty budowlane, zatem nie prognozuje się negatywnego wpływu w tym zakresie.

k. Wpływ na formy ochrony przyrody oraz korytarze migracyjne

Wschodnia część obszaru objętego planem znajduje się w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Wełny i Rynna Gołaniecko-Wągrowiecka”. Obszar ten utworzono na podstawie Rozporządzenia Nr 5/98 Wojewody Piłskiego z 15 maja 1998 r. w sprawie ustanowienia obszarów chronionego krajobrazu w województwie piłskim (Dz. Urz. Woj. Pil. Nr 13, poz. 83) poprzedzonego uchwałą Nr IX/56/89 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Pile z dnia 31 maja 1989 r. w sprawie ustanowienia obszarów chronionego krajobrazu w województwie piłskim (Dz. Urz. Nr 11, poz. 95). Fakt uznania tego obszaru zawiera Obwieszczenie Wojewody Wielkopolskiego z dnia 24 marca 1999 roku w sprawie wykazu aktów prawa miejscowego obowiązujących na terenie województwa wielkopolskiego (Dz. U. Województwa Wlkp. Nr 14, poz. 246). Dokonana ustawą z dnia 7 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody (Dz. U. z 2001 r. Nr 3, poz. 21) zmiana uop z 1991 r. podtrzymała, w art. 7, istnienie obszarów chronionego krajobrazu (i innych form ochrony przyrody) utworzonych na podstawie dotychczasowych przepisów. Zgodnie z treścią art. 11 ww. ustawy przepisy wykonawcze wydane na podstawie uop z 1991 r., zachowały moc do czasu wejścia w życie aktów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień ustawowych w brzmieniu nadanym ww. ustawą, w zakresie, w jakim nie są z nią sprzeczne, jednak nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie. W związku z powyższym stwierdzić należy, że rozporządzenie powołujące Obszar wywołało skutek prawny w części dotyczącej wyznaczenia obszaru tej formy ochrony przyrody i nadania jej nazwy, lecz nie obowiązuje reżim prawny regulujący między innymi zakazy obowiązujące na terenie Obszaru. Pomimo wywołania ww. rozporządzeniem Wojewody Piłskiego skutku istnienia Obszaru jako formy ochrony przyrody, funkcjonuje ona obecnie bez obowiązujących ram prawnych.

Projektowana zabudowa zlokalizowana przy drodze powiatowej stanowi kontynuację zapisów obowiązującego planu, natomiast teren zabudowy zagrodowej odsunięty od drogi powiatowej w kierunku wschodnim wynika z uwzględnienia obecnego sposobu zagospodarowania. Ustalone przeznaczenia w dużej mierze są ukierunkowane na rozwój gospodarki rolnej. Ustalone rozwiązania dotyczące zachowania ładu przestrzennego i ochrony krajobrazu oraz środowiska przyrodniczego pozwalają stwierdzić, że realizacja planu nie spowoduje negatywnego oddziaływania na formę ochrony przyrody.

W granicach opracowania występują dwa korytarze ekologiczne wyznaczone przez Instytut Biologii Ssaków PAN. Zakłada się, że zachowanie obecnego rolno-leśnego użytkowania w części wschodniej opracowania gwarantuje ochronę integralności korytarza Lasy Poznańskie. Ze względu na projektowane tereny elektrowni słonecznych w części zachodniej opracowania istnieje ryzyko zaburzenia integralności korytarza Dolina Warty. Grodzenie nieruchomości może powodować bariery dla przemieszczania się zwierząt. Należy jednak podkreślić, że znaczna część terenu, znajdującego się w granicach korytarza stanowi tereny rolne i leśne. Zachowanie tych terenów jako otwarte będzie gwarantowało możliwość przemieszczania się zwierząt i pozwoli zapobiec izolacji lokalnych zwierząt, a także umożliwi wymianę genetyczną pomiędzy elementami form ochrony przyrody.

I. Wpływ na obszary Natura 2000

Obszar objęty projektem planu miejscowego znajduje się w zasięgu Obszaru Natura 2000 „Buczyna w Długiej Goślinie” PLH300056, dla którego ustanowiono plan zadań ochronnych – Plan Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Łopuchówko. Zadania z zakresu ochrony przyrody w tych terenach to:

- Podczas odnowień w siedliska buczyn żyźnych należy stosować następujące orientacyjne składy upraw: Lśw: Bk 90, Dbs, Dbb, Gb, Brz 10
- Podczas odnowień należy stosować następujące orientacyjne składy upraw: Ol: Ol 80, Js 10, Brz i inne 10 OlJ: Ol 60, Js 30, Brz i inne 10 Ll: Tpb 60, Tpc, Wz, Dbs i inne 40
- Pozostawianie naturalnie wydzielającego się martwego drewna z zastrzeżeniem możliwości zapewnienia zachowania właściwego stanu sanitarnego lasu i utrzymania jego trwałości oraz możliwości zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego
- Regulacja składu gatunkowego na drodze trzebieży – promowanie buka, usuwanie sosny, brzozy, modrzewia, daglezi zielonej.
- Nie wykonywać zabiegów gospodarczych w płatach siedliska.
- Podczas odnowień w siedliskach łęgów i olsów należy stosować następujące orientacyjne składy upraw: Ol: Ol 80, Js 10, Brz i inne 10 OlJ: Ol 60, Js 30, Brz i inne 10 Ll: Tpb 60, Tpc, Wz, Dbs i inne 40

Najważniejszym zagrożeniem oddziałującym pośrednio na ekosystemy leśne jest spadek poziomu wód gruntowych, co skutkuje przesuszeniem siedlisk wilgotnych i degeneracją zbiorowisk łęgowych i olsów. Źródłem dość dużych zagrożeń jest penetracja lasów (głównie celem zbioru grzybów) i ich wydeptywanie oraz zaśmiecanie.

Ustalone w planie przeznaczenia i rozwiązania pozwalają zachować walory siedlisk oraz wypełniać zadania ochronne w ramach prowadzonej gospodarki leśnej. Plan nie wprowadza odmiennych funkcji niż leśne i rolne (znacząca część stanowi łąki i pastwiska, niewielki fragment teren rolnictwa z zakazem zabudowy) ani nie przewiduje możliwości podejmowania działań mogących w znaczący sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych dla terenów w granicach Obszaru Natura 2000, co pozwoli skutecznie ochronić wartościowe siedliska. Dla terenów sąsiadujących z obszarem

chronionym w dużym stopniu utrzymuje się zapisy obowiązującego planu, szczególnie w zakresie możliwości lokalizowania zabudowy. Plan wprowadza nakaz uwzględnienia nakazów i zakazów wynikających z położenia w Obszarze Natura 2000 „Buczyna w Długiej Goślinie” PLH300056, którego granice określają przepisy odrębne, poprzez zabudowę i zagospodarowanie terenu objętego niniejszym planem, zgodnie z ustaleniami uchwały i przepisami odrębnymi. Zgodnie z ustaleniami uchwały tereny w granicach Obszaru Natura 2000 przeznacza się na tereny lasu i tereny rolne (teren rolnictwa z zakazem zabudowy oraz łąk i pastwisk), co jest zgodne z polityką przestrzenną gminy określoną w Studium. Dla terenów tych wprowadza się zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z wyłączeniem inwestycji celu publicznego, zakaz przekształcania istniejących stosunków wodnych, nakaz ochrony istniejących zadrzewień zgodnie z przepisami odrębnymi, za wyjątkiem gatunków nierodzimych, zakaz zabudowy kubaturowej. W przypadku odkrycia na obszarze objętym planem gatunków roślin, zwierząt i grzybów podlegających ochronie przyrodniczej należy postępować zgodnie z przepisami odrębnymi. Dodatkowo dla lasów dopuszcza się prowadzenie gospodarki leśnej zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym zgodnie z Planem Urządzenia Lasu. Powyższe zapisy uwzględniają zadania z zakresu ochrony przyrody określone w Planie Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Łopuchówko. Zgodnie z art. 36 i 37 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1478 z późn. zm.) „na obszarach Natura 2000, z zastrzeżeniem ust. 2, nie podlega ograniczeniu działalność związana z utrzymaniem urządzeń i obiektów służących bezpieczeństwu przeciwpowodziowemu oraz działalność gospodarcza, rolna, leśna, łowiecka i rybacka, a także amatorski połów ryb, jeżeli nie oddziałuje znacząco negatywnie na cele ochrony obszaru Natura 2000. Jeżeli działania mogące znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 lub obszaru znajdującego się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1, zostały podjęte bez uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 34, lub uzgodnienia lub decyzji, o których mowa w art. 35a, regionalny dyrektor ochrony środowiska, a na obszarach morskich - dyrektor właściwego urzędu morskiego, wydaje decyzję, w której nakazuje, w zależności od potrzeb, ich natychmiastowe wstrzymanie lub podjęcie niezbędnych działań zapobiegawczych lub działań naprawczych. Jeżeli działania na obszarze Natura 2000 zostały podjęte sprzecznie z ustaleniami planu zadań ochronnych lub planu ochrony, regionalny dyrektor ochrony środowiska, a na obszarach morskich - dyrektor właściwego urzędu morskiego, wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, chyba że przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko lub ocena oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 wykazała brak znaczącego negatywnego oddziaływania na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym na cele działań ochronnych określone w planie zadań ochronnych lub planie ochrony, albo mimo znaczącego negatywnego oddziaływania spełnione są przesłanki, o których mowa w art. 34”. Zgodnie z art. 34 „Jeżeli przemawiają za tym konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogi o charakterze społecznym lub gospodarczym, i wobec braku rozwiązań alternatywnych, właściwy miejscowo regionalny dyrektor ochrony środowiska, a na obszarach morskich - dyrektor właściwego urzędu morskiego, może zezwolić na realizację planu lub działań, mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 lub obszary znajdujące się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1, zapewniając wykonanie kompensacji przyrodniczej niezbędnej do zapewnienia spójności i właściwego funkcjonowania sieci obszarów Natura 2000”.

W planie w granicach Obszaru Natura 2000 dopuszcza się realizację sieci infrastruktury technicznej. Przeprowadzanie niezbędnej liniowej infrastruktury będzie wiązało się czasową ingerencją w istniejące warunki siedliskowe. Niezbędne będzie podjęcie działań mających na celu ochronę warunków gruntowo-wodnych, ochronę roślinności chronionej w przypadku jej identyfikacji lub kompensację przyrodniczą oraz zabezpieczenie ewentualnych wykopów stanowiących potencjalne

zagrożenie dla zwierząt. Zgodnie z ww. warunkami wynikającymi z ustawy o ochronie przyrody w przypadku realizacji przedsięwzięć mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 podmiot realizujący zapewnia wykonanie kompensacji przyrodniczej niezbędnej do zapewnienia spójności i właściwego funkcjonowania sieci obszarów Natura 2000. Wskazane jest możliwie szybkie zakończenie robót budowlanych, odtworzenie warunków siedliskowych lub przywrócenie równowagi przyrodniczej poprzez zachowania integralności obszaru. Nie prognozuje się, by realizacja planu w zakresie innych terenów miała negatywny wpływ na istniejące w gminie obszary ochrony siedliskowej i ptasiej.

6.2 Określenie charakteru i czasu trwania oddziaływania

W prognozie oddziaływania na środowisko określono rodzaj wpływu:

- oddziaływań bezpośrednich rozumianych, jako konsekwencja konkretnego zapisu;
- oddziaływań pośrednich rozumianych jako skutek zapisu, ale niebędący jego celem;
- oddziaływań wtórnych rozumianych jako konsekwencja odsunięta w czasie realizacji innych zapisów;
- oddziaływań skumulowanych rozumianych jako suma skutków różnych zapisów;
- oddziaływań krótkoterminowych rozumianych jako konsekwencji zadań występujących tylko w czasie realizacji i ustępujących po ich zakończeniu lub wynikających z przeznaczenia terenu, na którym jego funkcja jest realizowana przez krótki okres czasu
- oddziaływań średnioterminowych rozumianych jako rodzące skutki ustępujące po realizacji wszystkich elementów koniecznych do ich ustania;
- oddziaływań długoterminowych rozumianych jako rodzących skutki utrzymujące się przez długi okres po zakończeniu realizacji planu
- oddziaływań stałych rozumianych jako rodzących skutki nieustępujących po realizacji zapisów planu,
- oddziaływań chwilowych rozumianych jako utrzymujących się w bardzo krótkim czasie

Charakter oddziaływania	Elementy środowiska												
	Natura 2000	Bioróżnorodność	Ludzie	Zwierzęta	Rośliny	Woda	Powietrze	Powierzchnia ziemi	Krajobraz	Klimat	Zasoby naturalne	Zabytki	Dobra materialne
Bezpośrednie	x	x	x		x	x	x		x	x	x	x	
Pośrednie		x	x	x	x	x	x	x	x				
Wtórne													
Skumulowane		x				x				x			
Krótkoterminowe			x					x					
Średnioterminowe													
Długoterminowe	x	x	x	x	x	x	x			x	x	x	
Stale								x	x				
Chwilowe				x			x	x					

oddziaływania bezpośrednie – związane będzie z realizacją budynków, instalacji elektrowni słonecznej, dróg, dojazdów, parkingów, infrastruktury technicznej, wprowadzeniem zasad

ochrony wód i powietrza, zadrzewień ładu przestrzennego, realizacji zadań adaptujących do zmian klimatu- ograniczenie emisji zanieczyszczeń do powietrza, ochroną siedlisk i bioróżnorodności poprzez zachowanie terenów rolnych i leśnych, ochroną gruntów rolnych i leśnych, ustanowieniem zasad ochrony zabytków,

oddziaływania pośrednie - zmiany polegać będą na zmianie składu gatunkowego, zmniejszeniu areалу pól uprawnych, ograniczeniu możliwości migracji dużych gatunków zwierząt, tworzeniu nowych mikrosiedlisk małych gatunków zwierząt, wprowadzaniu do krajobrazu nowych elementów dysharmonizujących, wprowadzeniu działań mających na celu ochronę wód i powietrza, ingerencji w powierzchnię ziemi przy prowadzeniu prac budowlanych u sytuowaniu obiektów budowlanych,

oddziaływanie skumulowane- może występować oddziaływanie skumulowane w postaci zwiększonego zapotrzebowania na wodę, zapewnieniu integralności korytarzy ekologicznych i poziomu ochrony bioróżnorodności, tworzeniu podstaw do wykorzystania źródeł energii odnawialnej w ramach adaptacji do zmian klimatu,

oddziaływanie stałe- dotyczyć będzie przekształceń w powierzchni biologicznie czynnej i krajobrazie,

oddziaływania długo- i średnioterminowe - dotyczyć będą zmiany stanu fauny i flory, ochronie powietrza, ograniczeniu możliwości migracji dużych gatunków zwierząt, tworzeniu nowych mikrosiedlisk małych gatunków zwierząt, zapewnieniu odpowiedniego poziomu ochrony chronionych siedlisk, bioróżnorodności i wymiany genetycznej,

oddziaływania krótkoterminowe i chwilowe - dotyczyć będą głównie przekształceń powierzchni i hałasu w wyniku prowadzenia prac budowlanych.

Oddziaływania w każdym zakresie będą minimalizowane poprzez ograniczanie, zapobieganie i rekompensowanie działań. W przypadku stwierdzenia wystąpienia przekroczeń dopuszczalnych poziomów substancji lub ponadnormatywnego oddziaływania hałasu należy wprowadzić rozwiązania techniczne, technologiczne lub organizacyjne służące ograniczeniu niekorzystnego oddziaływania powodowanego emisją substancji do powietrza lub hałasu.

7. ANALIZA MOŻLIWYCH ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH

Przeprowadzona analiza możliwych rozwiązań alternatywnych w stosunku do rozwiązań przedstawionych w projekcie planu, pozwala na stwierdzenie, że rozwiązania przyjęte w projekcie planu są racjonalne. Przyjęty kierunek wynika z realizacji polityki przestrzennej określonej w Studium Gminy oraz wynika z maksymalizacji efektywności wykorzystania terenu, a także dążenia do wzrostu udziału produkcji energii z odnawialnych źródeł energii.

8. OGRANICZANIE WPŁYWU I KOMPENSACJA DZIAŁAŃ

Projekt planu wprowadza działania mające na celu ograniczenie lub kompensację negatywnego oddziaływania. W planie i prognozie ustalono m.in.:

- minimalną powierzchnię biologicznie czynną w celu ochrony bioróżnorodności oraz umożliwienia swobodnego odpływu wód deszczowych do gruntu,
- wskaźnik intensywności zabudowy i parametry zabudowy dotyczące gabarytów,
- sposób odprowadzania ścieków oraz usuwanie odpadów, w sposób niezagrażający jakości wód oraz uwzględniający zrównoważone gospodarowania wodami,
- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z wyłączeniem inwestycji celu publicznego i elektrowni słonecznych,

- dopuszcza się lokalizację przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w granicach terenu 1RZM-RZP, 1RZP, 4RZM;
- zakaz lokalizacji zakładów o zwiększonym ryzyku i zakładów o dużym ryzyku wystąpienia awarii,
 - nakaz ochrony istniejących zadrzewień zgodnie z przepisami odrębnymi, za wyjątkiem gatunków nierodzimych,
 - zakaz przekształcania istniejących stosunków wodnych, za wyjątkiem prac związanych z urządzeniami melioracji wodnych,
 - dopuszczenie uzupełnienia roślinności o składzie gatunkowym zgodnym z warunkami siedliskowymi,
 - w przypadku odkrycia na obszarze objętym planem gatunków roślin, zwierząt i grzybów podlegających ochronie przyrodniczej należy postępować zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - określenie dopuszczalnego poziomu hałasu dla poszczególnych terenów,
 - nakaz stosowania stonowanej, ujednoliconej kolorystyki obiektów budowlanych, zakaz stosowania barw jaskrawych, kolor dachów nowoprojektowanych budynków za wyjątkiem dachów płaskich: w odcieniu ceglasczerwonym, brązowym lub grafitowym,
 - zakaz lokalizacji zabudowy i ogrodzeń w korytarzach ekologicznych umożliwiających migrację roślin, zwierząt lub grzybów,
 - odsunięcie nieprzekraczalnych linii zabudowy na terenach elektrowni słonecznych na odległość 20m od granic gruntów leśnych,
 - ustalenie strefy ochrony archeologicznej dla stanowisk archeologicznych,
 - nakaz uwzględnienia ograniczeń wynikających z położenia w Obszarze Chronionego Krajobrazu „Dolina Wełny i Rynna Gołaniecko-Wągrowiecka” oraz Obszarze Natura 2000 „Buczyna w Długiej Goślinie”, zgodnie z zapisami uchwały i przepisami odrębnymi.

Ponadto w prognozie zalecono szereg działań ograniczających i rekompensujących wpływ, m.in.:

- w przypadku stwierdzenia wystąpienia przekroczeń dopuszczalnych poziomów substancji lub ponadnormatywnego oddziaływania hałasu należy wprowadzić rozwiązania techniczne, technologiczne lub organizacyjne służące ograniczeniu niekorzystnego oddziaływania powodowanego emisją substancji do powietrza lub hałasu,
- stosowanie powłok antyrefleksyjnych na panelach fotowoltaicznych,
- stosowanie paneli posiadających białe granice i białe paski podziału,
- prowadzenie prac budowlanych przy użyciu sprawnego sprzętu, izolując wody oraz ograniczając możliwość zanieczyszczeniami substancjami ropopochodnymi,
- odpowiednie zorganizowanie zaplecza budowy,
- stosowanie wody lub wody z dodatkiem detergentów obojętnych dla środowiska do czyszczenia paneli fotowoltaicznych,
- zagospodarowywanie odpad ziemny w granicach działki lub zdeponować jako odpad,
- w celu umożliwienia migracji zwierząt ogrodzenia realizować jako ażurowe lub z przepustami,
- zasypywanie i zabezpieczanie wykopów tego samego dnia, uniemożliwiając wpadanie do wykopu małymi ssakami czy też płazami i gadami.

9. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Wprowadzenie zmian nie spowoduje znaczących, negatywnych oddziaływań na środowisko lokalne ani na formy ochrony przyrody i obszary Natura 2000. Proponuje się prowadzenie analizy skutków realizacji postanowień, łącznie z wpływem na środowisko, równoległe do analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym zgodnie z art. 32 ust. 1 Ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Wskazane jest przeprowadzanie systematycznej kontroli dotrzymywania dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach podlegających ochronie akustycznej i ewentualnej emisji ponadnormatywnych zanieczyszczeń, kontroli dokumentów dotyczących sposobu odprowadzenia ścieków i odpadów. Monitoring powinien dotyczyć zarówno zgodności realizacji inwestycji z ustaleniami zawartymi w projekcie Planu, jak również nieprzewidzianego wpływu przedsięwzięcia na środowisko. Analizę skutków postanowień planu należy oprzeć o wyniki ww. kontroli oraz wyniki monitoringu stanu sanitarnego powietrza, wód powierzchniowych i podziemnych na poziomie regionalnym, prowadzony przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska w odniesieniu do terenu objętego opracowaniem.

10. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Obszar objęty projektem planu nie znajduje się w pobliżu granic administracyjnych kraju. Nie występuje więc potrzeba przeprowadzania analiz możliwych transgranicznych oddziaływań.

11. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Rozdział 1. Opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko wynika z z art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, która jednocześnie ustala zakres merytoryczny opracowania (Dz.U.2024.1112). Sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru wskazanego na załączniku graficznym wynika z wniosków, które wpłynęły do gminy, a dotyczyły przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w celu przeznaczenia terenów pod projektowane lokalizacje urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii oraz ich stref ochronnych (wyłącznie elektrownie fotowoltaiczne), które zlokalizowane miałyby zostać na działkach o nr ewid. 60/32, 60/3, 60/26, 68, 71, 74/2, 67/1, 67/2, 72, 77/2, 80/2, 83/1, 84, 85/3, 137, 140/1, 87, 66 obręb Słomowo oraz nr 10/1 obręb Szczytno. Podjęcie niniejszej uchwały stanowi wyraz woli Rady Miejskiej w Rogoźnie względem właściwego kształtowania przestrzeni na terenie gminy przy jednoczesnym zapewnieniu jej właściwego rozwoju gospodarczego i jej mieszkańców oraz dywersyfikacji źródeł energii w systemie krajowym. W rozdziale przedstawiono również powiązania z innymi dokumentami.

Rozdział 2. Wskazano cel, zakres i metodę opracowania prognozy. Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono w celu analizy i oceny możliwych skutków realizacji projektu planu. Prognoza obejmuje również wskazanie rozwiązań alternatywnych oraz działań mających na celu eliminację, ograniczenie lub kompensację negatywnego wpływu na środowisko. Zakres opracowania obejmuje elementy ujęte w art. 51 i 52 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz elementy wskazane przez organy uzgadniające zakres. Prognozę

przygotowano w oparciu o metody polegające na szczegółowej analizie potencjalnego wpływu poszczególnych zapisów planu na środowisko.

Rozdział 3. W rozdziale przedstawiono istniejący stan i funkcjonowanie środowiska w mieście ze szczególną uwagą położoną na obszar opracowania. Analiza dotyczyła kolejnych komponentów środowiska: geologii, gleby, wody, powietrza, warunków akustycznych, fauny i flory oraz klimat, stanu i funkcjonowanie środowiska.

Analizowany teren znajduje się w południowej części gminy Rogoźno, w powiecie obornickim, województwie wielkopolskim. Obszar objęty planem miejscowym obejmuje teren o powierzchni ok. 611ha w obrębie Słomowo oraz Szczytno. Zgodnie z danymi ewidencyjnymi obszar objęty planem stanowią grunty orne, pastwiska i łąki trwałe, grunty pod rowami, drogi, lasy i grunty zadrzewione, tereny mieszkaniowe, grunty rolne zabudowane. Większość zabudowań skupiona jest w północnej części opracowania wzdłuż drogi powiatowej. Pojedyncze siedlisko rolne zlokalizowane jest we wschodniej części opracowania. Z opracowania zostały wyłączone tereny przeznaczone pod elektrownie wiatrowe. Sąsiedztwo terenu stanowią grunty rolne, lasy stanowiące część terenów objętych ochroną przyrody, zabudowania wsi Słomowo.

Na obszarze obowiązują dwa miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego: przyjęty uchwałą Nr XXII/163/2012 Rady Miejskiej w Rogoźnie z dnia 30 maja 2012r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze części wsi Słomowo (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego poz. 3387 z dnia 25.07.2012 r.), przyjęty uchwałą Nr LXVIII/642/2022 z dnia 14 czerwca 2022r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w obrębach ewidencyjnych Słomowo, Szczytno, Parkowo i Jaracz na obszarze gminy Rogoźno (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego poz. 4776 z dnia 22.06.2022).

Rozdział 4. Pozostawienie terenu bez realizacji planu nie przyczyniłoby się do negatywnego oddziaływania. Wstępna prognoza dalszych zmian, które może powodować dotychczasowe użytkowanie i zagospodarowanie wskazuje, iż zmiany nie będą się nasilać. Zmiany w środowisku prowadzą do utwardzenia części terenu pod drogi oraz prowadzenia upraw rolnych. W przypadku pozostania przy obecnym zagospodarowaniu nie należy spodziewać się zwiększenia oddziaływania na środowisko. Nieodpowiednie stosowanie środków ochrony roślin oraz nawozów będzie wpływać na jakość wód i gleb. Należy zakładać jednak, iż zmniejszą się ilości wprowadzanych do środowiska zanieczyszczeń w związku z unowocześnianiem technologii w zakresie rolnictwa. Ze względu na niewielką powierzchnię pokrytą roślinnością śródpolną i rozległość terenów otwartych zagrożeniem jest wywiewanie cząsteczek materiału wskutek erozji wietrznej.

Rozdział 5. W rozdziale określono istniejące problemy i zagrożenia oraz cele środowiskowe występujące w granicach analizowanego terenu. Do istotnych problemów ochrony środowiska i zagrożeń z punktu widzenia dokumentu zaliczyć należy zanieczyszczenie powietrza i klimat akustyczny, zanieczyszczenie wód oraz skażenie gleb, zagrożenia dla gleb, zagrożenie dla bioróżnorodności, zagrożenie klimatyczne i zjawiska katastroficzne. W rozdziale przedstawiono najbliższej zlokalizowane obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody i ich zagrożenia. Opisano: Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Natura 2000 „Buczyna w Długiej Goślinie” PLH300056, Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Natura 2000 „Biedrusko” PLH300016, Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Natura 2000 „Dolina Wełny” PLH300043, Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 „Puszcza Notecka” PLB300015, Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 „Dolina Samicy” PLB300013, Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Wełny i Rynna Gołaniecko-Wągrowiecka”, Obszar Chronionego Krajobrazu „Puszcza Notecka”, rezerwat przyrody „Buczyna”, „Śnieżycowy Jar”, Park Krajobrazowy Puszcza Zielonka oraz korytarze ekologiczne.

Rozdział 6. W rozdziale przedstawiono ocenę przewidywanych oddziaływań. W ramach oceniania możliwego oddziaływania na środowisko należało rozważyć wpływ realizacji poszczególnych ustaleń dokumentu na środowisko. Wprowadzenie zmian może wpływać na:

- różnorodność biologiczną,
- zdrowie ludzi,
- zwierzęta,
- rośliny,
- stan i jakość wód,
- jakość powietrza,
- klimat akustyczny,
- klimat i mikroklimat,
- powierzchnię terenu,
- krajobraz,
- zasoby naturalne,
- zabytki,
- dobra materialne,
- formy ochrony przyrody i korytarze ekologiczne,
- obszary Natura 2000.

Analizując wyniki przeprowadzonej oceny wpływu realizacji projektu zmiany planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego należy stwierdzić, że planowane zmiany funkcji i zagospodarowania terenu na obszarze objętym projektem planu spowodują niewielką ingerencję w środowisko przyrodnicze, zmieniające dotychczasowe użytkowanie terenu w niewielkim stopniu, głównie w zakresie lokalizacji instalacji źródeł energii odnawialnej- instalacji fotowoltaicznych. Na wniosek inwestora uzupełnia się również zabudowę zagrodową i związaną z produkcją rolną wzdłuż drogi powiatowej. Nie będzie to oddziaływanie mogące znacząco zaburzyć równowagę przyrodniczą lub znacząco negatywnie wpływające na zabudowania mieszkalne skupiające się w północnej części opracowania.

Z przeprowadzonej oceny wynika, że planowane zmiany będą mieć wpływ na różne komponenty środowiska, lecz nie będzie to oddziaływanie znaczące. Negatywne oddziaływanie będzie głównie związane z budową obiektów związanych z instalacjami fotowoltaicznymi oraz projektowanej zabudowy mieszkaniowej, mieszkaniowo-usługowej jako uzupełnienie istniejącej struktury osadniczej wsi Słomowo oraz zagrodowej i produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych w pasie wzdłuż drogi powiatowej. Dla większości terenów plan zachowuje obecnie użytkowanie- grunty rolne, lasy i drogi.

W czasie eksploatacji terenów zabudowanych budynkami oraz w drogach może występować presja na stan powietrza, klimatu akustycznego i wód, co jest związane z emisją zanieczyszczeń i hałasu. Utrzymanie terenów rolnictwa może również wpływać na stan wód i powierzchni ziemi z uwagi na prowadzenie prac polowych lub hodowli oraz wprowadzanie do gleb nawozów i środków ochrony roślin. Negatywny wpływ na środowisko będzie związany z częściowym zajęciem terenu, utwardzeniem lub grodzeniem nieruchomości. Negatywne oddziaływanie wynikające z realizacji elektrowni słonecznej ogranicza się do wpływu na lokalną faunę i florę poprzez ograniczenie przestrzeni rolniczej, tworzenie barier fizycznych dla lokalnej fauny oraz tworzenie „efektu tafli” przez panele fotowoltaiczne. Wpływ na wody będzie związany ze zmniejszeniem terenów swobodnego odpływu wód. Zmianie ulegnie krajobraz. Pozytywnego oddziaływania należy się spodziewać w związku z tworzeniem nowych siedlisk dla lokalnej fauny oraz zwiększeniem produkcji energii

pochozącej ze słońca co przyczynia się do spadku emisji do atmosfery CO₂, SO₂, NO_x i pyłów. Wprowadzane funkcje związane z produkcją rolniczą przyczynią się do wzmocnienia gospodarki rolnej i umożliwią tworzenie miejsc pracy dla mieszkańców gminy.

W rozdziale przedstawiono rodzaje oddziaływania. Oddziaływania bezpośrednie związane będzie z realizacją budynków, instalacji elektrowni słonecznej, dróg, dojeżdż, dojazdów, parkingów, infrastruktury technicznej, wprowadzeniem zasad ochrony wód i powietrza, zadrzewień ładu przestrzennego, realizacji zadań adaptujących do zmian klimatu- ograniczenie emisji zanieczyszczeń do powietrza, ochroną siedlisk i bioróżnorodności poprzez zachowanie terenów rolnych i leśnych, ochroną gruntów rolnych i leśnych, ustanowieniem zasad ochrony zabytków,oddziaływania pośrednie polegać będą na zmianie składu gatunkowego, zmniejszeniu arealu pól uprawnych, ograniczeniu możliwości migracji dużych gatunków zwierząt, tworzeniu nowych mikrosiedlisk małych gatunków zwierząt, wprowadzaniu do krajobrazu nowych elementów dysharmonizujących, wprowadzeniu działań mających na celu ochronę wód i powietrza, ingerencji w powierzchnię ziemi przy prowadzeniu prac budowlanych u sytuowaniu obiektów budowlanych, oddziaływanie skumulowane może występować oddziaływanie skumulowane w postaci zwiększonego zapotrzebowania na wodę, zapewnieniu integralności korytarzy ekologicznych i poziomu ochrony bioróżnorodności, tworzeniu podstaw do wykorzystania źródeł energii odnawialnej w ramach adaptacji do zmian klimatu,oddziaływanie stałedotyczyć będzie przekształceń w powierzchni biologicznie czynnej i krajobrazie,oddziaływania długo- i średnioterminowe dotyczyć będą zmiany stanu fauny i flory, ochronie powietrza, ograniczeniu możliwości migracji dużych gatunków zwierząt, tworzeniu nowych mikrosiedlisk małych gatunków zwierząt, zapewnieniu odpowiedniego poziomu ochrony chronionych siedlisk, bioróżnorodności i wymiany genetycznej,oddziaływania krótkoterminowe i chwilowe dotyczyć będą głównie przekształceń powierzchni i hałasu w wyniku prowadzenia prac budowlanych.

Rozdział 7. Przeprowadzona analiza możliwych rozwiązań alternatywnych w stosunku do rozwiązań przedstawionych w projekcie planu, pozwala na stwierdzenie, że rozwiązania przyjęte w projekcie planu są racjonalne. Przyjęty kierunek wynika z realizacji polityki przestrzennej określonej w Studium Gminy oraz wynika z maksymalizacji efektywności wykorzystania terenu, a także dążenia do wzrostu udziału produkcji energii z odnawialnych źródeł energii.

Rozdział 8. W rozdziale wskazano sposoby na ograniczenie negatywnego wpływu planu na środowisko oraz metody kompensacji przyrodniczej. W planie ustalono m.in.: minimalną powierzchnię biologicznie czynną w celu ochrony bioróżnorodności oraz umożliwienia swobodnego odpływu wód deszczowych do gruntu, wskaźnik intensywności zabudowy i parametry zabudowy dotyczące gabarytów, sposób odprowadzania ścieków oraz usuwanie odpadów, w sposób niezagrażający jakości wód oraz uwzględniający zrównoważone gospodarowania wodami, zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z wyłączeniem inwestycji celu publicznego i elektrowni słonecznych, dopuszcza się lokalizację przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w granicach terenu 1RZM-RZP, 1RZP, 4RZM zakaz lokalizacji zakładów o zwiększonym ryzyku i zakładów o dużym ryzyku wystąpienia awarii, nakaz ochrony istniejących zadrzewień zgodnie z przepisami odrębnymi, za wyjątkiem gatunków nierodzimych, dopuszczenie uzupełnienia roślinności o składzie gatunkowym zgodnym z warunkami siedliskowymi, w przypadku odkrycia na obszarze objętym planem gatunków roślin, zwierząt i grzybów podlegających ochronie przyrodniczej należy postępować zgodnie z przepisami odrębnymi, określenie dopuszczalnego poziomu hałasu dla poszczególnych terenów, nakaz zachowania istniejących stosunków wodnych, nakaz stosowania stonowanej, ujednoliconej kolorystyki obiektów budowlanych, zakaz stosowania barw jaskrawych, ustalenie strefy ochrony archeologicznej

dla stanowisk archeologicznych, nakaz uwzględnienia ograniczeń wynikających z położenia w Obszarze Chronionego Krajobrazu „Dolina Wełny i Rynna Gołaniecko-Wągrowiecka” oraz Obszarze Natura 2000 „Buczyna w Długiej Goślinie” zgodnie z uchwałą i przepisami odrębnymi. Ponadto w prognozie zalecono szereg działań ograniczających i rekompensujących wpływ, m.in.: w przypadku stwierdzenia wystąpienia przekroczeń dopuszczalnych poziomów substancji lub ponadnormatywnego oddziaływania hałasu należy wprowadzić rozwiązania techniczne, technologiczne lub organizacyjne służące ograniczeniu niekorzystnego oddziaływania powodowanego emisją substancji do powietrza lub hałasu, stosowanie powłok antyrefleksyjnych na panelach fotowoltaicznych, stosowanie paneli posiadających białe granice i białe paski podziału, prowadzenie prac budowlanych przy użyciu sprawnego sprzętu, izolując wody oraz ograniczając możliwość zanieczyszczeniami substancjami ropopochodnymi, odpowiednie zorganizowanie zaplecza budowy, stosowanie wody lub wody z dodatkiem detergentów obojętnych dla środowiska do oczyszczania paneli fotowoltaicznych, zagospodarowywanie odpad ziemny w granicach działki lub zdeponować jako odpad, w celu umożliwienia migracji zwierząt ogrodzenia realizować jako ażurowe lub z przepustami, zasypywanie i zabezpieczanie wykopów tego samego dnia, uniemożliwiając wpadanie do wykopu małym ssakom czy też płazom i gadom.

Rozdział 9. Wprowadzenie zmian nie spowoduje znaczących, negatywnych oddziaływań na środowisko lokalne ani na formy ochrony przyrody i obszary Natura 2000. Proponuje się prowadzenie analizy skutków realizacji postanowień, łącznie z wpływem na środowisko, równoległe do analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym zgodnie z art. 32 ust. 1 Ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Wskazane jest przeprowadzanie systematycznej kontroli dotrzymywania dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach podlegających ochronie akustycznej i ewentualnej emisji ponadnormatywnych zanieczyszczeń, kontroli dokumentów dotyczących sposobu odprowadzenia ścieków i odpadów. Monitoring powinien dotyczyć zarówno zgodności realizacji inwestycji z ustaleniami zawartymi w projekcie Planu, jak również nieprzewidzianego wpływu przedsięwzięcia na środowisko. Analizę skutków postanowień planu należy oprzeć o wyniki ww. kontroli oraz wyniki monitoringu stanu sanitarnego powietrza, wód powierzchniowych i podziemnych na poziomie regionalnym, prowadzony przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska w odniesieniu do terenu objętego opracowaniem.

Rozdział 10. Przedstawiono informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko. Obszar objęty projektem planu nie znajduje się w pobliżu granic administracyjnych kraju. Nie występuje więc potrzeba przeprowadzania analiz możliwych transgranicznych oddziaływań.

Toruń, 03.12.2025r.

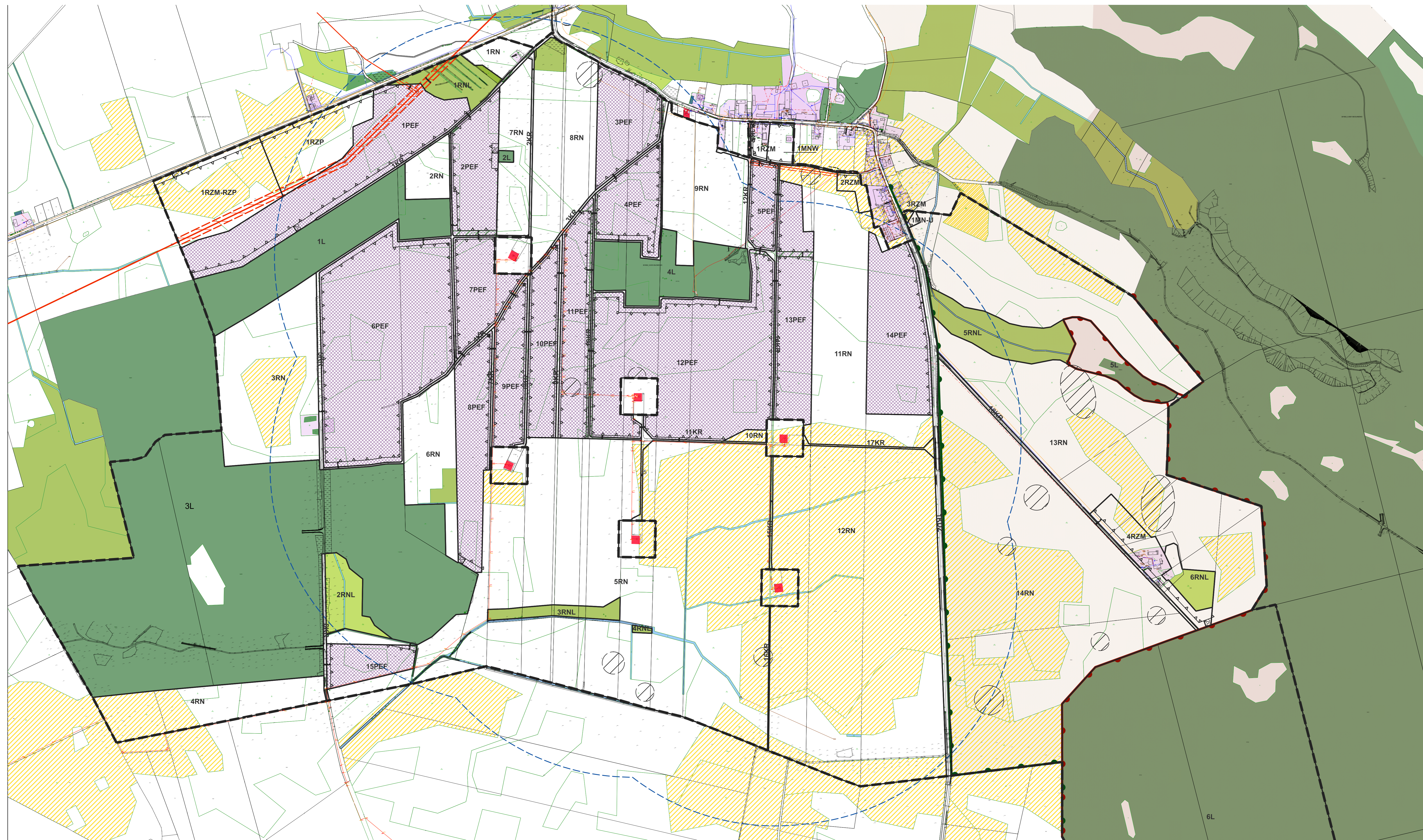
Oświadczenie autora prognozy oddziaływania na środowisko

Oświadczam, że jestem osobą uprawnioną do sporządzania prognoz oddziaływania na środowisko, raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 na podstawie art. 74a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 ze zm.) o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

A handwritten signature in black ink, reading "Joanna Dokurno". The signature is written in a cursive style and is placed on a light-colored rectangular background.

Joanna Dokurno

OZNACZENIA PROGNOZY

- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej - tereny ochrony akustycznej
- tereny zabudowy zagrodowej- tereny ochrony akustycznej
- grunty leśne - tereny podlegające ochronie
- grunty zadrzewione
- łąki trwałe
- pastwiska trwałe
- grunty pod rowami
- odległość 700m od granic terenów przeznaczonych w planie miejscowym pod elektrownie wiatrowe
- tereny przeznaczone w planach miejscowych na elektrownie wiatrowe
- grunty orne klasy III - tereny podlegające ochronie

OZNACZENIA OBYWIAZUJĄCE

- Specjalne Obszary Ochrony Natura 2000
 - Obszary Chronionego Krajobrazu
 - projektowana lokalizacja elektrowni słonecznych
- OZNACZENIA INFORMACYJNE**
- napowietrzna linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia
 - napowietrzna linia elektroenergetyczna średniego napięcia
 - granica Obszaru Natura 2000 "Buczyna w Długiej Goślinie" PLH300056
 - granica Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Welny i Rynny Gołaniecko-Wągrowieckiej

OZNACZENIA OBYWIAZUJĄCE

- granica obszaru objętego planem
- linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania
- symbol przeznaczenia terenów
- nieprzekraczalne linie zabudowy
- strefa ochrony archeologicznej "OW"
- pas techniczny od napowietrznych linii elektroenergetycznych średniego napięcia
- pas techniczny od napowietrznych linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia
- korytarz ekologiczny
- wymiarowanie (w metrach)

przeznaczenie terenów:

- MNW teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej
- MN-U teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług
- PEF teren elektrowni słonecznej
- RZM teren zabudowy zagrodowej
- RZM-RZP teren zabudowy zagrodowej lub produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych
- RZP teren produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych
- RN teren rolnictwa z zakazem zabudowy

- RNL teren łąk i pastwisk
- L teren lasu
- KDZ teren drogi zbiorczej
- KR teren komunikacji drogowej wewnętrznej